ځانگو

ناول

Ketabton.com

یار محمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

(ناول)

لیکوال:

یار محمد سهار

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

كتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: ځانګو

ليکـــوال: يارمحمد سهار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحريك، فرهنګي څانګه

وېـبـپـاڼـه: www.melitahrik.com

ډيـزايـن: ضياء ساپی

پښتۍ ډيزاين: فياض حميد

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحريك د خپرونو لړ: (۱۱۷)

يادونه: د چاپ حقوق له ملي تحريک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسوليت ليکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب خپلې خدای بښلې مور ته چې د لومړي ځل لپا ره یې زما زانګو ځنګولې ده او خپل خوارېه عــز تمــن خــدای بښلي عالم پلار ته چې د لومړي ځل لپاره یې زما په ګوتــو قلم او په لاس کتاب راکړی او هم هغو یتیمــا نــو تــه چــې پلرونه یې په کارتوسو، بمونو او ځانمرګو له خــوا شــهیدان شویدي او هغو خلکوته چې د قلم او کتاب خاوندان دي او همدارنګه یې هغوی ته ډالۍ کوم چې د خپل مور، پلار، د هېواد د یتیمانو د قلم او کتاب د خاوندانو په چوپړ کې دي.

په ډېر درنښت

یارمحمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملی کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

د هغې اصلي نوم شاه پیرى وه خو مور او پلار یې له ډېره نازه ورته شـاه پرو ویل د هغې مور او پلار خپله یوه دانه لور داسې ساتله لکـه د ګـلاب ګل.
شاه پرو هم په ښکلا او ښا یېست کې نوم درلود تورو بادامی ستر ګـو او تورو زلفو یې په سیمه کې ا نګازى خپرى کړى وى .
شاه پرو و پیغلتوب ته د رسیدو سره سم یې دیوه ښا یسته ،ښـکلى او د ښو اخلاقو در لو دونکې یوه ځوان سره چې نوى د انجنیرى له فـاکولتى څخه خلاص شوى وه واده وکړ .
د شاه پرو دواده پنځه کاله تیر شوه چې یوه لور او یو زوى یې درلودل په هېواد کې هم جنګ او جګړو زور اخیستى وه ، د شا ه پرو مېړه هم ډېرى هلى ځلې وکړى چې له کلى څخه ښار ته لاړ شى خو بخت او وخت یارى ورسره ونکړه ، جګړه په قراره ، قراره زور ونیو ان تر دى چې دا جنګ او جګړې د شاه پرو تر کلى ورسیدى .
ددې سیمې قوماندان څو ځلې پخوا د شاه پرو مېړه جنګ ته را بللــى وه خو د شاه پرو مېړه پوهیده او تل به یې د خپلې مېرمنې سـره ددې بــې مانا او بې ګټې جنګو په باره کې دیوه او بل سره خبرې کولې نو ځکــه د شاه پرو مېړه د سیمې د جنګي قوماندان د جنګ او جګړو خبرې ردولې او ورته ویل به یې دا جګړه نه ده دا ورور وژنه ، زوى وژنه، قــوم وژنــه او هېواد وژنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وه چې په ډېر لیږ وخت کې په سپینه ورځ د شـاه پـرو پـر کلــي د سیمې قوماندان او د هغه جګړه ماران ننو تل په کلي کې اول د شاه پـرو پر کور چپه ولوېده.

د شاه پرو مېړه یې په دې ګناه چې ګواکې فا کولته یې ویلې او په جګړه کې برخه نه اخلی نو قوماندان په خپلو کسان امر وکړ چې لا ورته ګوری، شاه پرو چې هر څومره عذر او زاری ورته وکړې ، قران کریم یـې ورتـه پیش کړخو د سیمې د قوما ندان پر بکړه او امر د قران څخـه دلتـه ډېـر بهتره او با لا تره وه او دغو ټو پکېانو قران کریم ته پـه سـپکه سـترګه وکتل او قران کریم یې ټوټې ،ټوټې کړ او په څو کارتوسو یې د شاه پـرو مېړه سوری ، سوری کړ .

خو کله چې دغه جګړه ماران د شاه پرو له کوره وتل یو وار یو نـا څاپـه یوه جګړه مار غږ کړ قوماندان صیب په ځانګو کې د شـاه پـرو کـوچنی ماشوم چیغې او بغارې وهي قوماندان یو ځل په خپله خیرنه ږیره لاس را کش کړ د ځانګو خواته یې رډ، رډ وکتل او وه یې ویل هغـه هـم وو ژنـئ ځکه چې غټ شي هغه هم فاکولته وایي او انجنیر کېږي.

د قوماندان ټو پکیانو په ځانګو کې پراته ماشوم باندې ډزې پیل کـړی او ددې تنکې ماشوم تنکې او پاکې وینی د ځانګو څخه څک، څک توییـد لی .

شاه پرو چې یوې خواته د خپل مېړه شهید جسد ته کتـل او بیـا یـې د خپل کوچنی ماشوم د ځانګو څخه د پاکو ، معصومو او نازکو وینو ته کتل بنه یې تکه ژیړه لکه زیړه ناړی یر له اوښتی داسې ښکاریده تا بـه ویـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د جنت حوره ده او ددې پاکو شهیدانو له وینو په خپل مخ خا لونــه وهی.
شاه پرو د خپل معصوم کوچنی زوی او د خپل مېړه تودی وینی پــه دوو کو چنیو بوتلانو کې جلا ، جلا واچولی او سرونه یې کلک ور وتړل .
شاه پر و ځو شیبې د خپل شهید مېړه جسد ته او د خپل ماشوم زوی بې ساه او بې نفسه جسدو ته په ځیر ، ځیر کتل ژړا او واویلا ورځېنی هیــره وه په یوه بله دونیا کې گر ځیدله هیڅ نه پوهید له چې څه وکړی یــوازې یې دومره وکو ل چې د خپل معصوم زوی جسد له ځانگو را کوز کــړی او د خپل شید مېړه په سینه یې وا چاوه د دواړوويني يو ځــای بهیــدلی او شاه پرو خپل دواړه لاسونه په دواړو جسدو داسې اچولی وه لکه چې پــه دواړو لاسو یې د گلاب گلونه نیولی وی کله به یې دیوه گل نندارہ کولــه او کله به یې د بل گل نندارہ کوله او د شاه پرو په زړه او خیال کې داسې راتله چې گواکې زما کورته د اسمان ملکې ځي او راځي او کله چې بــه د فکرونو په دریاب کې ولویده داسې به ورته ښکاره شوه چې لــه اســمانه ملایکې راځي او دا دواړه جنازې په خپلو اوږو د اسمان پــه لــور پورتــه کوي.
د شاپر و کوچنی لور چې تازه په خبرو راغلی وه او خبــرې یــې داســې ښکلی او خوږې وې لکه مینا چې خبرې کوي خو اوس، اوس چې یــې د تږ پکو دز هار د کوچنی ورور او مهر بان پلار یې په وینو کې لژنده ولیدل بلکل یې زبون وهل شوی یوازې دوو شیدو جسدو او مورته په فکر کــې ډوبه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښه ځنډ نه وروسته نوره شاه پرو هم د فکرونو لــه دریــابو څخــه بــل دریاب یعنی د بې هوښی په دریاب کې ډوبه شوه .
د کلی خلک تر اوسه لا هیڅ نه وه خبر خو کله چې دسیمې قوماندان له کلی ووت او د خوښی ، خوشحالی ډزی یې پیل کړی دوی ته ډېــره خــو ښی وه دوی ته خوشحالی وه چې نن یې بیا یوه خور کونډه ، بوره او یــو ماشوم یې بې وروره او بې پلاره کړ دا دوی ته یو افتخــار وه او دا دلیونــو زمرو ستر ګی سری پرله او ښتی وی . ټول
کلیوالو چې دا ډزی واو ریدلی او د سیمې قومانــدان او د هغــه ټــو پــک ماران یې ولیدل و پو هیدل چې بیا یې د چا په کور ټکه اچولی ده .
خو په دی وخت کې چک ،چکه شور او زوږ جوړ شو چې انجنیر صیب او د هغه زوی یې شهیدان کړیدی د کلی سپین ږیری او سپین سری د شاه پرو کورته ورغلل ګوری چې زوی او پلار دواړه لکه د ګلاب ژیړ ګلان پــه سرو وینو کې لژنده پراته ده کوچنی لور او شاه پرو بې هو ښه دی .
ځوانان هدیری ته لاړل چې قبرونه جوړ کــړی ، ملایــان د کلــی ســپین ږیری او سپین سری د کفن او کفن کولو سره بوخت شول هغــه وه چــې ددواړو ژیړو ګلا نو جنازې د شاه پر و له کوره د کلی د هدیری پــه خــوا پورته شوی .
څو ساعت وروسته شاه پرو په هوښ راغله د زوی او مېړه جنازې یې نــه وی هغه یې څو شیبې مخکې د کلی په هدیره کې خاوروته سپارلی وی .
یواز ی د کلی څو سپین ږیری او په عمر پخی ښځې ددې په شامخوا پــه لمدو او سرو ستر ګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا ستی وی .

د کلی څو ښځې څو ورځې د شاه پرو سره د غم شریکۍ پــه ډول ورتــه کښته پور ته کېدلې .

درې یا څلور ورځې لا نه وې تېرې شوې چې د شاه پرو مور او پلار هم را ورسېدل او همدا نن بیا د شاه پرو پر کور یې بیا د مېړه او زوی غم نــوی شو د کلی سپین سری او سپین ږیری

دشاه پرو مور او پلار ته راغلل.

نن بیا دشاه پرو په کور ان لکه چې د هغې اولی ورځې په ډول بیا داســې چېغې او بوغې جوړې وی لکه چې همدا اوس هر دواړه جنازې د شاه پرو مخته ایښی وی د شاه پرو ستر کې بیا د خپل وړوکې شهید ماشــوم پــر ځانګو چې لا هم داسې ځړیدله وکتل او خپلې مور ته یــې پــه چېغــو او بغارو کې وویل مورې ؟ځانګوته وګوره زما ماشــوم شمشــاد ارام او قــرار بېده دی په زوره خبرې مکوي چې شوشاد زوی می را ویښ نشی .

مورې هغه بېده نه دی ؟ هغه نه را ویښیږی هغه خوب وړی؟

خو د شاه پرو لور که څه هم په هر څه پو هیږی خو هیڅ نه وایــې ، کلــه خپلې مورته ، کله دکلی ښځو او کله هم خپلې انا ته په خپلو بــادامي او ږلۍ وهلو ستر ګو وګوري .

خو شاه پر و لکه لېونی همدا یوه خبره کوي ، شمشاد پروتدی پــام چــې هغه ویښ نشی مورې ریښتیاهم هغه بېده دی ؟

د شاه پرو مور چې خپلې لور او خپلې لمسی ته وګوری لــه زړه یــې یــو خدای خبر دی چې ددې خوارکې په زړه څه تیریږي زړه یې بې سیخه او بې اوره کباب کباب شي ،خو د خپلې لور شاه پرو د ډاډینی د پــاره یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خبره له خولې څخه نه وزي یوازې دومره وایې خدای دې په خپله په غم اخته کړي .

کله چې د شاه پرو مور دوه یا دری شپې تیری کـړی شـاه پـرو د کلـی پیغلی او سپین سری سره را ټولی کړی هیڅو ک نه پو هیده چې ولی یې مورِ را غوښتی یو کله چې د شاپرو کور د پیغلو او سپین سرو څخـه ډک شو شاه پرو هغه دوه بولتان چې د خپل مېړه او زوی وینی یـې پکښـی اچولی وی د کلی پیغلو او سپین سرو ته ور و ښو دل او ورته یې وویل دا زما د شمشاد

او د شمشاد د پلار وینی دی ټولی راغلی پیغلی او مېرمنې هکـې پکـې شوی چې دا وینی نو څه کوي .

هغه وه چې شاه پرو ددواړو بوتلا نو وینی د رانجو سره ګـډی کـړی او د خپلې لو پر تنندی یې ورته خال وواهه د کلی پیغلو او سپین سرو وویـل شاه پرو دادی څه وکړل د وینو څخه هم څوک خال ږدی .

شاه پرو د زړه له جوشه په داسې حال کې چې د خپل شهید ماشوم زوی ځړیدلی زاګو یې وزنګوله داسې وویل ؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم

چې ټول وطن کې ټو پکښان و شر مو ینه

بس د شاه پرو د لور په تندی د وینو خال کېښودل شو او د کلی پیغلو او سپین سرو په او ښکو ډکو ستر ګو یوی اوبلی ته وکتل .

د شاه پرو لور چې اصلي نوم یې مرغلره وه له دی شیبې ټولو په یو ه اواز سره شینخالی دی خدای درته شمشاد کړی پس د مر غلری نوم نور نـو شینخالی شوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځو ورځو په تیر یدو نور نو شاه پرو او د شاه پرو لور شـــینخالی تــه دا کور او دا کلی سور اور شول او د کور هغه کالی چې د قوماندان حضــر ت خان او د هغه د ټو پکېانو نه په کور کې ورته پا تی شوی وه را ټــول او د ولایت پخوا رهی شول کله چې دوی له کوره و وتل د شمشــاد ځــانگو لا هما غسی ځړیدله او د هغې ځانگو په زنگولو سره یې د خونــو دروازی را وتړلی او د شمشاد ځړیدلی ځانگو یې همداسې ځړ یدلی پر ینبوده او د کلیوالو نه په پټه له کلی ووتله .

د ځو ورځو نه وروسته دادی ولایت ته را ورســیدل د شــینخالی مــور او شینخالی دلته په ولایت کې د یوه چا په کور کې په یوه خونه کې داســې گذاره کوله چې د کور د خاوند د میر منی سره به یې د کالیو په مینځلــو او د کور په نورو کارونو کې یې ور سره مرسته کوله شاه پرو خپله لور هم ښو ونځی ته شامله کړه .

د ورځو نه یوه ورځ د کور د میر منی سره شاه پرو بازار ته لا ړه او د کــور مېرمنې په ښار کې ځو ښا یسته تعمیرونه او ودانی ورته په گوته کړی او وه یې ویل دا ودانی وینی دا ودانی ټولی دلته یو انجنیــر وه چــې کبصــر خان نو میده هغه یې نقشه کړی او هغه جوړې کړیدی.

د کور مېرمنې نوری هم خپلې خبرې زیاتی کړی او وه یې ویــل انجنیــر کبصر خان ډېر پوخ ، با تجربهاو ډېر لا یقه انجنیر وه په ټولو ښــار یــانو ډېر گران وه او ټولو یې قدر کاوه ، دا نیمه ودانــی گــوری دا ودانــی هــم انجنیر صیب کبصر خان جوړه کړی خو کله چې هغــه کلــی تــه لاړ ټــو پکېانو هغه په گولیو سوری ، سوری او شهید یې کړ دا ودانی اوس نیمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودانه پا تی ده کوم د مور بل زیږولی که پیدا شی او دا ودانی سر ته ورسوی .

په دی وخت کې د کور میر منی چې شاه پروته وکتل ، د شاه پرو له دواړو ستر ګو په لپو ، لپو او ښکې روانی دی او زړه یې په جوش راغلی وه .

د کور میر منی ورته وویل شاه پرو ولی ژاړی څه پیښه ده مور او پلار خو به دی نه وی در په یاد شوی .

شاه پرو ورته وویل انجنیر کبصر خان زما مېړه وه هغه یې زما تر مخ وواژه زما ماشوم زوی شمشاد چې په ځانګو کې وه هغه یې هم وواژه او نوره خپله ټوله کیسه یې د کور مېرمنې ته وکړله.

د کور میرمن چې کله کورته راغله د شاه پرو ټوله کیسه یې خپل مېړه ته وکوله د کور څښتن چې د شاه پرو څخه خبر شو چې شاه پرو د انجینیر کبصرخان کونډه ده نو شاه پرو ته راغی او داسې یې ورته وویل ؟

شاه پرو ښه غوږ ونیسه انجنیر کبصر خان زما د ښوونځی اند فاکولتی تر خلا صیدو پوری دواړه سره یوځای وهغه پر ما ډېر ګران وهله دی وروسته په دی کورکې داسې اوسه لکه چې خپل کوردی وی کبصر خان زما د ورور غوندی وو نور نو ته کو ښښ وکړه چې په شینخالی ښه تعلیم وکړی .

شاه پرو په شینخالی ډېر کو ښښ کاوه چې یو څه زده کړی د نورو خلکو جامی به یې په مزدوری مینځلې په ښار کې به یې سوال هم کاوه خو د هغو ودانیو خواته به ډېره ورتله کومی چې د شاه پرو مېړه انجنیر کبصر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان جوړې کړی وی په ډېر لیږ وخت کې ډېر خلک خبر شــول چــې دا سوالګره د انجنیر کېصر خان میرمن ده ډېــر و دوکانــدارانو او د ودانیــو خاوندانو به ورته په ډېر ه ښه سترګه کتل .

خو شاه پرو دا ټولی خواری او زحمتونه د شینخالی د پاره کول په ځــو ، ځو وارو د ښار

ښو ونځی د قوماندان حضرت خان او د هغه د ټو پکېانو لخوا و سو ځــول شول خو شینخالی هم خپل درسونه په ډېر شوق سره ویل هر کال به په خپل ټولګی کې اول نمره بر یالی کېدله او

شینخالی به به د شپی لخوا له خپلې مور سره هم مر سته کوله ځکه چې د شینخالی د مور

خو لیکل او لوستل نه وه زده نو ځکه شینخالی به خپلې مورته لیکــل او لوستل ور زده کول .

د شینخالی مور شاه پرو به هر کال په هغه ورځ چــې مېــړه او زوی یــې شهیدان شوی وه هغه ورځ به یې کلی ته رسوله ، د خپل کور دروازه بــه یې خلاصه کړه د شمشاد ځړیدلی ځانګو به یې و زنګوله او بیابه دکلی د سپین سرو پو ښتنی ته ورغله د کلی پیغلو سپین ســرو او د شــینخالی همزولو به د شینخالی پو ښتنی ور ځینی کولی د شــینخالی د لیاقــت او ادب خبرې له ښاره ان تر کلی را رسیدلی وی .

د شینخالی نورو همزولو هم غو ښتل چې لکــه شــینخالی غونــدی ښــو ونځی ووایېاو داسې ښه نوم ځانوته پیدا کړی او داسې لکه شینخالی نــا مورې او مشهوری شی ، خو چېــری دوی کــولای شــولځکه دلتــه خــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپکپانو ښوونځیو ته اورونه اچول ، انجوني څه د هلکانو ښوونځیوته بــه يې اورونه ور اچول.

بس همدا شاه پرو پر ځان یو نذر ایښی وه چې په کال کې یو وار کلی ته راشي د شمشاد ځانګو وزنګوی او د کلي په هدیره کې د خپل ماشــوم او خپل مېړه قبر ته لا سونه پورته کړی هغه هم په پټه راتله که قومانــدان حضرت خان او یا دده نور ټو پکېان ور باندې خبر شوی وای وینه به یــې ځمکې ته لا نه وای رسیدلی .

څو کاله تیر شول چې شینخالي له دوولسم ټولګی څخه خلا صه شوه او د کانکور په ازموینه کې تر ډېرو بریالی شوه او د ډاکتری فاکولتی ته بــر یالي شوه په ټول ولایت ، کلي او باندوکې یوه داسې چک، چکــه جــوړه شوه چې شینخالي د ډاکټری بیا د مرکز یعنی د پایتخت د طب فاکولتی ته بریالي شویده دا اوازه په ټول ښار ، ولایت ان د شینخالي د زیږیــدنی تر کلي پوری ورسیدی.

کله چې د شینخالي همزولي خبرې شوی دیوی او بلی سره به یې کېسی کولی ان تر دی چې په ګودر باندې هم د پیغلو همدا کېسی او خبرې وی چې شینخالي ډاکټره کېږی .

د شینخالي کلیوالي همزولي خو دومره خوښی او خوشــحاله ښــکاریدی چې د شینخالي په نوم باندې به یې فخر کاوه او د نورو کلیو پیغلو پوری یې ځانونه یو بل ډول احسا سول او د نورو کلیو پیغلو ته به یــې داســې ویل چې ز موږ کلیواله زموږ زموږ همزولي شینخالي ډاکټره کېږی.

د شینخالي ټولو کلیوالو همزولو به خپلو پلرونو ته ویل ګــوره شــینخالي چې کوچنی له پلاره پاتی شوه د سهار او ماښام ډوډی یې نه درلوده مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ښوونځی ورباندې وواية هغه ده نن سبا به ډاکټره شی مور چې پلرونه درلودل ښوونځی خو لا څه ليکل او لوستل خو لا څه قران شريف مـو لا نکړ زده چې د قران شريف لوســتل او تــلاوت کــول څــومره ثوابونــه او اجرونه لری.

قوماندان حضرتخان چې دا اوازی واوريدلی چې د شاه پرو لور شينخالی د طب فاکولتی ته بريالی شويده په ټوله سيمه کې يې اعلان وکړ چې نور شاه پرو خپل کور او د خپل مېړه او زوی قبر تــه هــيڅ نشــی راتــلای د قوماندان حضرت خان دا پر يکړه ان تر شاه پرو ورسيده نور نو شاه پــرو هم خپل کلی او د کلی هديری ته نشوای تلای او نه يې شوای کولای چې د شمشاد او د خپل شهيد مېړه قبر ته ددوی د شهادت په تلين لاړه شی او يا دشهيد ماشوم شمشاد ځړيدلی ځانگو وزنگوی.

د شاه پرو لو ر شينخالی د هېواد مرکز کابل ته لاړه او د ليلی په ډول يې خپله زده کړه کوله

د ډوډی، اطاق، قلم،او د کاغذ ټول مصر فونه ددولت په غاړه وو.

شاه پرو چې د خپلې لور څخه ليکل او لوستل زده کــړی ووهغــه هــم د خپل ولايت په مرکز کې د سواد د زده کړی په ښوونځی کې د ښــوونکې په تو گه مقرره شوه او دومره تنخوا ورته ورکېدله چې ددې گوزاره ښــه ورباندې کېدله او کله کله به يې خپلې لور شينخالی تــه جــامی او نــور سوغاتونه هم ليږل د شينخالی او ددې دمور شاه پرو تــر مــنځ د ليــک استولو او ليږلو اړيکه ټينگه وه او د ليک په وسيله يېــديو اوبلــی څخــه احوال اخيسته او د ليک په وسيله يې ديوی او بلی سره ارتباط ساته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې څوکا له تیر شول شینخالی خپلې زده کړی پای ته نــه وی رسولی چې ددوبې د ګر می په رخصتی کې د خپلې مــور شــاه پــرو کورته لاړه دری ورځې وروسته شاه پرو د خپلې لور شــینخالی ســره د خپل پلار کورته چې د ښار نه یو څه لیری په یــوه کلــی کــې او ســیدل لاړلی د شاه پرو مور د روغ اوجوړ څخه وروسته وویل شــاه پــرو لــوری ښوونځی دی پری اینښی د خلکو د زامنو سبقونه نه پاتی کېږی.

شاه پرو وویل مورې څنګه چې شینخالی ددوبې د ګرمی رخصــتی لــری زموږ ښو ونځی هم همداسې د ګرمی ر خصتی لری ماهم وخت غنیمــت وګاڼه دا ډیر وخت مو نه وه سره لیدلی در پسی خفه شوی وم او بلدا چې وروسته له ډېری مودی شینخالی هم راغلی وه ما ویل چې دواړه سره یو ځای د تاسو زیارت وکوو ، مور یې وویل داسې چې ده او رخصت یا ستی نو هر کله راشی هر کله .

په هغه شپه چې شینخالی د خپل نیکه کورته ورسیده د کلی لــوی، واړه سپین سری او پیغلی چې یوازې یې د شینخالی نوم اروېدلی وه او خپله شینخالی یې نه وه لیدلی د شینخالی د لید و دپاره راغلی .

ټولو پیغلو او سپین سرو ښځو یوازې اویوازې د شینخالی خلی ته کتل او شینخالی هم د کلی د پیغلو او سپین سرو سره یې په کلیوالی ژبه خبرې کولی د کلی پیغلی او سپین سری د شینخالی دی خبرو ته هکــې پکــې وی او دیوی او بلی سره به یې ویل دا خو زموږ په شان خبرې کوي او پــه هره خبره یې موږ ټول پوهیږو دا اوازی چې خلکو به ویل چې شــینخالی کافره شویده او یا په ښار کې ژوند کوي بل ډول ده دادی ښــه لمونځــاو اودس کوي د خدای (ج) ، رسول او د قران له ټولو مسلو خبره ده او پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه پو هیږی د کلی پیغلی خو ان تر نیمــو شــپو د شــینخالی ســره ناستی وی خوږی خبرې او مرکې یې سره کولی .

د کلی د پیغلو اول وار وه چې شینخالی یې لیدلی وه خو شــینخالی پــه خپلو نر مو، نازکو او ښو،ښو خبرو د کلی د ټولو پیغلو په زړه کې داســې ورته ګرانه شوی وه چې هری پغلی غو ښتل چې شینخالی یــوازې ددې سره خبرې وکړی.

نیمه شپه وه چې در وازه وټکېدله د کلی پیغلــی او دشــینخالی مــور او نیکه ډېر وار خطا شول د شاه پرو پلار ، مور او د کلی پیغلی خــو داســې شوی ادی چاخبره زبون یې ووهل شو او په زړونو کې وایې چــې حتمــی قوماندان حضر ت خان خبر شوی او خپل ټو پکېــان یــې را وســتی دی ځکه قوماندان او د هغه ټو پکېانو یوه اونی مخکې د ولسوالی کلنیک ته اور اچولی وه او هغه یې دخاورو سره خاوری کړی وه نو ځکه ټــول هــک پک ودریده خو د شاه پرو پلار ددروازنه ورته غږ کړ چې څوک یاستی او د څه د پاره راغلی یاستی .

ددروازی د باندې لخوا یوی سپین سری غږ وکړ د خــدای د پــاره دروازه خلاصه کړی چې نږور می په اولاد نا روغه ده که د شاه پرو مــور راســره کومک وکړی .

ځکه چې د شاه پرو مور ســپین ســری ښــځه وه د ښــځو د اولادونــو د زیږیدنی کې یې ښه تجر به درلوده په کلی او شاوخوا سیمه کــې د شــاه پرو مور د هر ماشوم ز یږیدنی ته خلکو وړه او یا یې هــم دلتــه ورتــه را وستلی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاه پرو پلار په خپلې مېرمنې غږ وکړ هله ژر شه کومه میــر مــن پــه اولاد ناروغه ده کومک وکړه .
د شاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه ناروغه میرمن يې بلی کــوټې تــه ننــه ایستله د شاه پرو مور ژر را ولا ړه شوه ناروغه میر من يې وکتله .
نو يې ورته وویل د ناروغ وخت کم دی ماشوم یــې پــه نــس کــې چپــه شویدی ژر يې ولسوالی یا ولایت ته ورسوی چې عملیات کېــږی او کــه عملیات نشی ماشوم هم له منځه ځی او د ماشوم مورهم .
د شاه پرو پلار له در وازی را ووت د ناروغی مېرمنې سره چــې کــوم نــا رینه راغلی وو هغوی ته يې همدغه د شاه پرو د مور خبره وکړه دوی یوه اوبل ته سره وکتل چې ځنګه کوو د ولسوالی کلنیک خو هم یــوه اونــی وړاندی مورِ سو ځولی دی .
په دی وخت کې د شاه پرو مور په شینخالی غږ وکړ کله چې شــینخالی راغله نو يې خپلې انا ته وویل څه خبره ده د شاه پرو مور شــینخالی تــه وویل لوری دا میرمن په اولاد ناروغه ده او زما له وسه نه کېــږی ماشــوم دمور په نس کې چپه دی هر څه چې می وکول هیڅ نه کېږی .
شینخالی ژر په ناروغه میر من تاو را تاو شوه د ناروغی میر منی نس يې وکوت ، فشار يې هم وکوت، د شینخالی سره چې کومی سره چې کومی دواوی او نور ډېر لیږ د طب سامان الات وه، شینخالی د ناروغی مېرمنــې خواښی ته وویل ورشه له مېړه څخه يې اجازه واخله چــې میــرمن یــې عملیات کړو توکل په خدای (ج)اول دواړه ژوندی پاته کېږی کنــه انشــا الله و تعلی یو خوبه وژغورل شی سپین ســری هــم لاړه او د خپــل زوی څخه يېاجازت تر لاسه کړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی هم په ډېرو لیږو سامانو سره په داسې حال کې چــې ځــودانی ګیسونه یې په کوټه کې ولګول ، سپینی ټو ټی ، صــابون او ځینــی نــور ضروری شیان یې سره برابر کړل یواز ی خپله انا یې له ځانــه ســره پــه کوټه کې پر ینښودله او ناروغه میرمن نوری ټولی یې له کوټی و ایســتلی شینخالی په ځو د قیقو کې خپله انا داسې پوهه کړه ته به وایې چې د نر سی کورس یې ویلی وی ؟

شینخالی خپله پزه او خوله په سپین ټو کر وتړله یوازې دوی ســتر ګــی یې ښکاری او بس

ناروغی ته یې د بېهو ښی پیچکاری کولو ځخه ځو ثنی وروسته عملیا ت پیل شول .

شینخالی هم داسې ژر؟ژر او په چټکې سره لا سونه ښوروی ته به وایــې چې د ځو کسانو لا سونه دی چې کته پورته کیږی .

هلته ددروازی شاته ولاړ کسان د شینخالی مور ، نیکــه ، او د شــینخالی همزولی هم لاس په دوعا ولاړدی .

لیږ شیبه لا نه وه تیره شوی چې شینخالی د باندې را ووتله او د ناروغی مېرمنې په خوا ښی او خپلو همزولو پیغلو ته یې د عملیاتو د بریالی پای ته رسیدو او د هلک د پیداکېدو زیری یې ورکړ .

د باندې ولاړ کسان چې د هلک پیدا کېد ل د هلک او د مــور د دواړو د ژوند خبره او د عملیاتو د کا میابې خبره واوریدله خپلو د ټو پکو خولوته یې کارتو س ور تیر کړل داسې ډزی وشوی تا به ویل چــې د کــوم ښــه جشن شپه وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناروغی مېرمنې خوابنی د شینخالی له انا څخه پو ښتنه وکړه چــې دا پیغله څوکده چې په دا خپل کم عمر باندې داسې پوهیږی د شــاه پــرو مور وویل دا زما لمسی شینخالی ده ، هغه دداکتری په فاکولته کې ده دا یو یونیم کال وروسته له فا کولتی څخه خلا صیږی د نــاروغی مېرمنــې خوابنی چې دا خبره واوریدله پټه خوله شوله او هیڅ یې ونه ویل ځکــه دا پوهه شوه چې دا د انجنیر کبصر خان لور ده چې انجنیر کبصــر خــان زما زوی قوماندان حضرت خان هغه وواژه او د شــینخالی کــوچنی ورور شمشاد یې هم ورسره شهید کړ.

په دی وخت کې شینخالی په ډېره خوشحالی داسې را ووتله چې خپــل لستونی یې پور ته کړی وو او سپین تندی یې ورین نیولی وه او شینخال یې په تندی ځلېده د ناروغی مېرمنې خوا ښی چې شینخالی او بیا ددې شین خال ته وکتل له ډېره شرمه یې کښته و کتل او داسې شــر میدلــه چې له ډېره شرمه یې پورته نه کتل .

د شینخالی همزو لی پیغلی هم داسې خوښی او خوشحاله وی چــې دوی په خپلو منځکې یوی اوبلی په غیږو کې کلکې سره نیولی وی او کله چې شینخالی ددوی منځته راغله ټولو پیغلو د مخ په یوه او بله خوا ښکلوله .

شپه تیره شوه سهار په ټول کلی کې او نژدی ســیمو کلیــو کــې داســې اوازی خپری شوی وی

چې د شاه پرو لور دیوی ناروغی مېرمنې نس خیرلــی ماشــوم یــې روغ رمټ را ایستلی او د ناروغی مېرمنې د نس پر هار یې ببر ته گنډلی ټولــو خلکوته یوه نه منو نکې خبره وه هغه ورځ تر مازدیګره پوری ناروغه میر من د شینخالی تر څارنی لاندی وه او مازدیګر یې خپل کورتــه رخصــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه په د ریمــه ورځنــاروغی مېرمنـــې یــوه دســرو زرو د لاس ګــوتمی شینخالی ته ددې د پاره چې ددې سره یې مرسته کــړې دا اوددې زوی یې له مرګه بچ کړی د سوغات په ډول ورته راوړه ، خــو شـــینخالی ددې دغه سو غات نه مانه اخیر وروسته له ډېرو زاریــو شـــینخالی شـــینخالی ګوتمی وا خیستله او کورته ننو تله د شینخالی مور شاه پرو له خپلې لور څخه و پو ښتل چې په دروازه کې څــوک در ســره ولاړه وه ، شـــینخالی وویل د هغې بلی شپې ناروغه میرمن وه دا دسرو زرو ګوتمی یې سوغات راوړی وه ما نه اخیستله خو ډېری زاری یې وکړلی نو ځکه می واخیستله .

شاه پرو چې ګوتمی واخیستله دی خوا ها خوا یې پر له واړوله له ستر ګو څخه یې او ښکې د سپینو مر غلرو په څیر را توی شولی، شینخالی فکر کاوه چې د مور می دا او ښکې د خوښی او خوشحالی او ښـــکې دی چـــې ګواکې زما په بریالیتوب او زما په کمال او پوهه باندې چـــې زه دومــره لا یقه شوی یم او نن دادی چې تر اوسه له فاکولتی څخه خلاصه شوی هــم نه یم تر اوسه می لا تنخوا هم نده اخیستی چې دومره ښه تحفه زما پــه برخه شوی ده نو یې مورته وویل څنګه ښه ګوتمی ده ډېره دی خو ښــه شوه .

د شینخالی مور شاه پرو په داسې حال کې چې په لپو، لپو او ښکې یې له ستر ګو تو یېدلی خپلې لور شینخالی ته یې په ډک ستونی وویل هوکې.
هوکې دا ګوتمی می ډېره خوښه شوه.
مورې نو ولی ژاړې،؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری ځکه ژاړم چې دا ګوتمی زما وه ســتا پــلار د خــدای و بخښــی دا ګوتمی ستا پلار انجنیر کېصر خان ماته د واده په اوله ورځراوړی وه .
شینخالی وویل مورې دا نو څنګه کېدای شی دا ګوتمی تا په چا خر څــه کړی وه ؟
نه لوری دا ګوتمی ما په چا نه وه خر څه کړی ما بــه ســتا د پــلار د لاس نشانی څنګه خر څوله دا ګوتمی هغه ورځ چې قوماندان حضر ت خان او د هغه ټو پکېان زموږ کورته راغلل او د کور هر څه یې یو وړل او ستا پلار او ستا ورور شمشاد یې شهیدان کړل د کور پیسی ، کالی ، او ګا ڼی یــې یو وړی همد غه ګو تمی هم په هغو کې دوی وړی وه.
شینخالی وویل مورې دا ګوتمی ددې ښځې لاس ته څنګه رسـیدلی ده ؟
شاه پرو وویل لوری دا ناروغه میرمن د قوماندان حضرت خان میرمن ده ، نه دی لیده په هغه شپه چې ددې ښځې زوی پیدا شو د ټو پک ډز هــار د نه اروېده دا ډزی چې یې کولی داد قوماندان حضر ت خان ټو پکېان وه .
شینخالی چې د خپلې مور څخه دا کېسه واوریدله څو شــیبې چــو پــه پاتی شوه او په فکرونو کې ډوبه ولاړه خدای خبر چې شینخالی بــه څــه فکر کاوه چې د شینخال مور شاه پرو خپله لور د فکر له ټاله راکوزه کړه او ورته یې وویل؟
شینخالی لوری په څه فکرونو کې یې هیڅ فکر مکوه ښــه شــو چــې دا ناروغه میرمن جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدو پر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی او بل دا نه وینی چــې ســتا د پلار د لاس نښانی مو هم ګوتو ته راغله .
شینخالی او مور یې د کوټې په در وازه ننو تلی او هره یوه د ځانــه ســره سوچونه او فکرونه وهی په دی فکرونو کې دواړه ښېده شوی وی او سهار وختی یې له مور او پلار څخه رخصت شولی ، شاه پرو خپلې دندی تــه او شینخالی د هېواد مرکز خپلې د زده کړی ځای ته لاړی .
شینخالی څو اونی که په تېو لګی کې به ناسته وه او کــه د فــاکولتی پــه چمن کې د خپلې مور کېسی به یې په غوږونو کې انګازی کولی نژدی وه چې لېونی شی هغه وچې د خپلو خوررڼو همزولو او هم صنفیانو د هغــې فکر په بله کړ.
اوس نو دشینخالی فاکولته چې پای ته یې ورسوی پوره یو نــیم کــال لا پاتی دی چې د یوه ښایسته
ځوان (میوند)سره چې د شر یعاتو په پو هنځی کې یې تحصیل کاوه او د هغه هم یو نیم کال پاتی وچې خپلې زده کړی پای ته ورسوییپژند ګلوی پیدا کړه .
شینخالی له دی موضوع څخه خپله مور شاه پرو د لیک په واسطه خبره کړه هغه و چې شاه پرو خپلې لور شینخالی ته د لیــک پــه ځــواب کــې داسې ولیکل.
شینخالی لوری دا چې ته خو ښه یې او داچې تا په لیک کــې د میونــد د لیا قت او ښه سړ یتوب لیکلی زما هم در خوښه ده خو کــه زمــا نظــر او مشوری ته ګوری یوازې دومره صبر وکړی چــې تحصــیل مــو پــای تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسیږي او تنخوا خواره شي او بیا کوزده وکړي نور نو ستا سو خو ښه ده .

کله چې دا لیک شینخالی ته ورسیده نو یې دا خبره له میوند سره شریکه کړه نو میوند هم دا خبره ورسره ومنله او د شینخالی دمور خبره یې‌په ځای او ښه و بلله .

اخیر یې په دی پریکړه وکړ له چې کله مو زده کړی له خیره سره خلا صی شوی په دندو و ګمارل شوبیا به له خیره سره د کوژدی بند وبست کوو .

او ستا دمور دا خبره ډېره او ډېره پر ځای ده مشران تجربه لری د ژوند په مسا ییلوتر موږ دوی ښه پوهیږي

او له بلی خوا ستا دمور خبره په دی هم صححده چې که زه او ته همدا اوس کوزده سره وکړو بیا به له تا هم درسونه پاتی وی او له ما به هم پاتی وی ، اودا خبره تر دی پوری درته کوم چې زموږ په کلی کې یو ځوان وه او هغه هم همداسې په فاکولته کې وه فاکولته یې دوه کاله وویله په دریم کال یې پلار ورته کوزده وکړه بس له کوزدی سره تحصیل او فاکولته پاتی شوه او بېچاره اوس موټروانی کوي که یې په هغه وخت کې کوزده او واده نه وای ورته کړی اوس به دحکومت غټ سړی وای نو ځکه وایم چې ستا دمور خبره می په زړه کلکه ولګیدله.

شینخالی او میوند دواړه په زده کړو بوخت ول او په هر سمیستر به شینخالی او میوند د یوه اوبل سره سیالی کوله او دا شرط یې سره ایښی وه چې په هر سمیستر کې که د هر یوه نمری ډېری وی هغه بل به ورته ملمستیا ورکوي او یا هره تحفه چې وغواړی هغه بل به یې ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی ددواړو تر منځ سیالی روانه وه په دو سمیستر ونو کې ددواړو نمرې یو ډول یعنی سره مساوی وی په دریم سمیستر کې د شینخالی نمرې د میوند څخه ډېرې او زیاتی یې وړی وی .
نو شینخالی میوند ته وویل اوس څنګه شو په خپل قول ولاړ یې او کـه څنګه .
میوند وویل د میړو یوه خبره ده زه درته حاضر یم ملمستیا غواړی او که تحفه غواړی ؟
شینخالی وویل زه به د ځانه سره فکر وکوم سبا در ته وایم .
دواړه سره جلا شول میوند خپلې لیلی ته لاړ او شینخالی خپلې لیلی ته لاړه .
میوند چې لیلی ته لاړ نو یې له ځانه سره وویل که شینخالی سبا راغله او تحفه یې وغوښتله
او هغه هم داسې تحفه چې ددې په درد وخوری نو ریښتیا هـو ښیاره انجلی ده او که یې ملمستیا و غو ښتله نو بیا هسی .....
په دی سبا شینخالی راغله او میوند ته یې وویل د ملمستیا څخه تیره یم خو یوازې او یوازې دری ټوکه د داکتری کتا بونه د کتابو نمونه یې هم ورته ورکړل چې دا راته واخله چې په را تلونکې کال کې هودغه کتا بونه وایو .
کله چې شینخالی د تحفی خبره یاده کړه میوند په خپل زړه کې وویـل چې والله انجلی خو
هو ښیاره ده خو چې د کتابو یې ورته وویل نو میوند ډېر،او ډېـر خـوښ شو او په زړه کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل شينخالي د هر څه وړتيا لري .

ميوند ورته وويل فقط دوه اوني وخت راکړه ، شينخالي ور سره ومنله .

يوه اوني لا نه وه تيره شوی چې د جګړی اور د هېواد تر پا يتخته چېرته چې شينخالي فاکولته وای را ورسيدله دوه ورځې کې د ښار په کوڅو او واټونو کې د ټا نکونو درزهار د ځمکې لخوا او د جنګي الوتکو غړ مبهار د اسمان لخوا پيل شو ښار د جنګ په لمبو کې تک سور

ښکا ريده او د اور لو ګی اسمان ته پورتــه کېــدل مکتبونــه او فــاکولتی وتړلی شوی ټول زده کوونکې او محصلين په کورنو کېنا ستل .

شينخالي هکه پکه وه چې اوس څه وکړی په ښار کې خو کــوم خپلــوان هم نلري چې هلته ورشی او د ميوند کور هم دلته نشــته چــې د هغــوی کورته لاړه شی او په دی هم نه پو هيږی چې دا جنــګ بــه څــه وخــت دريږی چې د فا کولتی زده کړی پيل شی هغه وو چې د جنګ په دريمــه شپه دولت اعلان وکړ چې د زده کړی مو سسی تر بلــی خبــر تيــا تــړل شويدی .

شينخالي نو اوس په دوه کې ده چې که د خپلې مور خواته لاړه شی پــه مو ټرو کې خو بېله شرعی محرم څخه په ښار کې نشی ګرځيدلای نو په لينی موټرو او بيا له مرکزه د مور تر ښاره پوری تګ په يــوازې ســر خــو بېخی ددوی په ژبه او قانون کفر دی کفر اوددې د ولايت چې هلتــه يــې دمور کور دی دهغه ولايت خو په فاکولته کې نه انجونی محصيلی شته او نه هم هلکان چې له هغوی سره يو ځای لاړه شی او دا هم بده وه چې له ميوند سره د ميوند ولايت او کورته لاړه ته لاړه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و چې میوندته ورغله دواړو دا و پتییله چې میوند به لــه شــینخالی سره ددوی یعنی د شینخالی تر کوره لاړ شی دا به ورسوی او میوند بــه بېرته راشی.

خو دوی دواړو سره وویل چې که کوم چا پو ښتنه کوله چې تــا ســو دوه څه سره کېږی موږ به ورته وایو چې موږ سره خوند او میر من یو .

هغه وه چې د سهار لمنځونه یې اداکړل په مو ټر کې سپاره شول او مخ د شینخالی د مور د ولایت پخوا یې حرکت وکړ د یوی ورځې لاره یــې پــه دریو ورځو ووهله ځکه چې له یوی خوا سړ ک خراب وه او له بلی خوا هر یو میل بېرته پا ټکونه پراته وه په هر پا ټک کې تلا شی وه په یــو او بلــه بهانه به یې یو ساعت یا زیات وکم درولی وه .

کله ، کله به یې ځوانان کښته کړل او په دی پلمه چې ږیره نلری داســې او داسې نور خو کله چې به د سپرلیو او یا دریور لخوا یو څه پیسی د پــا ټک قوماندان ته ور کړل شوی بیا به یې مو ټر ته د حر کت اجازه ورکوله .

کله چې د شینخالی دوی ښار ته را ورســیدل پــه دی ښــار کــې هــم جنګونو زور اخیستی وه ښوونځی تړل شوی وودلته هم هر واټ او هــری کوڅی یو پا چا او څو قوماندانا نو په واک کې وه ،

کله چې دوی د شینخالی کورته را ورسیدل شاه پرو چې د خپلــې لــور څخه دا خبره واوریدله چې دا میوند نومیږی او د شریعاتو په پو هنځــی کې زده کړی کوي شاه پرو پوهه شوه چې دا هــم هغــه هلــک دی چــې شینخالی راته په لیک کې لیکلی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې يوځه چرتي غوندې شوه چې دوى لكه چې سره كوزده كړې وى ، خو شينخالي پوهه شوه چې زما د مور په زړه كې څه دي نو يې خپلې مور ته وويل مورې مورې ستا خبره ومنله له هغه وروسته شاه پرو پوهه شوه چې تر اوسه يې ديواوبل سره كوزده نه ده كړې .

ميوند وروسته له دوو شپو ځخه چې سترړيا يې وختله د شينخالي او د هغې د مور ځخه و غو ښتل چې نو ر ده ته اجازت وركړي ځكه چې دده مور او پلار هم په انديښنه كې دي د شينخالي مور د ميوند پيسې دده د بو ټو د تلې په منځكې ځاى پر ځاى كړې يوازې د موټر كرايه او د ډوډۍ پيسې يې په جيب كې ورته كېښودلې ميوند ورته وويل ادې جانې دا پيسې د بوټو په منځ كې ولې راته وګنډلې ؟

د شينخالي مور ورته وويل زويه كا شكې يوه پا چا هې واى بيا نو چې هره پيښه شوې واى هغه ته به ورغلې واى او خپل شكا يت به دې ورته كړې واى وينې چې په هر واټ كې يو پا چادى نو په دې اوږده لار خو تر سلو پا چا هيو ځخه هم ډېرې دي او بل دا هغه بله ورځ زمور د يوې معلمې ورور له هغه بل ښار ځخه راته په لارې يې موټر ځو ځايه تلاشې كړې دده په ګډون د ټولو سپر ليو ځخه يې پيسې او نور قيمتي شيان د پو ستو ولاو ور ځيني اخيستې نو

ځكه مې پيسې د بوټو په تلې كې درته و ګنډلې ، په دې وخت كې شينخالي وويل ؟

ميونده كله چې ورسيد لې احوال به را كوي چې زړه مو په قرار شي.

ميوند ورته وويل چې ورسيږم دستي ليک درته را ليږم تيليفونونه خو خراب دي او لكړې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړولی دی خو لیک حتمی درته را لیږم.

شاه پرو وویل زویه پام چې لیک را ونه لیږی ځکه چې په نوم لیکلی کـا غذ له چا سره نه پر یږدی او وایې چې دا لیک وړونکې جاسوس دی نو دا موټروان بېچاره په وهلو او ډبولو مه ورکوه .

شینخالی وویل میونده دا زما قلم واخله کله چــې ښــار تــه ورســیدلی همدغه موټر وان چې تا وړی هغه به یې موړ ته ببرته راوړی بیــا نــو پــو هیږو چې ته رسیدلی یې.

شاه پرو وویل دادی لا بل غم وایې چې زه دی په دین کې شک لرم او ته راته مو ریدان نیسی

هغوی لیکلی کاغذ نه پر یږدی ته قلم ورباندې وړی اوراوړی قلم چې لــه چا سره ووینی هغه خو بې سواله او بې جوابه وژنی ګوره میونده زویه که ته هم په جیب کې قلم لری هغه دلته

پر یږده او له ځانه سره یې مه وړه او بل دا چې که پر لاری پاټک والا یــا بل چا در نه پو ښتنه کوله چې په لیک لوست پو هیږی ورتــه منکرشــه ځکه د لیک لوست والا خلک ددوی په نظر

غټ کا فر دی پام چې په کومه بله بلا وانه وړی.

اخیر شینخالی میوند ته وویل دا زما د زلفو تار در سره واخله په دی خو ځوک شک نکوي

کله چې ورسیدی همدغه ددې مو ټروان په لاس را ولیږه ، ددې خبــرې په اوریدو سره د میوند تندی تریو غوندی شواو ورته یې وویل زه ســتا د زلفو یو تار ددوی په دی ټوله پا چا هی نه ورکوم او بل زه یو پښتون یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتنې شیدی مې رودلی دی دومره بې غیرته نه یم چې ســتا د زلفــو تار د بل چا په لاس ورکړم ؟
شاه پرو پوهه شوه چې د شینخالی دا خبره په میوند بده ولګیدله نو یې وویل میوند ه زویه د شینخالی مقصد دا نه وه یــوازې د ځــان او مــور د ډاډینې د پاره یې دا خبره وکوله .
په اخیر کې میوند وویل زه یوه چاره کوم او تا سوته په هر ډول چــې وی ډاډ در کوم چې زه ورسیدلم او ددې ډیور په لاس احوال درته را لیږم.
میوند د شینخالی او د هغې دمور سره مخه ښه وکړه میوند په موټر کــې کېنوست شینخالی د خپلې مور سره د موټر له څنګه ودریدلی کله چــې موټر حرکت وکړ دوی هم دلاس په ښوررولو سره یې یو وار بیا مخه ښــه ورسره وکوله په دی وخت کې شاه پرو خپلې لورته تندی تریــو غونــدی کړ او ورته یې وویل لوری تا زده کړی هم کړی یــوه پښــتون تــه څــوک داسې خبره کوي
ودی لید ه چې میوند هم هغه د چا خبره کلک پښتو ن دی څومره بــده وربانډې ولګیدله .
مورې زما مقصد دانه وه چې تا او میوند بر داشت ور ځینی وکړ .
لوری بیا دی پا م نیسه چې بله ورځ داسې بېکاره خبره دی له خولی ونه وزی .
مورې خبره تیره شوه پوهه نشوم او د ښځې خو ته پوهیږی چې عقل یې کم وی زما عقل هم دومره رسیده او بس .
نه لوری ته د نورو ښځو سره ډیر فرق لری ته خو نــو اوس هــم تحصــیل یافته یې او بل ډاکتره یې سبا به ناروغان درته راځی ته باید لــه خپلــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولی او ژبې سره ډېر احتیاط وکوي چې کومه خبره ښه ده او کومه بـده خیر په هر صورت میوند هو ښیار سړی دی په زړه کې یې نه ساتی

او زیاته یې کړه لوری دا میوند خو ماته ډېر ښه با اخلاقه او پوهه سـړی ښکاری خدای د وکوي چې په خیر سره ور سیږی او ارامی شـی چـې دا ستا واده په خپلو ستر ګو ووینم.

میوند دهغې ګړی نه چې د شینخالی څخه یې رخصت واخیست دلاری د پاټکونو په چرتونو کې شو لیږ ببر ته نه و تللی چې میوند را ولاړ شو او خپله کرایه یې موټروان ته ورکړه ځکه ببریده که په لاری پا ټک چېـان دا پیسی ورنه واخلی او کله چې دریور کرایه و غواړی په هغه ګـړی خـو بوټ نشی څیرلای چې کرایه ورکړی یوازې لیږ پیسی یـې د خـوراک د پاره په جیب کې پر یښودلی .

میوند چې لاری او دلاری پا ټکوته و کتل ر یښتیا هم پـه دی دوو دریـو ورځو کې سرک بل ډول شوی ووپاټکونه ډېر شوی وو او هر پاټـک ډول، ډول امرونه کول او ډول، ډول څیرو څخه یې بد راتله .

یوه پاټک ته به چې راغلو چا چې به ږیره خریلی وه هغه یـې واهـه او ډ باوه بل پا ټک ته به چې راغلو هغه چا چې بیا ږیره درلوده هغه یې وهـل او ډ بول په یوه پاټک کې خو خپله میوند هم څو قنداغه ووهل شو چـې ولی ژیره لری که څه هم دمیوند ږیره کوچنی وه ځکه چې هغه ځوان وه ادی چا خبره په مخ یې اوس نوی د ږیری یو تور خط ښکاریده .

په یوه بازار کې چې سپر لی د ډوډی خوړلو د پاره کښته شـولی میونـد هم کښته شو او د یوه دوکان څخـه یـې د ږیـری د خریلـو یـوه چـاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیستله او ببړته موټر ته راغی په موټر کې کېنوست دمخ نیما یې خما
ړیره یې وخریله او د نیما یې مخ ړیره یې همداسې پریښودله
او خپله لنګوټه یې داسې وتړله چې د مخ خواته شمله یې اوږده کــړه او
مول یې وواهه .
کله چې به داسې پا ټک ته را ورسیدل چې د ړیری والا به وه ده به هم د
خپل مخ خریلی خوا پټه کړه او د ړیری خوا به یې ښکاره کــړه ، او چــې
داسې پاټک ته به راورسیدل چې ړیری یې خریلی وی ده به هــم دمــخ
خریلی خوا به یې ښکاره کړه تر خو چې ښار ته را ورسیدل هر یــوه کــه
ړیره یې درلوده او که یې نه درلوده په وارو ،وارو یې وهل او ډبول وخړل
خویوازې میوند وه چې یوازې یو وار یې وهل وخو ړل .
وروسته له څلورو ورځو د هېواد مرکزی ښارته را ورسیدل میونــد چــې
کله له موټر څخه کښته شو نو یې دریور ته وویل کله چــې ببړتــه لاړی
هغه زما مورته ووایه چې د تاسو دری ټوکه
کتا بونه پور وړی یم.
کله چې میوند له موټره کښته شو نو منتظیر وه چې کوم تکسی پیداشی
او خپل مقصد ځای ته ځان ورسوی خو یو ه ورته وویل درروره د تکســی
په انتظار مه دریږه ځه خپله لاره وهه تکسی مکسی نــور نشــته او هــر
چېرته چې ځی پلی به ځی .
میوند هم پلی روان شو ګوری چې دلته هم همداسې حال وه لکه د هغــه
اوږدی لاری پاټکونه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادی اته ورځې ورو سته هغه دریور چې میوند یې رسولی وه د شاه پرو کورته راغی شاه پرو او شینخالی ته یې وویل چې هغه ستا سو خپلــوان می ورساوه او نښه یې داده ویل یې زه دری ټوکه کتابونه پوروړی یم .
شاه پرو وویل کتا بونه دری ټوکه ؟
شینخالی وویل صحح ده صحح ده خیر یوسی راځه یــوه پیالــه چــای و ځښه بیا لاړ شه ډریور ورته وویل نه وخت نا وخته دی تا ســوته د ډاډ د پاره راغلم چې د تاسو خپلوان په خیر سره ورســیده شــینخالی بیــا ور ځخه مننه وکوله.
بیا مور له خپلې لور شینخالی ځخه وپوښتل کتا بونه د څه شی کتابونــه بیا شینخالی خپلې مورته ددې او د میوند دشرط ټوله کیسه وکوله مــور یې وخندل او په ټوکو یې خپلې لورته وویل بله وار اوبل وخت له چاسره شرط مه وهه چې خدا ی مکړه کومه ورځ به دی له چا سره شرط وهلــی وی او شرط به وبا یلی بیابه پښیمانی کوي .
مورې ته بلی خواته لاړی دومره بې عقله خونه یو چې له هــر چــا ســره شرط ووهم دا خو زما او د میوند تر منخ یوه سیالی وه او بس او تا هم ور ځینی د ادم او درخانی نکل جوړ کړ دادی مورې ستا خبره می په غــوړو واوریدله بیا به تردی چې له تا سره هم په کومه خبره شرط نه وهم چــې مور می یې بل ځوک لا هلته پریږده .
اوس نو میوند د خپل مور او پلار سره په یوه ولایت کــې او شــینخالی د خپلې مور سره په بل ولایت کې ژوندکوي .
پوره دری کاله تیر شول چې میوند او شینخالی دیوه او بل ځخــه هــیځ احوال نلری ځکه د تیلیفون لکړی خو لا ځو کاله پخوا د غــو ......نړولــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او لیک هم د یوه او بل ځای څخه نه وړل کېده او نه هم چا ددې وس درلود چې کوم لیکلی کاغذ په خپل جیب کې وا چوی ځکه چې پــا چــا هی دی داسې خلکوپه لاس کې وه چې د قلم ، کاغذ،سواد،زده کړی،علم او فر هنګ
دو ښمنان وه .
پوره دری کاله او څو میاشتی تیری شوی چې د مر کزی دولــت لخــوا د ی‌و ونځیو او د لوړو موسیسو د زده کړو دبیا پیل خبر ورکړ .
شینخالی هم له دی خبر تیا خبره شوه او میوند په دی سبا د خپل کــور او کلی څخه د هېواد مرکز ته ځان را ورساوه دری ورځــې تیــری شــوی شینخالی معلومه نشوه .
میوند ته دا اندیښنه پیداشوه چې شینخالی تــه حتمــی کــوم مشــکل پیداشوی او یا هم خدای مکړه کومه پیښه نه وی ورته رسیدلی د هغــې خو د زده کړی سره ډېره مینه درلوده نه چې چا خطا استلی نه وی چــې تحصیل په درد نه خوری خو شــیطان ډول ، ډول فکرونــه پــه زړه کــې وراچول او کله به یې بیا وویل هغه خو عاجزه ده له چا سره راشی .
هلته شینخالی هم په دی فکر کې وه چې څنګه لاړه شم د لاری پاټکونه خو همداسې لا په خپل ځای پراته دی د ډېری خواشینی څخه یې چــې درسونه ور څخه تیر نشی د ډېرو اندیښنو څخه یــې شــونډو تنـا کــې وکړی (شونډی یې ووتلی).
په څلورمه ورځ میوند تصــمیم ونیــو پــه هــر ډول چــې کېــږی بایــد د شینخالی ولا یت او ددوی کورته ورشی که کومه پیښه خدای مکړه نه وه شینخالی به له ځانه سره راولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ شینخالی او مور یې په دی بحث او خبرو کې وی چې څنګه او د چا سره شینخالی مرکز ته لاړه شي چې دسرای در وازه وټکېدلـه کلـه چې شاه پرو دروازه خلا صه کړه ګوری چې میونـد ددروازی شـاته ولاړ دی .

شاه پرو د میوند په لیدو سره ډېره خو شحاله شوه بېله دی چې له میوند سره روغ او جوړ وکوي په شینخالی یې غږ وکـړ ، لـوری راشـه وګـوره څوک راغلی هله ژر شه شنخالی په ببـړه راغلـه دروازی تـه لا نـه وه رارسیدلی د مور څخه و پو ښتل مورې څوک دی مور یې ورته وویل ستا ستا د کتا بوپور وړی دی پوروړی.

شینخالی راغله په میوند یې ستر ګی ولګیدلی د روغبړ په وخت کې یې ورته وویل میوند جانه

څه در باندې شوی څنګه خراب شوی یې.

میوند ورته وویل دا انقلابونه نه وینی دا انقلابونه په یوه حال پاته شـوی چې زه بیا په خپل

حال پاته شوی وای او تا هم خپل ځان ته په اینه کـې کتلـی چـې تـه څنګه شوی یې شونډان دی داسې تڼاکې لکه د بزګر لاسونه .

په دی وخت کې د شینخالی مور میوندته ادی چا خبـره د سـوداګر پـه ستر ګه په څیر ، څیر وکتل چې څنګه زما دلور او دده جوړه بـه څنګـه وی .

خیر په هر صورت د شپی میونـد تـه مـخ را واړاوه او ورتـه یـې وویـل شینخالی سبا باید وختی حر کت وکوو ،د شینخالی مور وویل زویـه نـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی يې ستړ يا چې دی خلاصه شوه بيا به لاړ شی ،خو ميونـد ټينګـار وکړ چې بايد لاړ شو چې درسونه پيل کيږی .

سهار د خدای په امانی په وخت کې د شينخالی موربو څه وچـه ډوډی ، پراټی ، او يو پوخ کړی چرګ چې په يوه کڅوړه کې يې اچولی وه ميونـد ته ورکړل او ورته يې وويل دا په لاری بيا سره وخوری .

ميوند وويل مورې اوس هغه پخوا وختونه نه دی چې يو څوک به په سفر تله د کور والا و به ډوډی او خوراکې شيان ورکول چې په لاری وږی شی بيا يې وخوری اوس خو هر چېر ته هو ټلونه دی هر څه پکښی پيداکيږی .

د شينخالی مور ورته وويل دا د غم هو ټلونه يې کړی په ټولـو کـې يـا د سپيانو غو ښی پخوی او يا د کار غانو غوښی بيا وايې چې دا د پسه غـو ښی دی يا هم د چرګ غو ښی دی مسلمانی چېری پاته ده مقصد پيسی پيداکړی نور سر نه پسی ګرزوی چې حلالی دی که حرامی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دادی د څو ورځو نه وروسته ميوند او شينخالی خپلـې فـاکولتی تـه را ورسيدل

شينخالی چې خپله فاکولته او د فاکولتی چمنونه وليدل هکه پکه شـوه، د فاکولتی ديوالونه په کارتو سو سوری، سوری شوی وه د کړ کېو شيشی خو يوه لا روغه نه وه پا تی دروازی ځينی جوړې ، ځينی ورکې او ځينـی نوری دړی وړی پرتی وی د فاکولتی په چمنو کې هم لو حی درول شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او ور باندې لیکل شوی وه پام چې د ما ین خطر دی لنډه دا دا د زده کړې

مو سسه د زده کړې د مو سسی په ډول نه بلکې د کر بلا د جنګ د ډګـر په ډول ښکا رید له

شا وخوا سیمه ټوله ډارونکې او له وهمی څخه ډکه وه او شاوخوا کورونو کې هم څوک نه ښکاریدل او سیدونکې یې ټول بلی خواته مہا جر شوی وه او ټوله فاکولته د هدیری په ډول ښکا ریدلـه او هـره ورځ بـه یـې د فاکولتی له چمنونو څخه یو یا دوه د مړیو جسدونه له خاورو را کښل.

د فاکولتی درسونه پیل شول خو داسې درسونه نه وه لکه هغه دری کاله وړاندی څکه چې له یوی خواډیر استا دان مہاجر شوی وه ،محصلین هم لکه د استادان په ډول یا مہا جر شوی وه او یا هم د جنګ له ببـری فـا کولتی ته نه راتله دوی هم ګرم (ملامت) نه نه وه هره ګـړی د جنـګ د پیل امکان وه همداسې خو واره پیښه هـم شـوه خپلـه ځینـو ، ځینـو محصلینو هم سلاح ګانی درلودی او په خپل منځکې به سره پـه جنـګ شول په یوه نا چېزه خبره به چې لیږ سره لاندی او باندې به شوه مړی او ټپیان به د لیلی په دهلیزو کې په وینو سره ، سره پراته وه څوک وه چې پو ښتنه وکوي هر محصیل په یوه تنظیم او حزب پری تړلی وه نـو ددې له مخی هم ډیر استادان او محصلین خپلو درسوته نه حاضریدل موږ ډیر لیږ شمیر محصلین او استادان چې بل ځای مو د شپی د تیـر ځـای نـه درلود له مجبوریته مو شپه په لیلیه او ورځې مو په صنفونو کې تیر ولـی د رسونه هم هغه د پخـوا پـه ډول نـه اسـتادانو تشـریح کـول او نـه محصیلینو زده کولای شول څکه چې دفاکولتی کتا بخانی د کتابو سـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جګړه کې داور په لمبو کې ایری ، ایری شوی وه دا پا ته یــونیم کــال تحصیلی دوره یې ادی چا خبره د زړه په وینو پای ته ورسوله

په دی وخت کې شینخالی خپلې مور ته احوال ولیــږه چــې یــوه اونــی ورسته زموږبری لیکونه ویشل کېږی او دی مراسموته د ټولو محصــیلنو پلرونه راځی د میوند پلار هم راځی ،کله چې شــینخالی لــه دی خبــرې خبره شوه دستی یې تصمیم ونیو او وه یې ویل شینخالی خو پلار نه لری په هغه ورځ چې بری لیکونه ویشل کېږی زما دلور غاړی ته به ځــوک د ګلو نو امیل ور اچوی نو یې و پتیله چې خپله لاړه شی او د شــینخالی دبری لیک دا خیستلو په وخت کې باید دهغې غاړی ته په خپلو لاســونو د ګلونو هار ور واچوی.
دا دی هغه ورځ را ورسیدله چــې شــینخالی او میونــد خپــل تحصــیلی سندونه تر لا سه کوي
په هغه ورځ چې د شینخالی او میونــد بــری لیکونــه و یشــل کېــدل د شینخالی مور شاه پرو هم په دی مراسمو کې ګډون وکړ دمیوند مور او پلار دواړه ودی مراسموته راغلی وه میوند د شینخالی مور خپل مــور او پلار ته ور وپیژندله دوی دری واړه دیوبل سره د پیژنکلوی څخه خــوښ او خوشحاله شول او شنخالی وویل دادی د خپلو اولادو له برکته مــوږ او تا سو وکولای شول چې یواو بل سره و پیژنو میونــد لکــه چــې پخــوا د شینخالی په باره کې خپلې مورته ویلی وه
په دی وخت کې د میوند مور د شینخالی مورته په خندا کې وویل خدای د وکوي چې زموږ دا پیژند ګلوی مو په اوږده دوستی بدله شی د میونــد

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار که څه هم یوی خواته ولاړ وه او نه یې غو ښــتل چــې د ښـځو پــه مجلس کې ځان ور ګډ کړی د میوند دمور ددې خبرې په اوریدو چــې د میوند مور د شینخالی مور ته وویل چې دا پیژنــدګلوی د ی خــدای پــه اوږده دوستی بدله کړی غوږنه یې څک شول او په زړه کې یــې یــو څــه ورتیر شول او له ځانه سره یې په زړه کې وویل چې والله تــر دی کاســی لاندی کومه بله نیم کاسه شته ځکه دلته خونور هم د محصیلینو پلرونه او میندی ډېر راغلی دی له نورو سره خو یې موږ معرفی نکړو او یــوازې یې دشینخالی سره و پیژندلو،دلته خو حتمی یوه خبره شته خیر په منــا سب وخت کې به ورنه تپوس وکړم دلته شاپرو د خپلې لور خواته ورغله او په خبرو ورسره بوخته شوه .
دمیوند پلار دخپلې مېرمنې څخه و پوښتل چــې ای دمیونــد مــورې د شینخالی مورته دی داخبره څنګه وکړه چې دا زموږ پیژندګلوی دخدای په اوږده دوستی بدله کړی هغې ورته وویل سړیه او س ددې خبرو وخت نه دی بیابه په ارامه او قراری دا خبره درته وکړم.
د شینخالی مور شاه پرو د بری لیکونو د ویش په مرا سمو کې د خوښــی او خو شحالی او ښکې تو یولی او په ز ړ ه کې بــه یــې ویــل کاشــکې د شینخالی پلار ژوندی وای او په دی مــرا ســمو کــې ناســت وای او د زړه ارمان یې ختلی وای .
د بری لیکونو د ویش په مهال د لوړړو تحصیلا تو وزیر وویل د هر څه نــه مخکې هغو ته چې نن د بریالیتوب بری لیکونه اخلــی تولوتــه د زړه لــه کومی مبا رکې وایم او داهم باید ووایم هغه چا چې لوړی نمری اخیستی د بری لیکونه سره یو ځای دویته د مقرری مکتوب هم ورکولی کېږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د برې ليکونو لړۍ پيل شوه د شينخالي د نوم په ويلو سره شـــاه پرو راغله او د شينخالي په غاړه کې يې دګلو هار واچاوه ورپسې ميوند د ميوند مور او پلار هم د شينخالي په
غاړ ه کې د ګلونو قطارونه يو په بل پسې ور و ا چول.
بيا د ميوند نوم واخيستل شو دهغه په غاړه کې اول دميوند مور ، پلار او بيا د شينخالي مور او خپله شينخالي يې غاړې ته ګلان ور واچول .
کله چې شينخالي خپل د برې ليک او ورسره د مقـــرري مکتـــوب وليـــد ميوند او خپلې مور شينخالي ته يې وويل دادې زه دپايتخت د زيژنتـــوي په روغتون کې مقرره شوې يم او ميوند هم خپل مکتوب وکـــوت ګـــوري چې ميوند هم د پايتخت په يوه محکمه کې د قـــاّ ی پـــه تـــو ګـــه مقـــرر شويدی ټولو په ډېره خوښی او خوخوشحالي دواړو ته دمقرريو مبارکې هم وويله.
په دې سهار شينخالي د خپلې لو شينخالي او ميوند څخه رخصت شوله او خپل ښار ته چېرې چې د سواد د زده کړې په کورس کې د ښونکې په تو ګه دنده درلوده لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میوند مور او پلار خو لا د بری لیکونو د ویش نه ځو ساعته وروســـته د خپل کور او کلی په خوا تللی وو خو هغه وخت چې دوی کورته ورسیدل او دشپی ډوډی وخو ړله شوه د میوند پلار خپلې مېرمنې ته وویــل ښــه اوس نو ووایه ، د میوند مور ځان نا خبره واچاوه او وه یې ویل څه ووایم ؟ د میوند پلار ورته وویل څنګه بیا دی هیر شول هغه د شینخالی مورتــه چې دی وویل دا پیژندګلوی دخدای په دوستی بدله کړی ، د میوند مــور وویل سرېه یوه خبره وه تیره شوه

نا رینه می نه لید او دومره په خبرو پسی ګر زیدل می نه لیدل.

د میوند پلار ورته وویل ښځې بار اوښ می تر سترګو په پټه مه تیــره وه اخیر زه هم انسان یم ډوډی خولی ته وړم نه غوږوته.

دمیوند مور ورته وویل چې پو هیږی حاجت نه شته چې په دی نیمه شپه له سره تر پا یه تبوله کیسه در ته وکوم او که ډېر شله یې او غواړی چــې درته ووایم نو غوږ ونیسه میوند او شینخالی مینه ســره لــری او غــواړی چې کوزده او واده سره وکړی او میوند تر اوســه دیتــه معطلــه وه چــې خپلې زده کړی پای ته ورسوی او وروسته بیا له تا سره په دی باره کــې سلا او مشوره وکوي اوس چې یې زده کړی پای تــه ور ســولی کــه د ی خوښه وی نودا ګز او دا میدان دا سبا ورشه او میوند ته دا انجلی وغواړه .

د میوند پلار وویل بیا ونه وایې چې بزرګ نه یم زه په هغه ګــړی لا پــوه شوم چې حتمی کومه خبره شته او که ریښتیا در ته ووایم ما خپله چــې دا انجلی څه نومیده نوم یې رانه هیر شو هو شینخالی که هلتــه خلــک ډېر نه وای په هغه محفل کې می ورته خواستګار ی کړی وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې د میوند خوښه ده زما لا پرون خوښه وه .

څو ورځې تیرې شوې د میوند پلار دکلي څخه راغی او د میوند دفتر تــه ور غی وروسته له روغ او جوړ څخه د میوند پلار خپل زوی ته وویل ؟

زویه ستا مور د ستا او دشینخالي په باره کې ماته څه وویل چې ستا رضا وی زموږ هم خو ښه ده خودا کار که ژر وشي ښه به وی تر اوســه مــوږ لا ژوندي یو اوبل دا چې په ژوند هیڅ باور نشته بیا پــه دې خــدای وهلــی جنګ چې لانده او وچ یعنی ګناه کار او بې ګناه ته نه ګوری ړندی مرمی دی د هر چا په تقد یر چې برابره شوه هغه له منځه وړی که خدای وکړی ی ستا سو ما شومان په خپلو سترګو ووینو دا به لا بله خو شحالي وی .

میوند وویل پلار ه ستا خبره بلکل ټیک ده خو یو څو موده صــبر وکــړو چې موږ خپلې تنخوا ګانی مخواګانی واخلواو خپــل بــار پــه خپلــو اوږو پورته کړو نه دا چې زموږبار ستاسو په اوږو بارشی ، زویه دا کوم بــار نــه دی چې موږ یې نشو پورته کولای خدای (ج) دومره د حلا لو راکړی چې دا بار پورته کړو او بیا دا چې هر زوی په پلار حق لری چې خپل زوی پــه کوزده او واده کړی ، زویه زه او ستا مور دواړه ارمان او هوسونه لرو نــودا یو هوس خو ته کولای شی چې زموږ دا هوس ته پوره کړی .

میوند وویل پلاره چې داسې ده نو له خیره سره دبلی میا شتی په اخیره کې به داکار وکوو زه په له شینخالي سره وګورم چې هغــه پکښــی څــه وایې که مخی یا وروسته مو پر یکړه سره وکوله تاسوته حتمــی خبــر در کوو تلواره د شیطان کاردی .

پلار یې وویل هغه دی نه دی اروېدلی چې وایې په ښو تلوار پــه بــدو تــا مل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند وویل پلاره تر هر څه یې خیر بهتر دی زه حتمی تا سوته خبـر در کوم .
زویه زه خپله له شینخالی سره یو ځل ونه وینم ؟
نه پلاره له هغې سره مه وینه هغه بېچاره ډېره بې جرا تــه ده او پــه دی خبره شر میږی او له بلی خوا هغې ته کومه نا امیدی ونه دریږی او په زړه کې ونه وایې که زما پلار ژوندی وای هغه به هم زما خواســتګار کــونکې هلک ته ورغلی وای او د هلک سره به یې خبرې کړی وای نه پلاره چــې ور نشی ښه به وی .
د میوند پلار هم د خپل زوی سره ومنله او د شینخالی له لید وځخه تیــر شو او د خپل زوی سره یې مخه ښه وکړله او د خپل کلی پخوا روان شو .
ما زد یګر نا وخته میوند د شینخالی دکار ځــای تــه ورغــی ځکــه چــې شینخالی په ښار کې کور نه درلود شپه ور ځ په روغتون کــې وه نــو یــه شینخالی ته یې دخپل پلار دراتګ په باره کې ورته وویل شینخالی ورته وویل ډېره ښه خبره دی ورته کــړی دادوه میــا شــتی تنخــوا چــې مــو واخیستله بیا به نو له خیره سره دا د خیر کار سره پر لپسی کــړو او تــر هغو به مورږ هم ځینی ،ځینی د اړتیا وړ شیان واخلو هــر څــه چــې تیــار شول بیا به دوی ته خبر ورکړو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

پوره یوه میاشت وروسته میوند خپل پلار ته تیلیفون وکړ چــې د را تلــو نکې جمعی په ورځ له خیره سره زمورږ د کوژدی ورځ ده مګر که را تلــی یوازې راشه مور دوی می مه په تکلیفه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل دا ډېره ګنه ګونه مو نه خو ښيږي او بل دا چې دلته نه زه کور لرم او نه يې شينخالي لرې يوازې څو کسه همصينفيان دي او بس ځکه د شينخالي مور هم نه راځي ځکه هغه هم دولتي دنده لری وخت نه لری چې راشي او همدا ددې لاره هم اوږده ده .

هغه وه چې ميوند خپل يوڅو د محصلي دوری انډيوالان خبر کړل او شينخالي هم څو همصينفياني خبرې کړی د جمعې په ورځ دميوند پلار د خپل کوچني زوی سره راغلل او

دښار په يوه هوټل کې سره کېنا ستل د شينخالي همصينفياني ديوی او بلی سره ويل ګوه د چا چې خدای سموی هغه ده شينخالي او ميوند هم دولتي دندی پيداکړی او هم اوس دادی کوژده سره کوي مور خو تر اوسه لا دندی ندی پيدا کړی هری اداری او وزارت ته چې د دندی د غو ښتلو د پاره ورځو يا کمبود نه لری او که ويهم واسطه او پيسی غواړی ، د ميوند همصينفيان هم همدا ډول خبرې کوي

د ميوند پلار خپل زوی ته وويل زويه دا څنګه کوژده ده د ساز او سروز شته نه هم خپل او خپلوان.

پلاره دومره بېر وبار ته ضرورت نشته نو که خلک ډېر وی له يوی خوا مصرف ډېريږی

نو دومره ډېر مصرف ته اړتيا نشته او بل مورږ او تا سوبايد د اسلامی شريعت سره ځانونه برابر کړو او بل بې ځا يه او ډېر مصر ف د شيطان کار دی لکه چې وايې المصر فون اخوان لشيا طين.او له بلی خوا که هر څومره خلک زيات راشي او ډېر مصرف وشی والله که څوک خير يوسی درته ووايې نو له خپل وس او طاقت سره بايد کار وشی نه دی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارویدلی چې وایې سړی باید له خپلې بړستنی سره پښی و غزوی زه چې بل څوک بې ځایه مصرف کوي

په ماغزو می ورته په درد کېږی نو دا خو می خپله معنا مله وه غیر د خپلې معنا ملی مور او تا سو باید دا بې ځایه رواجونه او دا ملا ماتونکې رواجونه باید او باید له منځه یوسو .

همدغه بې ځا یه رواجونو دلاسه مو ځوانان او پیغلی بې ودنو پاته دی .

کله چې د کوژدی مراسم خلا ص شول د میوند پلار د شینخالی مورته د مبا یل د تیلیفون له لاری اړیکه ونیوله او یو او بل ته یې مبارکې سره وویله .

وروسته د میوند پلار خپل زویته وویل میونده زویه واده به څه وخت وی له خیره سره

میوند وویل پلاره نور نو په دی بې ځایه مصرفونو موملا مه را ماتوه دادی نکاح وتړله شوه حجاب او قبول وشو خوشحالی مو وکوله بس همدا واده دی بل واده ته ضرورت نشته .

دمیوند پلار وخندل او په ټو کو کې یې وویل که داسې اسانه واده وی ماته هم یو داسې اسانه

واده وکړه چې داسې بې جنجاله وی .

پلاره هر کار د سړی په خپل لاس دی که یې په اسانی کوي اسانه دی او که په جنجال کوي یې په جنجال کېږی تا سو او نور ټول خلک واده نه کوي بلکې جنجال ځان ته جوړوی.

دمیوند پلار شپه د خپل زوی سره تیره کړه په سهار د خپل کور او کلی په خوایې حرکت وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې کورته ورسیده د میوند مورته یې دروغبږ په وخــت کــې ورتــه وویل مېرمنې دزوی د کوزدی او واده مبارکې درته وایم ، کله چې ســره کېنا ستل د میوند مور ورته د چای څخه پیاله ډکه کړه دمیوند مور ورته وویل سړیه څنګه مبارکې دی راکړه ستا دی مبارکه وی .

هو مېرمنې درته می وویل د زوی کوژده او واده دی مبارک شه ؟

سړیه واده له کومه شو دا خویوازې کو ژده وه کو ژده .

د میوند پلار وویل میر منی موږ او تا سو د پخوا زمانی خلک یو په دغــو کارونو نه پو هیږو

دوی وای چې د ډېرو خلکو خبرول په واده کې ، بې ځا یــه مصــرفونه د شریعت خلا ف کار دی هغه وه چې کوژده او واده دواړه یــو ځــای ســره وشول .

د میوند مور لیږ په لوړ اوز سره وویل ای میونده زویه لاس می توروه مخ می پری تور شو

څه کونډه خودی نه وه کړی چې بې له سازه ، جوش ، خروشه او زما پــه نه موجودیت کې دی داسې کار وکړ ، د میوند پلار ورته وویل ډېر ښه کار یې کړی موږ خو نا پامه خلک یو په یوه

واده کولو مو کو لمی ووزی او اخیر هم له ځانونه د شیطان ورونــه جــوړ کړو تر خیر مو ځان ته شر ز یاتیږی او د خدای په قهر او غضب ځانونــه اخته کوو ، ریښتیا وایه دا دواده دا دومره مصر فونه په کوم کتــاب کــې راغلی هم د خدای بې امری کوو په لکونو ولور اخلو دزوم کورنی د ولــور په خاطر پټی خرڅوی ځانونه وږی تږی کوي او د نورو خلکــو د ګیــډ و د ډکولو په خا طر دواده په ورځ ان خپلې د شیدو غوا حلا لوی خلکو چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډی وخوړله په خپله مخه ځی نور یې په زوم خیلو پسی بــلا چــې لــه لوړی مری او که پاتیړی ددوی نسونه خو یوه ورځ ماړه شول.
د میوند مور وویل ای زما میونده زویه څنګه دی خطا کړو یوازې دومــره شوی وای چې ستا په واده کې می یواز ی او یوازې خپله نــږور تــر لا س نیولی وای او د مخ په دواړو خواو می ښکل کړی وای زما څومره ارمانونه دی په زړه کې راه ته پریښودل خیر خدای دی خیر کړی دا چــې تــه او شینخالی سره خوشحاله یاستی ستا سو خوشحالی زموږ خوشحالی ده .
په دی وخت کې یې دمیوند پلار ته مخ راواړاوه ورته یې وویل سبا به می حتمی میوند ته ورولی چې خپلې نا وکې ته یې خپله بر خه ورکړم .
یوازې دوه کوټی په کرایه نیولی دی په یوه کوټه کــې خپلــه میونــد او شینخالی اوسیږی او بله کوټه د میلمنو د پاره دی
د میوند مور وویل زما هغه یوه کوټه بس ده څه شالی خو پکښی نه کرم .
مېرمنې مقصد می دادی چې دوی نوی واده کړی ددوی ملګری دوی تــه د مبارکې دپاره راځی
په هغه یوه کوټه کې به ته کښینی او که به ددوی میلمانه ؟
سړیه ته ما ورسوه هلته به د یوی کپی ځای پیداشی څه د پــا چــا هــی تخت خو نه غواړم چې ماته دی د پا چاهی تخت جوړ کړی چې زه هلتــه کښینم، یو دیدن به یې وکوم خپله نږور به یو وار په غیږ کې و نیســم او خپل زوی به وګورم چې اوس به هغه د پخوا څخه هم ښــکلی شــوی وی که نور هیڅ نه وه خپل زوی او نږور خو به یو ځای سره ووینم شپه هم نه کوم ببېرته را ځم یوازې له دوی سره دوه کلمی خبرې کوم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې لېونی شوی یېلیږ یې سړه خوره دومره توده یې هم مه خوره دا چې ددوی خبرو ته دی زړه کېږی وا خله دا زما مبا یـل خبـرې ورسـره وکوه اوس خو دادی په یوه ٍ ثانیه کې ورسره په خبرو کېږی دوه کلمی نه سل کلمی خبرې خو ورسره وکوه .

سړیه دا شیطان ډبلی دی خدای ور ک کړی که دا نه وای بیا به دی ځـه پلمه کولای راکړه ، راکړه دا د شیطان ډبلی چـې د خپلـې نـږور او زوی سره می خبرې وکړم .

د میوند پلار د خپل زوی نمره ووهله روغ او جوړ یې سره نه وه کړی چې مېرمنې یې ورته وویل

بس ده بس ده لا په خبرو نه یې موړ شوی راکړه چې زه ورسـره خبـرې وکړم .

زویه د خدای په امان مور دی شله ده نه می پریږدی چې در سره خبرې وکړم خنګه شینخالی هم ښه ده هو پلاره هغه هم ښه ده دادی له خپلې مور سره خبرې وکړه .

مورې یې هغه ددې په خبره د شیطان ډبلـی واخیسـت او وه یـې ویـل میونده زویه تر تا جار شم تر تا قر بان شم مبارک دی وی سل واره نه زر واره د مبارکوي درنه خفه یم خفه یم داسې خو څوک نه کوي اخیـر تـه می زوی یې نهه میا شتی می په خپله ګیډه کې ګر زولی یـې زحمتونـه می در سره ګا للی مور څه د میری په ستر ګه دی لا راته ونه کتل .

مورې خفه کېږه مه له دی ځایه د لا سونه ښکلو مه ، نه می غو ښتل چې په دی خرابه لارهاو په دی جنګو کې تا سوته زحمت در کړم که ژوند وه بیا به موږ دواړه ستا خدمت ته دالته درشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی و خت کې شینخالی کو تې ته را دننه شوه میوند ته یې په قــراره وویل څوک دی له چا سره خبرې کوي ، میوند د ګوشی د خبرو په ځــای لا س کېښود ا هسته یې وویل مور می ده مور ، شینخالی د خپلې پــزی په نیما یې ګوته کېښوده او په قراره یې وویل پزه مــی پــری شــوه پــزه .میوند خپلو خبرو ته اوږد والی ورکړ مورې خفه نشی لا ســونه او پښــی دی ښکلوم.

زویه پروا نلی چې تل سو دواړه ســره خــو شــحاله یاســتی مــوړ خوشحاله یوچېری ده شینخالی لور می ،مور جانی داده ســلامونه درتــه وایې زما له څنګه ولاړه ده .

الله د څنګ له دریدو یې لا ځار شم.

بلی، بلی مورې غړ دی ښه نه راځی سم ځای ودریږه ، مــور بېچــاره نــه پوهیده چې سم ځای څنګه وی نو یې وویل زویه دادی سم ځای سات د پلار له کټه سره ولاړه یم .

موی سم ځای مقصد لیږ په لوړ ځای ودریږه.

مور یې د بام په ځینو لیږ پورته شوه ، زویه اوس مــی غــږ اوری هــوکې مورې او س صح شو.

په دی وخت د میوند مور وویل زویه شینخالی تــه ووایــه چــې راســره خبرې وکړی .

مبوند د شینخالی خواته داسې وکتل چې یعنی راسه له مــور ســره مــی خبرې وکړه شینخالی لکه چې شر میدله د لاس پــه ښــورولو یــې د نــه ځواب ورکړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا يې مور وويل زويه شينخالی چېرى ده ورکړه چــې خبــرې ور ســره وکړم.

خو خير شينخالی مجبره شوه تيليفون يې واخيست نو يــې پــه قــراره ميوند ته وويل څه ور ته ووايم ، ميوند په قراره دوه ځلــې ورتــه وويــل سلام . سلام وکړه .

مورې سلام ، سلام .

د هغې خوانه د ميوند مور وويل ، وى لورى ته يې سل واره وعليکم ســل واره ، واره څنګه ښکلى غږ دى دى لورى جوړه خو يې ګوره ، ګوره ماتــه د خواښى په ستر ګه ونه ګورى زه دى مور يم مور خداى په تعويزو لور نه را کوله دا دى دلور مور هم شوم ، خو کاشکې

ستا سو په واده کې زه واى او هغه ارمان چې مــى پــه زړه کــې وه هغــه ارمان مى ختلى واى خير چې تير شوه هغه تير شــوکه خيــر وه بيــا بــه وګورى چې زه دى خواښى يماو که په رينښتيا ستا مور يم ،

مورې له مانه خفه نشى ميوند ته مى ډير وويل چې تا واده ته راولى ولى را سره يې ونه منله ما ملا مته نکړى .

په دى وخت کې د ميوند پلار وويل مېرمنې د مبا يل پيســى دى ټــولى خلا صى کړى ما ته هم وار را کوي چې د شينخالی سره خبرې وکــړم، د شينخالی او د ميوند د مور خبرې لا نه وى خلا صى شوى چې تيليفون د ميوند پلار ور ځينى واخيست .

د ميوند پلار شينخالی ته وويل څنګه يې لورى خفه شوى خو نه يې څــو دقيقى يې خبرې لا نه وى سره کړى ببله دى چې د يوه او بل سره مخــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه وکړی چې د تیلیفون پیسی خلا صی شوی د میوند پلار وویل د تیلیفون پیسی خلا صی شوی .
د میوند مور وویل خاوری دی دا دشیطان په ډبلی شی دا هم لکه ددې دولت ما مو رین بې پیسو خبرې لا نکوي . د میوند پلار وویل اوس زمانه د پیسوده د میوند مور يې خبرې پری کړی او ورته يې وویل له یاده مې ووتل چې درته ووایم د شینخالی مور په واده کې دوه ؟
نه ، نه د شینخالی مور هم نه .،نو څنګه بیادی د شیطان په ډبلی کې خبرې ورسره وکړی .
نه با باهغه وخت می له ډیری خوشحالی ته لا له یاده وتلی وی ته دشینخالی د مور خبره کوي .
سړیه ولاړ شه ودی د شیطان ډبلی ته پیسی واچوه چې زه ور سره خبرې وکوم . میر منی د هغې لمبر راسره نشته چې ورته زنګ ووهم ،.
سړیه لمبر به يې له شینخالی واخلو ته لاړ شه پیسی ور واچوه .
د میوند پلار له کوره د وتلو په وخت کې وویل ریښتیا يې ویلی چې د واده نه په ډلو ډیری لاړی .
میر منی يې ور پسی غړ کړ فکر دی ونیسه چې ډیری پیسی ور وا چوی چې زه ډیری خبرې ورسره کوم ، هغه بېچاره کونډه ښځه ده په زړه کې کومه ګیله مانه ورته ونه دریږی .
وروسته د میوند پلار راغی د شینخالی مورته يې زنګ وواهه اول د میوند پلار خبرې ورسره وکړی ، وروسته بیا د میوند مور د شینخالی له موره سره تر هغه خبرې وکړی تر څو هغه ددې په خبره چې د شیطان په ډبلی کې پیسی خلا صی شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دلته نو پوره یوکال او څو میاشتی تیری شــوی چــې شــینخالی خپلــې مورته تیلیفون وکړ او ورته یې وویل چې په دی څو ورځو کې مور کیــږم ددې خبرې په اوریدو سره شاه پرو ډېره خو شحاله شوه ډېر ژر لاړه او د خپل زوی شمشاد په کارتوسو سوری ، سوری شوی ځانګو یــې راوړه او دوه ورځې وروسته د خپلې لور شینخالی کورته یې ځان را ورساوه .

په دوهمه ورځ یې خپلې لور شینخالی ته وویل لوری دا دوه ورځې چــې درته ګورم د ماشوم زیږیدو ته ډ یره وارخطا راته ښکا ری هــیڅ فکــر او اندیښنه مکوه باور وکړه له هغې ورځې چــې ســتا د امینــد واری څخــه خبره شوی یم هره چار شنبې د بابا صیب زیارته ته تلم ســتا او ســتا د ماشوم د پاره می د با باصیب په زیارت کې کا کونه پخول او خیراتول می باباصیب ډېر ښه شخص تیر شوی له خدایه را دوری په ده باندې عقیده لرو یوازې زه نه ټول خلک یې ننګوی د هر چا مشکل حل کوي هر څوک خپل مراد ته رسوی زما خو په زړه کې هیڅ اندیښنه نشته هر څــه مــی باباصیب ته پری ایښی خدای مهر بانه دی .

څلور ورځې تیری شوی په پنځمه شپه د شــینخالی زوی پیــدا شــو، د سهار د لمر ختلو نه وروسته شاه پرو ملا ر اوست او د کوچنی ما شوم په غوږ کې یې اذان وکړ شاه پرو هم ملا ته برابر کړی سوغات ورکړ.

د ماشوم د پیدا ینښت په دریمه ورځ باید ملا راغلی وای او پر ماشوم یــې نوم ایښی وای خو د شینخالی مور نور د ملا د راتــګ ســره مخــا لفــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښوده او وه يې ويل چې پر ما شوم زه خپله نوم ږدم هغه وه چې میونــد او شینخالی ورسره ومنله .

شاه پرو په کوچنی ماشوم لمسی د خپل شهید ماشوم زوی شمشاد نوم ورباندې کېښوداو ماشوم يې را وا خیست د شمشاد په کار توسو ، سوری شوی ځانگو کې يې پری با سه پیغلو ، ا نجونو او سپین ســرو د نــوم پــه ایښودلو سره داریا و ته چمبې ور واچولی داسې داریاوی و هلی کېــدلی او داسې سندری ویلی کېدلی چــې د شــینخالی د روغتــون همکــارانی داکترانی او داکتران هم راغلی وه او د میوند د فتر اندېوالان او قا ضــیان هم راغلی وه د خو ښی او خو شحالی سازونه غږیدل او په بله کوټه کــې ملا یانو او هغه چا چېقران کریم لو ستلای شوای د قران کریم ختم پیل شوی وه.

وروسته له څو شپو او ورځو شــاه پــرو د خپلــې لــور شــینخالی او زوم میوندڅخه رخصت واخیست او د شمشــاد د مــخ پــه ښــکلولو ســره د شینخالی له کوره ووتله او خپل ولایت او سیمې په خوا يې حرکت وکړ .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې شمشاد پنځه کلن شو نو يې خپلې مورته وویل دا هلکــان چــې ښو ونځی ته ځی ما ته ډېر خوند راکوي زه به څه وخت ښونځی تــه ځــم مور يې ورته وویل زویکه کله چې له خیره سره اوه کلن شوی ښــوونځی ته شا ملوم تر اوسه لا کو چنی يې، خوشمشاد به داخبره هر وخت ورتــه کوله خو کله چې شپږ کلن شو مور او پلار يې ډېر په تکلیف کړل اخیــر په شپږ کلنی يې په لمړی ټو لگی کې شامل کړ په ټول ټــولگی کــې تــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو هم کوچنی وه او هم په ونه تر نورو ټيټ وه ، شمشاد ښوونځی ته تر ټولو پاک ، پاک کالي اغوستل او تر ټولو به وختی يې ځان ښـــوونځی تـــه رساوه هغه د لمړی ټولګی څخه تر اتم ټولګی پوری تر ټولو لا يقه او هـــر وخت به اول نمره او د د رسی کال په اخير کـــې بـــه د اداری لخـــوا ســـتا ينليک هم ور کول کېده.

په اتم ټولګی کې وه کله چې شمشاد د ښوونځی پـــه لـــور روان وه چـــې دلوی واټ منځ کې

ځا نمرګی بريد وشو او شمشاد هم په پښه باندې سخت ټپی شو مـــور او پلار يې تر ناوخته خبر نه وه خو کله چې ما زديګر کورته را نغلی د هغـــه نه وروسته يې مور او پلار په لټه کې شول چې وروسته لـــه ډېـــرو منـــډو ترړو يې شمشاد د ښار په روغتون کې د بې هو ښی په حا لت کـــې پيـــدا کړ په دوو ، دريو ورځوکې دميوند مور ، پلار او دشينخالی مور هم خبرې شوی وی دادی

بر ابر روغتون ته ورغلی ښه وو د شمشاد روغتيا يې حالت د پخوانه ډېر ښه شوی وه .

دشينخالی مور وويل کوم ځای يې ټپی شوی دی د ميوند مور وويل کېڼه پښه يې ټپی ده .

څو اونی شمشاد په روغتون کې وه وروسته له دريو اونيو څخه يې کورته يووړ خو پښه يې

ښه نشوه اخير يې بهر ملک ته يووړ دوه دری مياشتی هلته تر درملنـــی لاندی وه او چې کله ښه شو ببرته خپل هېواد ته راغلل کله چې شمشاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورته راغی او د شاه پرو زړه صبر شوچې شمشاد اوس ښه دی بیا نو خپل کلی ته لاړه .
کله چې شمشاد له بهر څخه راغی د ښوونځیو کلنی ازمــوینی خلاصــی شوی وی په راتلونکې کال کې ښېرته په اتم ټولگی کــې خپلــو درســوته دوام ورکړ په دی کال کې هم اول لمبر بریلی شو
او په ژمی یې د نهم ټولگی کتا بونه وویل او د لیقت ازموینه یــې ورکــړه بریالی شو او د خپلو پخوانیوهم ټو لگیانو سره یو ځای شو.
شمشاد څو کاله وروسته له دوولسم ټو لگی څخه خلاص شو او د کانکور ازمو ینه یې هم په بری سره تیره کړه او د انجنیری پو هنځی ته بر یا لی شو
شینخالی خپل زوی شمشاد ته وویل دادی بیا هم زما د پلا ر گنی نښــی نښانی په تا کې لیدلی کېږی دادی ته د خپل نیکه کېصر خــان غونــدی شوید انجنیری فاکولتی ته بریالی شوی خدای(ج) د وکوي چې تــه هــم لکه خپل نیکه کېصر خان داسې لایقه انجنیر شی او د خپل نیکه نوم را ژوندی کړی .
شمشاد هم هروخت که به په ټولگی کې ناست وه او که به یې لــه ځانــه سره مطالعه کوله او یا یې درس وایه د خپلې مور دی خبرو چــې خــدای وکوي چې ته هم د خپل نیکه په څیر لایقه انجنیرشی په مغزو کې ســره گر ځیدله او را گرځیدله تر څو چې د انجنیری فا کولته یې د لوړو نمــرو په اخیستلو سره پای ته ورسوله.
شمشاد په هغه ښار کې چې یې انا یعنی د شینخالی مور او ســیدله پــه هغه ښار کې د انجنیر په تو گه مقرر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد په هغه ښار کې داسې نقشې جوړې کړی او داسې تعمیرونه یـې جوړ کړل چې ښار بلکل بل ډول شو ښار داسې ښکلی شو لکه پیغله چې دواده په شپه په سینګار ښکلی شوی وی

ډیر سیلا نیان له نورو ښارونه دی ښار ته د سیل د پاره را تلل.

انجنیر شمشاد په ټول ښار او سیمه کې داسـې مشـهور شـوچې ټولـو ښاریانو پیژا نده هر ځا ی او هر چیرته چې به دوه کسان سره ناست وه د انجنیر شمشاد صفتونه او تعر یفونه به یې کول او همدا رنګه کله چې بـه د ښاریانو په منځ کې د انجنیر شمشاد صفتونه کیدل د نا سـتو کسـانو څخه به ضرور یوه نه یوه ویل انجنیر شمشاد به ولی لا یقه ، پوهه،او ښـه سړی نه وی اخیر د انجنیر کیصر خان لمسی دی .

انجنیر کیصر خان که دغو ټو پکیانو او بد ماشا نو نـه وای شـهید کـړی زمونږ ښار به لا پخوا داسې ښکلی شوی وای .

نو څکه هر سوداګر او یا هر هغه چا چې به نوی مغازه ، مارکیټاو یـا هـم کور جوړاوه نقشې به یې انجنیر شمشاد ورته جوړولی نـو ددې ښـار او ددې سیمې ټولو وړو او زړو انجنیر شمشاد پیژانده که یې مخا مخ نـه وه لیدلی خو د نوم سره یې ښه اشنا وهاو پیژانده یې .

خو د ورځو نه یوه ورځ انجنیر شمشاد د ښار په منځنی برخه کـې یـوه ودانی ولیدله چې د ښار په منځ کې نیمګړی ولاړه ده ډیـر خـوا ښـینی شوخو ددې ودانی له څنګه یې له یوه دوکانداره و پوښتل، حاجی کاکا دا ودانی د چاده او ولی نیمګړی پاته ده څنګه خاوند یې پیسی نلری او کـه بله کومه کیسه ده ؟

دوکاندار وویل ښه ته انجنیر صیب شمشاد خان یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنير شمشاد وويل هوکې حا جی کا کا زه انجنير شمشاد يم.
دوکاندار ورته وويل، انجنير صيب دا نيمګړی ودانی چې تــه وينــی ددې مانۍ نقشه هر څه ستا د خدای بخښلی نيکه کېصر خان جوړه کړی ، دا نيمګړی مانۍ يې هم جوړه کړی ډېر کلونه د هغه وخت نه را په دی هــوا تير شول ددې مانۍ نقشه هم ستا د شهيد نيکه سره وه هيڅوک په دی نقشه نه پو هيږی چې دا نيمګړی ودانی ودانه کړی .
انجنير شمشاد چې دا کېسه واوريدله ډېر خوا ښينی شو او تما مــه ورځ په فکرونوکې تيره کړه او ما ښام نا وخته د شينخالی مور د شمشــاد انــا چې شمشاد ته وکتل يو څه خفه او اند يښمن غوندی ورته ښکاره شونو يې خپل لمسی شمشاد ته وويل شمشاده زويه نن ناوختــه هــم کورتــه راغلی او خفه غوندی ښکاری په خپل مور او پلار پسی خفه شوی يېــاو که دی د خپلو همکارانو سره کومه خبره لاندی باندې کړيده.
شمشاد وويل نه می له چا سره جنګ کړی نه په مور او پلار پســی خفــه شوی يم يواز ی اويوازې می نن په ښار کې يوه نيمګړی ودانی ليدلی نــو دهغې نيمګړی ودانی په ليدو سره يو څه پر يشانه شوی يم.
د شمشاد ان ورته وويل هغه د ښار په منځکې نيمګړی ودانی راته ښــی ،زه خپله چې هغه ووينم راته ژړا راځی د هغې ودانــی نقشــه خــو ســتا شهيد نيکه کېصر خان جوړه کړی کله چې دا ودانی نيما يې ته ورســيده ستا نيکه شهيد شو او دودانی تر اوسه نيمګړی پاته ده ځکه چې له يوی خوا دی خدای وهلی جګړی چاته وخت ورنکړ، واکدارانو هم څومره ســر پسی ونه ګرځاوهاو له بلی خوا ټول خلک د يوی ګولی ډوډی د پيداکولو پسی ورک او مها جر وه او همدارنګه يو يا څو کســه انجنيــران چــې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ته ددولتی کارنه په مو یسیسو او انجو ګانو کې ښه تنخوا ورکوله په دولتی ادارو کې انجنیر په دم او تعو یزنه پیداکېدهچې نموړی نیمګړی ودانی نقشی مقشی یې سره برابری کړی وای او نور د ښار واکداران یې هم څومره په کېسه کې نه وه ځکه چې دوی هم د خپلو جیبونو د ډکولو او د ډالرو په پیدا کولو پسی یې پښی را لوڅی کړی وی د ښار دابادولو، هېواد او خلکو ته د خدمت په خوا بلا وهلی ووچې قدمونه پورته کړی وای یوازې خپلې شپیاو ورځې یې تیرولی او په خپله ښه پسی ګر ځیدل همدا ادی چا خبره لو ته یې ایښودله او تیریدلد هېواد دراتلونکې په کېسه کې نه وه په هغو کارونو کې چې ډالری ورته پیدا کېدلی هغه کا رونه یې کول نو ددې مانۍ په جوړولو کې به څه خاوری ورته پیدا شوی وای نو ځکه یې په فکر کې لا نه وه ،.

اوس چې ته راغلی یې د خپل نیکه په پله پل کېږده دا بهادری ته وکړه .

شمشاد خپل سر یو څه راپورته کړاو خپلې انا ته یې داسې وکتل چې نوزه یې دا دومره وخت نه خبرولم بیا یې د چای پیاله راپورته کړهاو خپلې انا ته یې وویل ښه ته چې ددې نیمګړی ودانی له کېسی څخه خبره وی زه دی ولی نه خبرولم ؟

د شمشاد انا په دی چې ګواکې زما لمسی ته په زړه کې څه ور ونه ګرزینو یې ورته وویل .

شمشاده زویه زه اوس سپین سری شوی یم د شپی چې ډوډی وخورم سهار می بیا په یاد نه وی چې تیره شپه می څه خوړلی وه خیر په هر صورت شمشاد هم د خپلې انا په خبره یو څه پوهه شواو و پو هیدهچې دانا می دا خبره د خولی وه نه د زړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد هغه شپه تر سهاره و يښه تيره کړه او په دی سبا هيڅ خپلې دندی ته لاړی نه کله چې يې انا له کوره د سواد دزده کړی دندی تله نو يې شمشاد ته وويل زويه نن څنګه دندی ته تر اوسه لا نه يې تللی ؟

شمشاد ورته وويل نن مې سر يو څه خوږيږی نن دندی ته نه ځم.

کله چې د شمشاد انا له کوره ووتله شمشاد پنسل،خط کش او کاغذ را واخيستل او د خپل نيکه نيمګړی ودانی يې په مغزو کې را وګرزوله او د نقشی په جوړولو يې پيل وکړما زديګر لا نه وه شوی چې انا يې راغله او شمشاد نقشه جوړه کړی وه ښبله دی چې انا خبره کړی په دا بله ورځ هغه ښاروالکمن ته ورغی او د نيمګړی ودانی نقشه يې تر مخ ورته کېښوده هغه وه چې ددولتی لوړو چار واکو څخه امر او د ودانی د مصرف امرونه واخيستل او د ښار د منځ د نيمګړی ودانی په جوړولو پيل وشو څو مياشتی نه وی تيری شوی چې دا نيمګړی ودانی د جوړېدو کار سرته ورسيده ټول ښاريان هک، پک پاته شول دا نيمګړی ودانی چې سرته ورسيده او جوړه شوه داسې ښکلی او ښا يسته ښکاريده چې په ټول ښار او سيمه کې يې ساری نه درلود په ټول ښار کې چوک، چوکه شوه ، اوازی شوی چې د انجنير کبصر خان نيمګړی ودانی د انجنير شمشاد لخوا جوړه شوی ده او داسې ښکلی ده چې ددې ودانی د ښکليتوب خبرې د هر ښاری په ژبه پرتی وی ددې ودانی د پرانيستلو د پاره د ولايت واکمن را غو ښتل شوی وواو د ودانی ددروازی په ديوال کې يوه ډبرينه ليکله شوی وه او يوه سره ټوټه ور باندې ځړ يدله نو ددې ودانی د پرانيستلو مراسيم يوازې ددې سری ټوټی په ټولولو سره کېده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د ښار واکمن د پرا نیستلو په مراسیمو کې ګـډون وکـړاو ددې سری ټوټی په ټو لولوسره یې ولیدل چې په ډبرینه داسې جملــی لیکــل شوی وی.
ددې ودانی مهند سی او نقشه د شهید انجنیر کبصر خان لخوا تر تیب او دیزاین شوی او دده دلمسی انجنیر شمشاد پــه واســطه جــوړه او ګټــې اخیستنی ته چمتو شوه .
بس همدومره.
د پر ا نستلو د مرا سمو نه وروسته د ولایت واکمن لخوا انجنیر شمشــاد ته یې یو ستا ینلیک او یو څه نغدی پیسی یې د انعام په ډول ورکړی .
په همدی ورځانجنیر شمشاد ما زدیګر وختی په داسې حال کې چــې د خو شحالی څخه په جامو کې نه ځا ییده کورته راغی شاه پرو چې خپــل لمسی ولیده حیرانه شوه چې انجنیر شمشاد نن څومره وختــی کورتــه راغی او شمشاد خو ښاو خو ښحاله په ستر ګو ورته ښکاره شو.
نو شاه پرو ورته وویل؟
شمشاده زویه نن خو راته ډېر ښا یسته ، ښکلی او خوښ ښکاری .
شمشاد ښېله دی چې خپلې انا شاه پروته څه ووایې او یا خپــل بــو ټونــه وکاږید تلو یزیون خواته ور تیر شو تلو یزیون یې چالانه کړڅو دقیقی لا نه وی تیری شوی چې د تلویزیون د ماښام خبرونه پیل شول نو شمشاد خپلې انا شاه پرو ته وویل راشه غوږ شه چې خبرونه څه وایې ؟
د شمشاد انا شاهپرو وویل زویه د تلو یز یون په خبرو می سر مه خــوږ ه وهداسې خبره خو والله که واورو چې پــری خوشــحاله شــوښېله د اســی خبرو چې پری خفه ، پریشانه او جګر خونه شو، اوس به بیا پــه خبرونــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زمونږ د هېوادوالو د مړینې او ژوبلې خبرې وی خدای را وستی ده څه وکړو له هرې خوا چې وژل کېږی بیا هم همدغه افغانان دی چې یو د یوه په نوم بل د بل په نـوم سـره وژنـی دوی تـه دی خـدای (ج) سـمه لار وروښیی او یا به یې هم مکتب سـو ځـولی وی او یـا بـه یـې روغتـون سوځولی وی او یا به یې هم کوم پل وران کړی وی او یا به یـې د سـړک جوړولو موټران په غنیمت وړی وی یا به یې هم د کوم هېواد وال تریـاک او چرس نیولی وی ولا که داسې خبره واوری چې زړه مو پـری را پورتـه شی.
خو انجنیر شمشاد خپلې انا ته عذر او زاری وکړی او ورته یې وویل همدا نن زما د پاره خبرونه واوره او هغه مازدیګر چې دی راته وویل چې ولـی نن دومره خو شحاله یې پریږده چې ستا ددې خبرې ځواب نن تلویزیون در کړی .
شاه پرو د شمشاد انا هم راغله تلو یزیون ته نژدی کښینا ستله که څـه هم په ستر ګو خو اوس لږ ضعیفه او درنده شوی وه خو پـه غـوږو کـې اوس هم لا تکړه وه او خپل دوه غوږونه یې د تلو یزیون خبرونو ته څلور کړی وه . کله چې د تلو یزیون خبرونه پیل شول د خبرونو پـه لـړ کـې داسې یو خبر واو ریدل شو، نن د ښار د واکدار لخـوا د ښـار د منځنـی برخی هغه ودانی چې د انجنیر کېصر خان لخوا څو کاله پخـوا نقشـه او دیزاین شوی وه او انجنیر کېصر خان شهید شود هغه د لمسـی انجنیـر شمشاد په لاس یې نقشه دیز این جوړه او د ګټې اخیستلو د پاره چمتـو او پرانیستله شوه چې نمونړی تکې د نمونړی ودانی د پرانستلو پـه ډېـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکل شوی انجنیر شمشاد ته ددې خدمت په ویاړ یو ستا ینلیــک او یو څه نغدی پیسی هم د انعام په تو ګه ور کړلی شوی.
انجنیر شمشاد هغه ستا ینلیک او نغدی پیسی خپلې انا ته ور وښــودلی ...
شاه پرو د شمشاد انا چې دا ستا ینلیک ولید او دا خبره یې د تلویزیــون له لاری واوریدله ولاړه شوه شمشاد یېد مخ په دواړو خواو ښکل کړ او د خپل بکس څخه یېیوه د سرو زرو ګو تمی را واخیستله او ششمشاد تــه یې وویل دا سوغات زما له خوا و منه .
شمشاد چې د سروزرو ګوتمی ته وکتل نو یې وویل ؟
انا دا ګوتمی خو ښځېنه ګوتمی ده په دی زه څه وکړم دا واخله دا بېرتــه زما لخوا تا ته سوغات ده قبوله یې کړه .
شاه پرو وویل زویه خیر دی چې ښځېنه ګوتمی ده د ښځې څښتــن بــه شی بیا به یې هغې ته ورکړی او دا ګو تمی ډېره تا ریخــی ګــوتمی ده دا ډېره یاد ګاری ګوتمی ده دا لورونی درکوم او دا به له خیره ســره ســاتی هر وخت چې دی واده وکړدا به ستا د کو ژدنی وی او خپلې مورته به یې لا هم نه ورکوي ، څکه تا د خپل نیکه نوم را ژوندی کړدا ګوتمی هم ستا د نیکه انجنیر کبصرخان د لاس ده چې ماته یې راکړی وه او بیــا یــې د ګوتمی د غلا کېدو چې ته پکښانو غــلا کــړی وه د انجنیــر کبصــرخان د شهادت د خپل زوی د شهادت او د قوماندان حضرت خان د میر منــی د ناروغی او بیا د هغې جوړېدل او بیا د ګوتمی د سوغات په توګه یې ســتا مور ته او ستا مور بېرته ماته راکړه ټوله کېسه یې ټکې پــه ټکــې ورتــه وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد چې د ګوتمی دا کېسه له سره تر پا یه واوریدله نو بېله ځنډه یې ګوتمی واخیستله او په خپل بکس کې یې قلف کړه.
په دی وخت کې د شمشاد انا شاه پرو خپل لمسی شمشاد ته وویل تا خپل پلار میوند او خپلې مور شینخالی ته تیلیفون ونه کړچې داسې بری می په برخه شویدی.
شمشاد وویل نه ما ورته تیلیفون نه دی کړی دوی به یې هم په خبرو کې واوری شاه پرو یووار شمشادته مخ راواړاوه او ورته یې وویل ته د مور او پلار په قدر څه پو هیږی دوی چې خبر شی څومره به خو شحاله شی زوی نلری ځکه د مور او پلار په قدر نه پو هیږی .
شاه پرو شمشاد ودی ته و هڅاوه چې خپل مور او پلار ته تیلیفون وکړی کله چې شمشاد خپل پلار ته تیلیفون وکړمبا یل د شمشاد مور شینخالی واخیست او ورته یې وویل د انا سره خبرې وکړی شاه پرو د خپلې لور شینخالی سره د روغ او جوړ څخه وروسته ورته وویل شینخالی لوری میوند دشمشاد پلار چېری دی شینخالی ورته وویل دادی دلته ناست دی د تلویزیون خبرونه خو دلته اوس پیل شول خبرونه اروی.
شاه پرو ورته وویل ستا سو د زوی شمشاد د بریالیتوب مبارکې درته وایم هغه د خپل نیکه کېصر خان نوم ژوندی کړ .
په دی وخت کې شینخالی په تیلیفون کې په خپلې مور شاه پرو غږ وکړهغه دی دلته یې هم په تلویزیون کې ښکاره کوي ، مورې هغه دی یو نفر چې ښکلی دریشی یې په ځان کې ده شمشاد زوی ته می یو کاغذ ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوموريې مورې يې هم وينو دا سړی څوک دی چې شمشاد يې په غيرې کـې کلک نيولی دی ؟

د شينخالی مور ورته وويل دا ددې ولايت والی دی چې شمشاد ته سـتا ينليک ورکوي نغدی پيسی يې هم ورکړيدی.

په دی وخت کې د تيليفـون غـوږی د شمشـاد پـلار قاضـی ميونـد وا خيستله د خپلې خوا ښی يعنی د شينخالی له موره سـره يـې د روغ او جوړ نه وروسته يې له خپل زوی انجنير شمشاد سره پـه تيليفـون کـې سره په خبرو شول د انجنير شمشاد پلار قاضی ميونـددا لانـدی ټکـې خپل زوی ته وويل.

زويه ددې بريا توده مبارکې درته وايم د تلويزيون په خبرو کې می سـتا دبريا خبر واوريده د ولايت والی او نورو ښاريانو چې ته په غيرې کې نيولی وی او تا ته يې مبارکې در کوله ما د تلويزيون خبرونه پوره واوريدل زمـا شمله دی لوړه کړه زه له ډېری خو ښی په جامو څه په ټوله کوټه کـې لا نه ځاييد لم ستا د بريالیتوب سره زما شمله د شمشاد د غره له څـوکې لوړه راته بريښيده ، زويه په تا او ستا غوندی د وطن با غيرته، با همتـه ، صا دقه او ريښتينو ځوانا نو چې د وطن او خاوری په ريښـتنی خـدمت کوي وياړم تا ته او ستا غوندی د نورو ځوانانو د لا زياتو بر يا ليتو بونو په هيله د خدای په امان ستا دعمر د اوږدوالی او خوشحاله ژوند په هيله.

د انجنير شمشاد مور شينخالی د تيليفون غوږی وا خيستله خپـل زوی انجنير شمشاد ته يې دده د بريا او بريالیتوب د مبا رکې هيلی ورته څـر ګندی کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه تیره شوه په دی سهار د هېواد پــه ټولــو ورځ پــاڼو کــو د انجنیــر شمشاد نوم او عکسونه چاپ شوی وه .
هلته د سواد دزده کړی په ښوونځی کې د انجنیر شمشادانا شاه پروته د ښوونځی زده کوونکــو، ښــوونکو،دلته پــه زیژنتــون کــې د شــینخالی همکارانواو قاضی میوند ته هم د دفتر همکارانو ، اشنا یانو ان تردی چې د انجنیر شمشاد همدوره او همصنفیانو چې دا ورځپا نې ولیدلی له هری خوا د شمشاد انا شاه پرو ، دشمشاد پلارقاضی میونداو د شمشــاد مــور شینخالی ته تردی چې د هېوادله نورو ښــارونود مبــارکې تلګرامونــه او تیلیفونونه کېدل.
څواونی وروسته قاضی میوندد خپلې مېرمنې شینخالی سره د خپل زوی شمشاداو د شینخالی د مور د لیدلو دپاره څکه چې انجنیر شمشــاد تــه ددولت لخوا یو کور ورکړل شوی وه د کور د مبارکې دپاره او دده د بریاد مبارکې دپاره ورغلل.
قاضی میونداو شینخالی د خپل زوی شمشاد دبریااو د کور دمبارکې پــه ویاړیوه ښه دریشی د سوغات په ډول شمشاد ته جوړه کړی وه اوخپــل زوی شمشاد ته یې ورکړه .
د دوو ورځو په تیرولو سره خبر راغی چې د شاه پرو مور چې د شینخالی انا کېږی د هغې سختی نا روغی خبر راورسیده شاه پرو، میوند،شنخالی او شمشاد ټول په یوه ځای او ګډه سره
د شاه پرو دمور پو ښتنی ته روان شول.
کله چې دوی د شاه پرو د مور کورته ورسیدل د شاه پرو د مور پــه کــور کې د ښځو او نارینه و داسې ګڼه ګوڼه وه چې د تیریــدو او را تیریــدو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره د پښې ايښودلوځاى نه وه ،شاه پرو، شينخالي ،ميونداو شمشاد ټول و پو هيدل چې څه خبره ده .

شاه پرو او شينخالي چې د ښځو كوټې ته ننو تلي د شاه پرو پر مور كفن غوړيدلى وه

د شاه پرو او شينخالي له خولي نا څا په چيغيا بغارى ووتلى.

په دى وخت كې د كلي د ملا صيب غږ شو او وه يې ويل هله ژر شى چې مازديگر نژدى دى

جنازه د مازديگر له لما نځه نه مخكې بايد خاورو ته و سپارله شى هغه و چې څو شيبې لا نه وى تيرى شـوى چـې د شـاه پـرو دمـور جنـازه وا خيستله شوه ان تر هديرى پورى د نارينه و سـره يـو ځايشـاه پـرو او شينخالي د خپلې مور جنازه بد رگه كړه .

كله چې جنازه خاورو ته و سپارله شوه كليوال لـه هـد يـرى را غلـل د مازديگر د لما نځه اذانونه وشول ټولو خلكو او كليوالو د مـازديگر د لمـا نځه د ادا كولو نه وروسته خپلو كورونو ته ستا نه شول.

شاه پرو او شينخالي د خپلې مور او انا د غـم پـه ټغر(كمبلـه) لا نـه وى كېنستلي چې په كلي كې چو ك چوكه شوه چې هله د كلي ښوو نځـى ته يې اور اچولى د كلي سپين ږيرى او ځوانان په منډه ، منډه د كلـى د ښوو نځى خواته لاړل كله چې كليو ال ښوو نځى ته ورسيدل گورى چې ښوونځى په تورو لو گيو پټ دى د ښوونځى خد متگار هم په وينـو كـې تك سور پروت دى ښوونځى ته نژدى د ټو پكو ډز هار دى ، ملي پوليس سا حى ته ننوتى وو د ملى پو ليسو يو څو سربازان د ښـوونځى داور پـه وژلو بو خت وو او ځينى يې له مخا لفينو سره په توده جگړه لگيا وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پو لیسو امبو لانس راغی او د ښوونځی خد متګار چې ټپی وهغــه یــې روغتون ته ولیږ داوه

د ما ښام تیاره لا نه وه خپره شوی چې د ښوونځی اور هــم د پولیســو او کلیوالو په مر سته مړ شو او جنګ هم ارام شــود مخــالیفینو څخــه دوه کسه وژل شوی وو او دری کسه یې ژوندی دپولیسو لاســته ور غلــل او نور مخا لفین په تیښته بر یالی شوی و.

دری کسه مخا لیفین چې ژوندی نیــول شــوی وه پولیســو د تحقیــق او پلټنی د پاره له ځانه سره وړی وو.

د ښوونځی خد متګار په روغتون کې کله چې دده له ورانــه څخــه یــې کارتوس و کېښ او وینه یې ودریده وروسته له څو سا عتونو پــه هــوښ راغی تر دی وخته پوری د پو لیسو د پلټنی کار کوونکې ورته ناســت وه کله چې ټپی شوی د ښوونځی خدمتګار په هوښ راغی پــو ښــتنی او در ویزنی ورنه پیل شوی .

د ښوونځی خدمتګار د پوښتنو په ځواب کې داسې وویل ؟

د ا ټو پکیان پوره لس کسه د ښوونځی انګړ ته را ننوتل په اول کې یې زه د ټو پکو په قنداغونو ووهلم خو کله چې ما قر انکریم ورته را واخیســت قران می ورته ونیو دوی هغه ټوټه ټوټه کړ

بل قران شریف ورته راواخیست هغه یې هم ټوټه کړاو پر ما یې د ټوپک ډز وکړ اول یې د ښوونځی کتا بتون ته اور واچاوه او نور نو زه هم په ځان نه یم پوه شوی او بې هوشه شوی وم او دادی چې اوس په هوښ راغلم او تاسوته می خپل د ستر ګو لیدلی حال ووایه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې د پولیسو د جنایې امر ورتــه وویــل هغــه کســان چــې ښوونځی ته یې اور واچاوه او قرانکریم یې خیری،خیری کړهغــه کســان چې اوس ووینی پیژنی یې او که نه ؟
د ښوونځي خدمتګار وویل هو ولی یې نه پیژنم د هغو ځناورانو هغــه بــد مخونه می تر اوسه په ستر ګو کې ګرځی او را ګرځی ، د پولیسو جنــایې امر دښوونځی خدمتګار په خپل موټر کې خپل دفتر ته یووړ چې په دی وخت کې شپه هم ډېره تیره شوی وه او چرګانو د سهار باکونه و ووهل.
د پولیسو جنایې امر چې دفتر ته ننوت د ښوونځی خدمتګار په چــوکې کېنوست د جنایې امر خپل عسکر ته وویل ورشی هغه جګړه ماران چې مو نیولی دری سره راولی .
 څو دقیقی لا نه وی تیری شوی چې دری کسه د جنایې د امر پــه دفتــر ننوتل لاسونه یې ولچک او عسکر یې شاته وو عسکر ددروازی څخه غږ وکړ د جنایې امر صیب دادی رامی وستل.
کله چې دوی په دروازه ننوتل د ښوونځی د خــد متګــار ســترګی پــری ومښتلی نو بله دی چې د جنایې امــر ورڅخــه و پــو ښــتی د ښــوونځی خدمتګار وویل .
امر صیب هودغه ځناوران وه چې قرانکریم یې ټوټی، ټوټی کــړ همــدغو دریو واړو د قرانکریم پاڼی وشکولی او باد.. باد یــې کــړی هــو همدغــه لېونیان وه.
څوکسه نور هم ورسره ووزه یې ښه پیژنم ددغــو لیونــو پــر مــاهم ډزی وکړی، د ښوونځی خدمتګار کو ښښ وکړ چې ولاړ شی او دوی ووهی خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو يې ياری ورسره ونکړه بېرته کېنوست، د جنا يې امـر ورتـه وويـل وروره بې غمه اوسه دا چې دوی قرانکريم ته په سپکه
ستر ګه کتلې او ته يې ټپی کړی يې او ښونځی ته يې اور اچـولی ددوی سزا ډېره سخته ده هغه ددوی نور ملګری هم يا په سزا رسيدلی او يا به هم ورسيږی.
د جنايې امر په څو ساعتو کې ددوی د تحقيق او پلټنی جريان بشـپړ او دوی يې له دوسيو سره لاس تړلی د هېواد مرکز ته وليږدول.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

اوس نو شاه پرو ، شينخالی، ميونداو شمشاد همدا نن څلورمـه شـپه ده چې د شاه پرو د پلار په کورکې د شاه پرو د پلار سره د غـم پـه کمبلـه ناست دی په همدغه شپه قاضی ميوند او انجنير شمشاد دواړو وويل چې سبا به له خيره سره ټول ځو ځکه چې رخصتی مو په خلا صيدوده او موږ څلور واړه دولتی دندی لرو نه چې زموږ په دنده کې کوم وروسـته پـاتی والی راشی دوی دا کېسی سره کولی چې سبا ځو او د شاه پرو پلار ورته وايې چې يوه شپه لا بله هم له موږ سره تيره کړی په دی خبرو اترو سره پوخت وه چې شپه تر نيمايې تيره شوی وه دوی نو نور د خـوب د پـاره تياری نيوله چې ببده شی چې په دی وخت کې د کـلا در وازه پـه ډېـر خرپ و ټکېدله ، شمشاد او ميوند يوه او بل ته سره وکتل او وه يې ويـل خدايه خير پيښ کړی دوی دواړه له جګړه مارانو څخه په ويـره کـې وو چې د شاه پرو پلار ددوی په زړونو پوهه شو نو د شاه پرو پلار وويـل وار خطا کېږی مه هيڅ خبره نده اوس اوس ددې سيمې امنيتی وضع ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټو پکېان او جګړه ماران نشته دا خبره یې یوازې ددوی د ډا ډینی د پاره وکوله ولی وضعیت هیڅ ښه نه وه ځکه یوه ورځ دوه مخکې یې ښوونځی هم سوځلې وه .

په دی وخت کې شینخالی وویل ولی قوماندان حضرت خان ؟

د شاه پرو پلار وویل هغه اوس قوماندان نه دی هغه اوس قا چاقبری کوي چرس، تریاک، او هیروپین یوی او بلی خواتـه وړی او راوړی ، هغـه اوس هغه د پخوا څخه سل واره پیسه داره شوی دی ، چې په دی وخـت کـې بیا در وازه څو واری کلکه ، کلکه و ټکېدله د شاه پرو پلار ورغی او د کلا له منځه یې ورباندې غږ کړ څوک یاستی دا خپل غم ته مو هم نه پیـږدی چې خپل غم سوړ کړو ،ددروازی د باندې لخوا غږ ورباندې وشو، خپل یو خپل.

د خدای د پاره دروازه راته خلاصه کړی چې تباه شولو تباه .

دشاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه او د راغلو کسانود هر یوه مخ تـه یـې ځراغ ونیوو پوهیده چې د قوماندان حضـرت خـان کسـان دی ،خـو د قوماندان حضرت خان کسانو ورته وویل هله کورته ننوزه چـې حضـرت خان په ګو لیو سوری، سوری شوی ، د شاه پرو پلار ددوی ونځ ته وکتـل ګوری چې حضرت خان په وینو کې لژنده او تک سور پروت دی ، د شـاه پرو پلار وویل زه څه کولای شم ؟

د حضرت خان ټو پکېانو ورته وویل ته هیڅ نشی کولای موږ خبر یو چې شینخالی دلته ده که هغه څه وکوي .، د شاه پـرو پـلار دوی تـه اجـازه ورکړه چې کلا ته ننوزی د کلا په منځ کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپي حضرت خان کېښوده ، د شاه پرو پلار پر خپلې لمسی شینخالی غږ وکړ او ورته یې وویل شینخالی زویه قوماندان حضرت خان سخت ټپــی شوی دی څه کو مک ورسره کولای شی.
شینخالی هم ډېر ژر جامی بدلی کړی د داکتری چې کوم سامان یې لــه ځانه سره راوړی وه هغه یې راواخیستل په حضرت خــان و ګــر ځیــده ، ټپونه یې وکتل که څه هم د شینخالی مسلک د ولادی او نسایې ځانګــه وه او دا ناروغ جراحی داکتر ته اړ تیا درلودهخو شینخالی ولیــدل چــې ګولی (کارتوس) د حضرت خان په بدن کې بند پاتی دی ډېر ژر یې د کار توسو ګولی د حضرت خان له لاسه او ورنو څخه و کښلی ټپونه یې ورتــه وګنډل او د وینو د ضا یع کېدو مخنیوی یې وکړ ، یو څه دوا یې وربانـدې وکړه نور یې ناروغ د کلا په منځ کې پر چپرکــټ پریښــود او د حضــرت خان ټو پکېانو ته یې وویل پام چې ونه ښوری ځکه چې ټپونه یــې تــازه دی که کوم مشکل وه وماته ووایاستی .
د حضرت خان ټو پکېانو چې شنخالی ولیدله ددې غیرت ، همــت اوددې زړه سواندی زړه ته وکتل ګوته یې په غاښ نیولی وی او د شینخالی شنه خال ته چې به یې وکتل له ډېره شرمه به یې کښته کتل ځکه همدغه ټو پکېان وو چې د شینخالی پلار انجنیر کېصر خان او ددې کو چنــی ورور شمشاد یې شهیدان کړی وه .
کله چې شینخالی کوټی ته ننوتله شاه پرو د شینخالی مور خپلــې لــور شینخالی ته وویل همد غه قوماندان حضــرت خــان او دده همدغــه ټــو پکېان وه چې ستا پلار او ستا ورور یې شهیدان کړل همدغه دی وخــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د خپل پلار او ورور غچ به دی ورنه اخیست بېله هغه ددولت پــه تــور تورن دی.

شینخالی وویل ، موري دا د خدای بنده دی ، یو انسان دی او بیا یو بشــر دی زما دنده یوه پاکه او سپیڅلی دنده ده زه بایــد د یــوه انســان ژونــد وژغورم نه چې ژوند ورځېنی واخلم داچې دولت، حکومت، او خلکو تــه تورن دی دا د دولت دنده ده چې محکمی ته یې کش کړی .

په دی وخت کې د سهار اذانونه وشول ټول اودسوته لاړل شینخالی هــم اودس تازه کړ څلور رکعته لمونځ یې ادا کړ بیانو د ناروغ خواته راغلــه د ټپی حضرت خان سر او پښو ته دده ټوپکیان ناست وه شینخالی د ناروغ فشار وکوت ټپو نه یې ورته وکتل نو یې ناستو کسانو ته ډاډ ورکــړ چــې ناروغ مو ښه دی او ښه کیږی .

د حضرت خان ټو پکیانو خپل سرونه لوڅ کړل او شینخالی تــه لاس پــه دوعا شول.

شینخالی ورته وویل فرق نلری دا زمادنده ده چې د ناروغانو پا لنه وکړم که هغه هر څوک وی

په دی وخت کې شینخالی له نا ستو سړو له یوه څخه و پــو ښــتل چــې قوماندان حضرت خان څنګه او چېری ټپی شو؟

د حضرت خان له ټو پکیانو څخه یوه داسې وویل ، مورِ په څو موټرو کې ، چرس، تریاک ،هیر و یین، قاچاق بار کړی وو چې ټــول تقریبــا پــنځلس ټونه کېدل د ښار نه لیری په یوه غرنی سیمه کې روان وو چې دولت تــه راپور رسیدلی و او زمورِ لاره یې نیولی وه ما ښام نا وخته مــورِ وربانــدې ورغلو هغه وه چې ددولتی قواو په منځکې و لویدلو ډزی پیل شوی زمورِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو کسان يې ژوندي ونيول ، څو کسان مو مړه شول ،چرس، تريـاک، او هيرو يين ټول ددولت لاسته ورغله موټري او قاچاق يې ټولـه لـه ځانـه سره يووړل او قوماندان حضرت خان چې دا مالونه هم ټول دده وه او موږ ورسره ګرځو ، دادي وينی يې چې حضرت خان ټپی شو تر څو مو تا تـه راورساوه تا او ستا زوی شمشادته دی خدای خيردرکړی چې زموږ سـره مو کومک وکړ، په دی وخت کې قوامندان حضرت خان سـترګی رونـی کړی شينخالی ته يې وکتل وی ليدل او پو هه شو چې د شاه پرو د پـلار په کلا کښی په چپرکټ پروت دی خپلو لاسونو او پښوته يې وکتل چـې پلستر دی او په کټ پوری يې کلک تړلی دی و پو هيده چې شينخالی له مرګه ژغورلی دی ځنګه چې څو کاله پخوا يې دده مير من هم شينخالی له مر ګه ژغورلی وه په دی وخت کې شينخالی دده له ټوپکيانو سره پـه خبرو اخته وه او شينخالی د حضرت خـان ټوپکيـانو تـه وايـې دا زمـا اسلامی ، دينی ، او افغانی دنده ده تر څو چې زمـا تـوان ورسـيږی زه د ناروغانو سره مرسته او کومک وکوم که د دونيا له هر ګوټ څخه وی او يا د نړی په هر ګوټ کې وی ځکه چې زه يوه ډاکتره يم او زه دا خپله دنده بولم چې د ناروغانو مرستی ته ور و دانګم او هر ناروغ ته د خپل تـوان ، قدرت او پوهی په اندازه ور سره مرسته وکړم که هر څوک وی ولـو کـه زما دوښمن هم وی او که زما ډېر خوږ دوسـت هـم وی ، دا زه اوس ښـه پوهيږم چې حضرت خان د دولت ، قانون ، اسلامی شـريعت او دسـيمې خلکوته يو تورن سړی دی مګر نه زه خپله دنده لـرم چـې بايـد دده د ناروغی پالنه وکړم دا چې ددولت او قانون منګلو ته ورشی هغه بيا ددوی کار دی چې د قانون سره سم چلند ور سره کړی او که ځنګـه زه خپلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ډاکتره یم او خپله انسانی دنده سرته رسوم ځکه ټول مخلو قـات د خدای بنده ګان او زه خدای د خپل بنده ګانو د پاره لویه کـړی یـم او د خپلو بنده ګانو د پالنی د پاره یې دا د داکتری علم را زده کړی او ښوولی دی .

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې د شینخالی هیڅ ورته پـام نه وه د شینخالی دا ټولی خبرې یې یوه، یوه اورېدلی او په سوچونو کـې ډوب تللی وو او د ځان سره یې ویل دی کم عمره انجلی ته ګوره څنګـه خبرې کوي ټولی خبرې لکه چې د خدای تعلا کلام له قرانکـریم څخـه کوي او په زړه کې له ځانه سره وایې پوهه ، زده کړه څومره ښه متا ع ده څومره ښه ده ، موږ خو چې له موره پیدا شوی یو یـوازې ټوپـک ،غـلا ، سړی وژنه ، قاچاق، مکتبونه

سو ځول ،روغتونونه سوځول ، سړک خرابول او نور ټول بـد بـد کارونـه داسې راته ښکاری لکه چې جنت د همدغو په ورانولو کې وی .

کاشکې موږ هم مکتب ویلای وای ، کاشکې مدرسه مو ویلی وای او یا مو هم په خپلو اولادونو زده کړی کړی وای ، ګوره دا انجلـی دا ښـځه ده دا یوه مور ده دا په هر څه پو هیږی دخدای په لاره په حقه او نـا حقـه لاره په ښه او بد پو هیږی موږ چې نارینه یو ، موږ چې پلرونه یـو مـوږ چـې مشران یو دخدای لاره مو پری ایښی ده حلال مـو پـری ایښـی دی پـه حرامو پسی سرګردانه یو ، د پیسو د پیداکولو خو نوری حلالی لاری هـم ډېری دی موږ خو هغه پری ایښی او په حرامو باندې مو سرونه سـپین او اولادونه مو هم په حرامو لوی او روږدی کـړل خـدای خبـر چـې زمـوږ اولادونه به حلالی وی او که به حرامیان وی حتمی که د ملایانو خبروتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځير شو هر څوک چې په حرامو لوی شــی حرامــی دی ، او بيــا دی تــه وګوره چې مورِ هغه د پخوا پښتنو خبرې چې ويلی يــې دی (دبــدو پــر ځای ښه کول د هوښيارانو کاردی) مورِ خو هغه هم نه دی کړی هر وخت مو د ښو په مقا بل کې بد کړی .

دی شينخالی ته ګوره دا يوه ښځه ده دا يوه ميرمن ده او دا هم مورِ وايو چې د ښځې عقل

نا قص دی که د ښځو عقل نا قص وای نو همدا اوس ، اوس زمــا ژونــد د شينخالی په لاس کې دی هغه هر څه کولای شی چې همدا اوس د خپــل پلار او ورور غچ له مانه واخلی ؟

مګر نه دا هو ښياره ده ، دا زړه سوانده ده دی ته دی خدای (ج) رســول (ص) او قران لار او ليکه معلوم دی او هم د پښتنو دا متل چې د بدو پــر ځای ښه کول د هو ښيارانو کار دی .

دا ټولی خبرې د قوماندان حضرت خان په مغزو کې سره دی خــوا او هــا خواته تا ويدلی او راتاويدلی چې په دی وخت کې قوماندان حضرت خان پر شينخالی غږ وکړ .

شينخالی لوری؟

شينخالی قوماندان حضرت خان ته وکتل او ورته يې وويل.

قوماندان صيب حضرت خانه هيله لرم چې ماته لور ونه وايې او زه ببلــه کومی طمی او هيلی ستا د ناروغی علاج کوم.

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان شر منده غوندی شو او شينخالی ته يې پورته نشوای کتلای نو په ټيټو ستر ګــويې لــه شــينخالی څخــه و پوښتل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ولی داسې راته وایې ته زما دلور په ځای یې او بل دا چې زما لور له ما سره وا لا که دومره ښه کړی وی او یا یې وکړی لکه تا چې راسره وکړه ؟

شینخالی وویل زه دداسې سړی وژونکو ، بې رحمه ، قاچاقبرانو لور نه یم دا زه چې له تا سره کښته پورته کېږم او درملنه دربانـدې کـوم دا زمـا انسانی دنده ده او ته هم یو انسان یې او بیا د خدای (ج) بنده یی د هغه ذات بنده ییچې زه هم د هغه ذات بنده یماو دا بار هغه لوی څښتن تعـلا زما په اوږو ایښی دی چې زه او ته او ټوله نړی هغه پیداکړی.

کله چې شینخالی قوماندان حضرت خان ته دا خبرې کولی او قومانـدان حضرت خان هم له ډېره شرمه ستر ګی پټی نیولی وی د شینخالی مـور شاه پرو هم ولاړه وه .

شاه پرو چې قوماندان حضرت خان ته وکتل نو یې په زړه کې وویل چې؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم

چې ټول هېواد کې ټوپکېان و شرموینه

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان په پټو سترګو شینخالی تـه پـه ډېره نیولی ساه او نفس

په ورو یې شینخالی ته وویل .

شینخالی بس کړه همدا یوی خبرې دی نور زه ډېر و شرمولم زه ډېر مـلا مت یم زه په دا خپلو کارونو او بیا چې می ستا پلار او ورور شهیدان کړی ډېر پیښمانه یم .

زه د خدای(ج)، رسول او خلکوته ډېر شرمنده یم نور می تو بـه ده کـه خدای(ج)را سره مرسته وکړی او له دی واری جوړ شم بیا به یـې درتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښیم چې زه څه کوم ا نشا ا لله بیابه په خپل اولاد حــرام ونــه خــورم او ورانی، قتل ، وژنه او قاچاق به نه کوم ، ستا دا خبرې چې راته ودی کــړی او راته دی وویل چې زه ستا او ستا په شان داړه مارانو لور نه یــم او لــور راته مه وایه باور وکړه چې دی خبرې پر ما دومره اثر وکړ لکه ډک ټوپک چې دی زما پر زړه تش کړی وی او داهم درته وایم چې زما دا پر هارونــه چې د ټوپکو په کارتوسو شوی دی دا به جوړ شی مګر دا ســتا دا دیــوی خبرې پر هار تر څو چې ژوندی یم روغ به نشی .

په دی وخت کې د شینخالی مېړه قاضی میوند خپلې خواښی شاه پرو ته غږ کړ مورې نا وخته ده ورځ تیریږی ځی چې ځو خو د شاه پرو پر ځــای شینخالی ورته وویل نن نه ځو سبا به لاړ شو نن ورځ هــم ددې نــاروغ د پاره پاته کیږو تر ما ښام پوری به ورته وګورو که څه هم وضع یې ښه ده خو بیا هم احتیاط په کار دی .

قوماندان حضرت خان په کټ کې پروت دی د شینخالی دا خبــرې چــې یې واوریدلی چې همدا نن ددې ناروغ د پاره باید پا ته شو په زړه کې یې نوری خبرې پیدا شوی او سو چونه وهی او په زړه کې وایې ؟

اخ؟ زه نه پو هیدلم کا شکې می په خپلو لورانو او زامنومی مکتب ویلای وای مورې خو یې غلط کړی وو او راته ویل به یې چې څوک مکتب ووایــې هغه کافر کیږی ته وګوره چې شینخالی مکتــب ویلــی دی څــومره زړه سوانده او مهر بانه ده ددې ښځه پاکه او سپیڅلی مسلما نی خو ما ولاکه په ډېرو، ډېرو خلکو کې لیدلی وی .

په دی وخت کې د قوماندان حضرت خان یو ټوپکې راغی او د شینخالی تر مخ ودریده او ورته یې وویل ډاکټر صیب دادی دوا می راوړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ددوا پا کټ خلاص کړ دوا یې کښته پورته کړه او وه یــې ویــل هوکې همدا دوا ده

پیچکاری ګانی یې ورته ولګولی او د نورو ګولیو او شربتو د خــوراک ډول او طریقه یې وروښودله.

شپه تیره شوه سهار وختی شینخالی راغله او په ټپی حضرت خان و ګــر ځیدله د وینی فشار یې وکوت او د قوماندان حضرت خان لــه ټــو پکــې څخه یې و پو ښتل څنګه د شپی خو ناروغ په تکلیف نه وه ؟هغــه ورتــه وویل نه ډاکټر صیب د شپی ډېر ارام وه کــه پــه تکلیــف وای حتمــی او ضروری به مو زحمت درکړی وای او تا ته به مو ویلی وای خدای پاک دی تاته په دی دونیا او هغه دونیا اجرونه او ثوابونه در کړی .

نوره شینخالی ورځښی رهی شوله د اوداسه او لما نځه نه وروســته یښــد خپل نیکه څخه ټولو رخصت وا خیست غو ښتل یې چــې لــه کــلا ووزی قوماندان حضرت خان ورته غږ کړ ؟

شینخالی ځی دا یو څه پیسی در سره واخله ستا او ســتا د مــور قاضــی صیب میوند او ستا د زوی انجنیر شمشاد د موټر کرایه ده څومره نه دی خو ته یې په ډېر څه ومنه .

شینخالی ورته نژدی شوه د جوړ تیا ډاډ یې ورکړ چې ا نشا ا لله جوړ ېږی پر هیز کوه وروسته له لسو پنځلسو ورځو په خپلو پښو کــو ښــښ کــوه چې ډېر و ګر ځی د لاسو او پښو ګوتو ته دی حرکت ورکوه او پیسی دی زه نه غواړم په دغو پیسو ځان ته دوا واخلــه او بــل دا چــې دا حرامــی پیسی دی او زه حرامی پیسی نه اخلم او کــه یــې تــه دا پیســی زمــا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت په پاداش کې راکوي نو دا درملنه زما یوه انسانی او مسلما نی دنده ده کوم احسان او منت نه درباندې باروم.

شینخالی، شاه پرو ،قاضی میوند،او انجنیر شمشاد یو ځای له کوره را ووتل شپه یې د خپل زوی انجنیر شمشاد په کور کې تیره کړه او په دابله ورځ شینخالی د خپل مېړه قاضی میوند سره یو ځای د خپلې مور شاه پرو او خپل زوی شمشاد سره مخه ښه وکړه او دخپل کور او ښار پخوا رارهی شول.

په دی ورځ چې قاضی میوند او شینخالی هر یو خپلو دندو ته لاړل د خپلو همکارانو له خوا ورته توده ستړی مشی وشوه .

خو کله چې قاضی میوند د خپلو همکارانو سره روغ او جوړ وکړ وروسته د میوند همکارانو ورته وویل ؟

قاضی صیب میوند خانه تا ته د نوی او لوړی دندی د سپارلو مبا رکې وایو قاضی میوند لیږ وارخطا غوندی شوخو یوه همکار یې یو مکتوب را واخیست او مکتوب یې داسې ورته ولوست، ددولت د لوړ مقام لخوا د محترم قاضی صیب میوند نوی مقرری چې د قضا د لوړ مقام په وړا ندیز او د دولت د لوړ مقام لخوا تا یېد او منظوری چې قاضی میوند یو صادق دینداره او په وطن مین او دده د ښو کارونوپه نتیجه کې ده ته دا مقام منظور دی.

قاضی میوند هم مکتوب را وا خیست او په نوی دنده یې پیل وکړ څو اونی لا نه وی تیری شوی چې قاشی میوند ته یوه دوسیه راغله چې قاضی میوند ددوسی پاڼی راواړولی و پو هیده چې دا دوسیه همغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو کسانو دوسیه ده چې د مکتب خد متګار یې په ګولیو و یشــتلی وه او څو ټوکه قران کریمونه یې څیرلی او په سپکه ستر ګه یې ورته کتلی .
قاضی میوند څو اونی دا دوسیه ښه تر غور او څیړنی لاندی نیولی وه تــر څو یې یوه فیصله و لیکله او د قضا لوړ مقام ته یې پیشنهادکړه.
د قضا لوړ مقام چې دوسیه وکتله او د قاضی میوند فیصله یې ولیدلــه د قضا لوړ مقام هم د قاضی میوند پر یکړه تا ییډ کړه او بېرته یــې دوســیه قاضی میوند ته راغله .
قاضی میوند هم تورن کسان او نور خبر نګاران او نــور مینــه وال د پــر یکړی د اعلان په خاطر د محکمی تا لار ته را و غو ښتل پــه هغــه ورځ د محکمی په تا لار کې د خبر نګارانو او
د ښا ریانو څخه ځای نه پیدا کېده چې تا لار ته ننــوزی تــا لار د خلکــو څخه ډک وه ان تر دی چې خلک ددې تورنو کسانو د محکو مولو د پــاره د محکمی د تا لار نه د باندې و لاړ وو او د محکمی د تا لار په څلورو کــو نجونو کې او د محکمی د باندې لاد و سپیکرونه درول شوی وو.
قاضی میوند د محکمی د تا لار د میز شاته لاړ په داسې حال کې چــې د قضا جامی یې په ځان کې وی ودریده او د محکمی پریکــړه یــې داســې واوروله .
دوستانو ، وطنوالو، اود اسلام په دین مینو مسلمانو وروڼو، دادری کسان چې د ښوونځی خد متګار یې ټپی کړی ، ښوونځی ته یــې اور اچــولی او قرانکریم ته یې په سپکه سترګه کتلی ، او د ښوونځی خد متګار دوی ته ابرا ورکړی او ددوی ګناه یې بخښلی او دولت هم د ښوونځی د سوځیدلو له ګناه تیر شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دوی ته یوازې په دی خاطر چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی او د قرانکریم څو ټوکه یې څیریلی او ټو ته کړی دوی هر یو .

١. غلام ربانی د غلام نبې زوی په شل کاله قید.
٢. سیف الله دحاجی نو را لله زوی په شل کاله قید.
٣. عطا محمد د عبد الر شید زوی په اتلس کاله قیدمحکوم شول.

د محکمی ددې پر یکړی په اعلانولو سره په تا لار کې نا ستو کسا نو او د محکمی د باندې ولاړو خلکو په یوه اواز سره وویل تل دوی اسلام ژوندی د وی قاضی میوند.

محا کمه شوی دری کسان پو لیسو زندان ته ولیږدول نور نو په تالار کې داسې زوږ جوړ شو او د محکمی د باندې خلکو هڅه کوله چې د محکمی تا لار ته ننوزی او د قاضی میوند

غاړی ته د ګلونو هارونه ور واچوی.

د محکمی په تلار کې په قاضی میوند باندې د ګلانو د ګیډیو او ژوندی دی وی قاضی میوند دا ناری سوری وهلی کېدلی.

د شپی د راډیو او تلو یزیون لخوا د محکمی پی یکړه د هغو دریو کسانو په باره کې چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی اعلان شوی .

ټول هېوادوال خوښ او خوشحاله شول شپه تیره شوه په سهار یې ډېر عا لمان ، سپین ږیری او ښاریان د قاضی میوند دفتر ته ورغللاو دده دا پر یکړه یې ډېره ښه دین ته خدمت او قرانکریم ته په در نښت کتل یې و بلله او قاضی میوند څخه په مننی سره یې سو غاتونه او تحفی یې هم د ګلانو د ګیډیو په ورکولوسره یې وستا یه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عالمان، ملا یان او د ښار سپین ږیری ددولت لــوړ مقــام تــه لاړل او ددولت له لوړ مقام څخه ییقاضی میوند ته د ښه قضــاوت او صــادق خد متګار په ویاړ یې دهغه ستا ینه و غوښتله .

ددولت لوړ مقام ، ملایانو ،عالمانو او د ښار ســپین ږیــرو تــه وعــده ورکړه چې قاضی میوند به ددولت لخوا و ستا یل شی.

په څو ورځو کې ددولت دلوړ مقام لخوا وزیرانــو تــه فرمــان ولیــږل شوچې وزارتونه د یو یو تن چې ښه خدمت یې کړی وی ددولت لــوړ مقام ته دی ور په ګوته شی او د یوی اونی په اوږدو کې د دولت مقام ته راوستل شی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

همدا نن هغــه ورځ وه چــې زمــوږ هېــواد ا ســتقلا ل ګټلــی وواو د استقلال د ورځې په ویاړ د هېواد نامتو او د ښو خــدمتونو پــه ویــاړ مډالونه ویشل کېدل دلته د هېواد ریس جمهور او نور د وطن دلاری دازادی نا متو غازیان هم را غونډ شوی وو .

او هغه کسان چې د وزارتونو لخوا د مډالونو د اخیستلو د پاره را غــو ښتل شوی وه

راغلی وه هغه وخت شینخالی او قاضی میوند هم راغلــی وو ګــوری چې انجنیر شمشاداو شاه پرو هم دغه وخت له مو ټر څخه راکښــته شول او ددې محفل په لوری روان دی چې شــینخالی یــو وار خپــل مېره قاضی میوند ته وویل هغه دی زما مــور شــاه پــرو او زمــا زوی شمشاد هم را غلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دولت ر یس په ډېرو ښو مراسمو یعنی عسکری مرا ســمو د تقــد یمولو نه وروسته چېر ته چې د مډالونو د ویشلو د پاره جوړ شــوی و راغی .

ددولت ریس وروسته له یوی لنډی وینا څخه وویل هغه څوک چــې په دی نن ورځ چې زموږ د هېواد د استقلال او ازادی ورځ ده تاســو ټولو ته ددې ورځې او مخکې له دی چې مډالونه درته وویشــم ددې مډالونو د اخیستلو په منا سبت خپله د زړه له کومی مبارکې درتــه وایم ، خدای(ج) د وکوي چې تاسو نور هم په خپلو کارونو کې بــری وموﻣی او زموږ نور هېواد وال هم داسې خدمت وکوي لکــه دا تاســو چې کړی او وه یې ویل د مډالونو په ویش پیل کوو.

د مډالونو د ویش په لړی کې ؟

شینخالی د کبصر خان لور ته د ښه خدمت په ویاړ د ملالی مډال.

قاضی میوند ته د هېواد دښه قاضی او په دین مین قاضی.

شاه پروته د هېواد د ښی شوونکې مډال او انجنیر شمشاد د قاضــی میوند زوی ته دهېواد دابادی په خاطر د ســید جمــا الــدین مــډال ورکول شول.

دا مډالونه خپله ددولت ریس جمهور په لاس ددوی پــه اوږو ور وتړــو مبل شول .

نور نو دوی څلورو واړو د یوه اوبل په غــاړو کــې د ګلونــو قطارونــه واچول او د غرمی ډوډی ټولو د هېواد ریس جمهور ، د کا بېنی د غړو او دهېواد د نا متو غازیانو سره وخوړله او بیا څلور سره ، شــاه پــرو، شینخالی، میوند او شمشاد ټول یو ځای د شمشــاد د پــلار قاضــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند کورته لاړل هغه شپه هم ددوی په کورکې ادی چا خبره خړی خوښی وی .

شپه ډېره تیره شوی وه د سهار د لما نځه داذان وخترا نژدی شوی و چې شینخالی نا روغه شوه شاه پرو او شمشاد د شــینخالی ســره ز یژنتون ته لاړل دسهار اوه بجی لا نه وی شوی چې د شینخالی لــور پیدا شوه لوړ مازدیګر وه چې څلور واړه یعنی شینخالی ،شاه پــرو ، شمشاد، او د شمشاد کوچنی خور چې همدا نن پیداشوی وه کورتــه را غلل،شاه پرو وشینخالی ته وویل لوری ماته دی هیڅ نه وه ویلــی چې ستا د کوچنی موده دومره نژدی ده دا زما راتګ خو دلتــه یــو ه بې خبرې وه دا که دولت نه وای راغو ښتی زه دی نه خبرولم؟

نه مورې هغه خبره نه وه تا ته می زحمــت نــه درکــاوه اوس خــو زه خپله په همدی روغتون کې کار کوم همکا رانو می راته ویلی وه چې مور ته دی زحمت مه ورکوه سپین ساری ده په عذا بېږی نــو ځکــه می ته خبره نکړی دادی ښه شو چې هم ته راغلی او هم زما ناروغی ښه شوه په ټولو کارو یو خدای ښه پو هیږی دادی په سم وخت کــې خدای راورسولی دخدای تر خدایې جار شم څنګه مــور اولاد تــه او اولا د مور ته رسوی ،قاضی میوند وویل مورې درته ملا متــه ده اوس خپله ملا متی نه منی خدای شاهد دی چې څوواری می ورته وویــل چې د کوچنی د پیدا کېدو شپې نژدی دی مور دی خبره کړه خو دی نه منله ؟

وی میونده زویه ته هم ملا مت یې شینخالی چې نه خبرولم خیر دی تا به یوواری د تیلیفون

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ وهلی وای ، قاضي میوند و پوهیده چې ملامت خو یـم نـو یـې وویل مورې تیر په هیر بیا به داسې نه کیږي .
په دریمه ورځ د شینخالی مور د جومات ملا راوست او د شینخالی د لور په غوږ کې یې اذانوکړ په همد غه ورځ قاضي میوند، شـینخالی ، شمشاد او شاه پرو ټول په کو چنی انجلی د نوم ایښودلو او په غـوږ کې یې داذان کولو د پاره په کور کې وو.
ملا صیب وروسته تر دی چې د کو چنی ما شومی په غـوږ کـې یـې اذان وکړ او د نوم اسښودلو د پاره یې څه ویل ، انجنیر شمشاد وویل ملا صیب که ،ستا،زما د پلار، زما د مور او زما د انا خو ښه وی زما په خور زه خپله نوم کیږ دم ټولو ورسره ومنله .
شمشاد وویل زما ددې کوچنی خور نوم ملالی ده ملالی .
ټولو په ډېره خوښی په داسې حال کې چې د ټولو خولی له خنـدا او خوشحالی ډکې وی په یوه غږ سره یې وویل مبارک، مبارک خنګـه زموږ د زړه نوم دی ورباندې کیښود.
قاضي میوند، شینخالی ،او شاه پرو په یوه وار خبـرې پیـل کـړی او هر یوه او هری یوی وویل که مو ماته ویلی وای ما به هم همـدا نـوم ورباندې ایښی وای.
شینخالی وویل باور وکړی چې دری څلور ورځې مخکې می چې کله د میوند د ملالی مډال تر لاسه کاوه زما په زړه کې همدا تیـره شـوه چې که خدای لور راکړه نوم به یې ملالی وی.
هغه وو چې ټول خوښ او خوشحاله سره کښنا سـتل او د جومـات ملاصیب ته یې یو ښه دستمال چې نغدی پیسی او څه خـواږه هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې وه ورکړل ملا صیب دوی ته دوعا وکړه او دوی ته یې د ښه ژوندهیله له لوی خدای(ج)څخه وکړه .

وروسته له څو شپو او ورځو شاه پرو او شمشادورځېنې رخصت شولو او خپل ښارته لاړل کله چې انجنیر شمشاد او شاه پرو خپل کورته ورسیدل په هغه ورځ نه په دا بله ورځ

چې نژدې ګاونډیان او د دوی همکاران خبر شول چې دوی مډالونه اخیستی دی د همکارانو او ګاونډیانو لخوا نر او ښځې ډلې،ډلې دوی ته د مبارکې د پاره راتله او د ګلو ګیډی یې دوی ته راوړلې .

ددوی عکسونه د سیمې د تلویزیون، ورځپاڼو او نورو رسنیو لخواچاپاو خپاره شول.

دادی وروسته له څو ورځو قوماندان حضرت خان خبر شوی وه او د ښه سوغات سره په مازدیګر ی کې د انجنیر شمشاد دروازه و ټکېدله ګوری چې قوماندان حضرت خان سره د څو کسانو د انجنیر شمشاد په دروازه کې ولاړ دی وروسته له روغبړ څخه انجنیر شمشاد دوی ته بلنه ورکړه او خپل کورته یې ننه ایستل .

کله چې قوماندان حضرت خان په کو ټه کې کېنوست نو یې انجنیر شمشاد ته وویل ، ښه شو چې په خیر راغلا ستی زما عذر قبول کړی ځکه چې همدا پرون خبر شوم چې تاسو ، ستا پلار ،ستا مور او ستا انا د ښو خدمتونو په ویاړ بهادری اخیستی دی که وخته خبر شوی وای باور وکړی چې وختی به درته راغلی وای زه خو ستا سو منت باره یم زه خو تاسو ټولو ته ډېر شرمنده یم رښتیا درته ووایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس می هم یو زړه سل زړونه کړل چې تاسو تــه د مبــارکې د پــاره راغلم چې زموږ مبارکې ومنی ما ویل چې ما خو کوم ښه درسره ندی کړی نه لکه چې د شینخالی هغه خبره چې یې راته وویل چــې ماته لور مه وایه اوس هم بېر یدلم چې خدای مکړه تا سو مــا خپــل کورته در پری نږدی زما او زما د ملګرو مبارکې ونه منی بیا به څنګه کوو ، ستا دی کور ودان غله دی ډېره چې موږ د په خپل کور کې پــر ی ښودولو او زموږ دا نلولی قدمونه دی ومنل او مــوږ هــم دغــه یــو کوچنی سوغات تا سوته د مبارکې په نوم راوړی خدای(ج)د وکــوي چې قبول او منظور یې کړی بیا یې هغه بکس چې ددوی د پاره یــې جامی،او د لما نځه جای نما زونه راوړی ود انجنیر شمشاد تر مخ یې کېښودل او وه یې ویل دا حلال دی حرام می ندی راوړی ،

ا نجنیر شمشاد هم ددوی مبارکې ومنله او ددوی څخــه یــې مننــه وکړه دوی ته یې چای راوړی ، او پخپله راغی خپلې انا شاه پــرو تــه یې وویل چې قوماندان حضرت خان راغلی او څه سوغاتونه یې هــم موږ ته د مډالونود مبارکې د پاره راوړی دی .

شاه پرو وویل زویه هله ژر شه حکومت پری خبر کړه داسې وژونکې داړه مار او قاچاق بردی دولت ته یې په لاس ورکړه ، انجینیر شمشاد وویل انا هغه اوس تو به کړی او وایې د هغې ورځې نه چې زمــا مــور څه ورته ویلی دی هغه هم په خپل قول ولاړ دی اوس هغه کارونه نه کوي او که یې بیا کوي دا زموږ د پښتو رسم ندی چې دوښمن د چــا کورته ورشی هم قدر او هم یې عزت کوي نه دا چې په خپل کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام ور ځینی واخلی خیر په هر صورت نور نو د انجنیر شمشـــادانا وویل زویکه څنګه چې ته پو هیږی هغسی وکړه.
انجنیر شمشاد خپلې انا ته سودا راوړه تر څو ما ښام تــه څــه برابــر کړی او په خپله راغی د میلمنو سره په خبرو اترو بوخت شوماښــام نژدی ووچې قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور نو موږتــه رخصت راکړه چې لاړ شو.
انجنیر شمشاد وویل څه کوي چېرته ځی په دی ما ښام خو څوک له هدیری څخه لا نه ځی دا خو بیا ښار دی او بل دا چــې دا مــو خپــل کوردی موږ د هر څه بندوبست نیولی شپه تیره کړی سهار وختی به رخصت درکړو ، خو قوماندان حضرت خان چې هر څه بــانی وکــړی خو انجنیر شمشاد ورته وویل ډېرو ویلو ته حا جت نشته همــدا نــن شپه زما میلمانه یاستی .
انجنیر شمشاد او میلمنو چې ډوډی وخړله او چای راوړلی شوی تــر هغه وخته پوری هغه بکس چې قومانــدان حضــرت خــان دوی تــه سوغات پکښی راوړی وپه هغه خپل ځای ایښودل شوی وتر اوسه لا هما هغسی ایښی وه.
خو د چای خوړلو په وخت کې قوماندان حضرت خان لیږ اشتبا هــی غوندی شواو انجنیر شمشاد ته یې وویل انجنیر صــیب هغــه بکــس راواخله چې زه د تاسو سوغاتونه درته وښیمتاسو خو تر اوسه هــیڅ لا خلا ص کړی ندی بېغمه اوسه دهغه پخوانیو بدو کارو څخه می تــو به کښلی ماین ماین پکښی نشته د زړه له اخلاصه می درته سوغات راوړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنير شمشاد ليږ مو سکا غوندی شواو وی ويل نه قوماندان صيبدا خبرې نشتهزه اوس پر تاسو پوره ډاډ لرم.
انجنير شمشاد بکس را واخيست او قوماندان هغه خلاص کړ او د هر يوه سوغات يې ورته وښوده او بېرته يې په بکس کې ورته کېښودل انجنير شمشاد ددې د پاره چې ګواکې د تاسو سوغات موږ قبول کړ بکس يې خپلې انا ته وروړ،انجنير شمشاد او قوماندان حضرت خان يو څه ټوکې ټکالی سره وکولی او وروسته بيا بېده شول.
سهار د اوداسه،لما نځه او چای خوړلو نه وروسته قوماندان حضـرت خان انجنير شمشاد ته وويل اوس لا سهار ده هوا سړه ده که موږ ته رخصت راکړی خوښ به شو؟
د رخصتيدو په وخت کې قوماندان حضرت خان انجنير شمشاد تـه بلنه ورکړه چې د جمعی په شپه د خپلې انا سره زموږ کورته ميلمانه ياستی راشی خو انجنير شمشاد ډېر بها نــی او پلمــی وکــولی چــې کارونه ډېردی موږ تر اوسه لا ستړی يو بيا به په قراره ســره ووينــو فرق نلری ستا ملمستيا موږ ته ورسيده دا چې زحمت دی وکېښــاو دلته مبارکې ته راغلی دا هر څه دی ، خــو د خــدای پــه امــانی نــه وروسته کله چې قوماندان حضرت خان يو څو قدمــه واخيســتل او موټر ته پورته کېده انجنير شمشاد ته يې مخ راواړاوه او ورتــه يــې وويل ښه تاسو چې زما کورته نه راځی او ملمستيا مې نه خوری څــو ورځې وروسته زه راځم او درسره يو پټ کار لرم ، انجنيــر شمشــاد لاس په نامه ورته ونيو او ورته يې وويل هر کله راشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قوماندان حضرت خان او د هغه د ملګرو موټر حرکــت وکــړ انجنير شمشاد خپل پــلار او مورتــه تيليفــون وکــړ او د قومانــدان حضرت خان تبر يکېيې دوی ته وړاندی کړه او د سوغاتونو په بــاره کې يې هم ورته وويل چې د تاسو دپاره يې هم سوغاتونه راوړی هر څوک چې د تاسو خواته درتله بيا به يی در وليږو.
پوره دوه ورځې لا نوی تيری شوی چې قوماندان حضرت خان يوازې او تنها د انجنير شمشاد کورته راغی او انجنير شمشاد ته يې وويــل ،انجنير صيب ته خو پوهيږی او خبر يې چې ماخو د ټولو بــدو کــارو څخه توبه کړی او غواړم چې ارام او ښه ژوند وکوم او په دی هم پــو هيږی چې زه قوماندان وم او بيا قاچاقبر وم او يو څه درنده او سپکه وسله را سره شته که دا مرسته راسره وکوي چې يــو چاتــه مــی ور وپيژنی او دا سلاح ګانی دولت ته تسليم کړم .
انجنير شمشاد ورته وويل راځه کورته ننــوزو يــو چــای وخــورو دا خبرې د منډی نه دی او ستا دا تصميم او پر يکړه ښه تصــميمدی د خير او نيکېپريکړه ده.
قوماندان حضرت خان وويل،نه انجنير صيب ددې سلاح له غمه مــی خلاص کړه باور دی وشه چې دومره بد می له دی سلاح ګانو راغلــی چې حسابونه يې په کتا بو کې لا نه
ځا يږی په خاصه توګه له هغې ورځې را په دی خوا چې د قومانــدان جلال د کور په زير خانه کې ساتل شويو سلاح ګانو او بمونو انفجــار وکړټوله کورنی يی تباه او بر باد شولهنو ځکه می دا سلاح ګانی تــر نظره بدی راغلی باور وکوه د هغې ورځې نه را پــه دی خــوادومره لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لها نده یم لکه چې لړم می په کالیو کې ننوتی وی ، نو ځکه وایم چې له خدایه به کېږی له تا به کېږی له دی لړم څخه می خلاص کړه.

انجنیر شمشاد ورته وویل په دی دو ورځو کې خبر درکوم.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

هغه وه چې انجنیر شمشاد د هغې سیمې له والی او د پـو لیسـو لـه قوماندان سره ولیدل هغـوی ورسـره ومنلـه پـه دوهمـه ورځ یـې قوماندان حضرت خان ته خبر ورکړچې مورږ درځوسلاح ګانی او نـور مهمات راوړو ، دسیمې والی د پولیسو قوماندان او انجنیـر شمشـاد سره له امنیتی کسانو او څو مـوټرو او یـو څـه نغـدو پیسـو سـره قوماندان حضرت خان ته ور غلل قوماندان حضرت خان خپله ټولـه درنده او سپکه وسله د پو لیسوقوماندان ته و سپارله .

د پولیسو قوماندان چې سلاح او مهمات ولیدل ولایت ته یې مخابره وکړه چې نوری ډېری موټری د قومانـدان حضـرت خـان کلـی تـه راولیږی ځکه چې سلاح او مهمات ډېردی په دی دریو موټرو کې نـه ځا یږی هغه وه چې لس موټری نوری ورغلی او ټولی سلاح ګـانی او نور مهمات چې پوره دیارلس موټری پـری ډکـې شـوی موټرونـو د ولایت په خوا حرکت وکړ او د پولیسو قوماندان هغه پیسی چـې لـه ځانه سره یې راوړی وی قوماندان حضرت خان ته یې د ښه نیـت او غوره کار په خاطر ورکړی،خو قوماندان حضرت خان هغه پیسی نـه اخیستلی خو د قوماندان او د انجنیر شمشـاد پـه ډېـر ټینګـاریې پیسی واخیستلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو کله چې انجنیر شمشاد او د پولیسو قوماندان د حضرت خان څخه رخصت شولو او انجنیر شمشاد موټر ته پورته کېده قوماندان حضرت خان په شمشاد غږ وکړ او ورته یې وویل ، انجنیر صیب څو ورځې وروسته درځم کار در سره لرم .

انجنیر شمشاد په داسې حال کې چې یوه پښه یې د موټر په پایدان کې ایښې وه ببرته ځمکې ته را کښته کړه او ورته یې وویل قوماندان صیب زه هر وخت ستا چو پړ ته اماده او تیار یم نور نو موټر ته پورته شواو حرکت یې وکړ .

پوره دری ورځې تیری شوی چې قوماندان حضرت خان د انجنیر شمشاد کورته راغی انجنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په غیرږ روغبړ وکې ډېر قدر او عزت یې ورځېنی وکړ قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب په کور کې انا ته دی وواېه چې زحمت ونه کاږی تر اوسه لا وختی ده شپه کورته رسوم شپه تا سو ته زحمت نه درکوم زه یوه خبره له تا سره لرم نور ځم. انجنیر شمشاد وویل قوماندان صیب نن شپه خو دی هیڅ نه پر یږدم نن ته زما خاص میلمه یې نن چېری ځی حتمی نن زما سره یې هغه ورځ چې موږ د سلاح د راوړلو د پاره درغلی و زړه می وچې تا له ځانه سره راولم له تا څخه مننه وکړم او ستا دا د ښه احساس درناوی وکړم او تا د ګلو په ګیډیو و ستایم باور ولره چې هغه ورځ چې د تاسو خواته درتلوبلکل می له یاده ووتل چې له ښاره د ګلونو ګیډی له ځانه سره تا ته راوړم او د هغې ورځې په مراسمو کې خو ښه داوه چې تا ته می په غاړه کې ګلونه در اچولی وای خو هغه کار چې ونشو نو د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې ملا متی خو باید درکړم نو ځکه درته وایم چې نن شپه به لــه ماسره یې ، کورته تیلیفون وکړه اوس خو هغه د چا خبــره دا شــیطا نکان ډېر شویدی په څو ثانیو کې خبر ورکولای شی او ورتــه ووایــه چې زه نن د انجنیر شمشاد سره یم چې په کور کې کــوم تشــویش ونکړی، اوهغه ورځ هغه د سلاح راوړلو په ورځ که رښتیا درته ووایم په کور کې می انا ویلی هم وه چې قوماندان حضرت خان می میلمــه دی د شپې د پاره یو ښه پاخه د خوړلو د پاره تیار کړه زما انا بېچاره ګی ډېر ښه خواړه،خواړه او خوندور شیان پخ کړی و ،خــو پــه هغــه ورځهغه د کلی سپن ږیری

ځوانان او ماشومان چې می ولیدل ځکه می درته ونه ویل چــې زمــا میلمه یې ما ویل ستا سو کورنی او کلیوال ونه وایې چــې قومانــدان حضرت خان ټوله سلاح هم دولت ته ورکړه او خپله حضرت خان یې هم له ځانه سره یو وړماویل دوی ونه وایې چې قوماندان صیب بندی کوي نو ځکه می تا ته ونه ویل چې زما میلمه یې ، اول که می تا تــه ویلی وای چې زما سره لاړ شه میلمه می یې خو ولا چې اول ستا پــه زړه کې هم دا خبره در تیره شوی وای ؟

قوماندان حضرت خان وخندل او ورته یې وویل ، یاره انجنیر صــیب زما دزړه خبره دی راته وکړه زه بېله هغه داسې وارخطاوم چې توبــه او که دی دا خبره هم راته کړی وای باور دی وشه چــې دزړه تکــان راته پیدا کېده او ځای پر ځای به مړ شوی وای خو ستا دپردی خبره هم کور ودان شی چې په هغه ورځ دی ماته د ملمستیا نه دی ویلــی او که دی راته ویلی وای نو باور ولره چې له بېری به اوس هــم ســتا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته نه وای راغلیځکه مورږ او بیا خصو صا زه خوداسې یوسړی یـم لکه هغه پښتنا نه چې وایې(غل په غره کې نه ځایږی)
که څه هم اوس خو ما توبه کښلی ده د ټولو بدو اوناروااکارو څخه مې لاس اخیستی ده او اوس غواړمچې پر غره کې څه چـې پـه هـواره کېځان ته ځای پیداکړم او په هواره ځمکه ځای شم.
انجنیر شمشاد وویل قوماندان صـیب کـور دی ودان زوی دی لـوی ددې سلاح ګانو په تسلیمولو سره دی دومره ښه کار وکړ چې د ښـه والی څخه یې په کتا بو کې لا ځای نه پیداکېږی ځان دی هم لـه دی بلا ګانو خلا ص کړ د سیمې خلک دی هم له لوی غم څخه وژغـورل او بل وګوره چې زما شمله لا څومره لوړه شوه ، دلتـه والـی صـیب ،قوما ندان صیب دغو ټولو زه وبېرولم او راتـه ویـل یـې چـې دا د قوماندان حضرت خان کوم نوی
چل ول ندی غواړی چې په دی تو ګه خپل تریـاک ،چـرس ، هیـرو یین او هغه کسان چې له ده سره یې قاچاق وړل او زمورږ سـره بنـد یان دی د هغو په مقابل کې کومه د برمتی خبره نه وی ، خو ما ډېـر جرات وکړ او بل داچې ما پر تا باندې باور درلود چې ته په صـادقانه ډول سلاح ګانی تسلیموی ، که رښتیا درته ووایم په هغه ورځ چې د تا سو له کوره مورږ ببر ته را وګرځیدلو او زما دا خبره چې قومانـدان حضرت خان نوره توبه کړی او اوس یې ښو کارونو ته مخه کړی ټولو د امنییله قوماندانه نیولی ، افسرانو ، سربازانو او د سلاح د ټولولو کار کونکو ماته ګوته په غاښ نیولی وی او راته ویل یې چې په دی جګړه مار ، قاچاق بر دی څنګه باور پیدا کړ او بیا خپله دا قوماندان څنګـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاضر شو چې ټوله سلاح دولت ته و سپاري دا خو ډېر بد جګړه مار او قاچاق وړونکې وو حتی تر دی پوری چې دوی ویل چې دا د نــړی والی ما فیا سره تړلی قوماندان دی او د ما فیا ډېر بــاوری کــس دی یاره قوماندان صیب تا خپل ځان ،سیمه او ټول خلک له غمه خلاص کړل خو شمله دی زما لوړه کړه تا ته دی خدای (ج) تر دی تیرو ګنا هونو، خطاګانو در تیر شی او خدای(ج) دی جنت در کړی.

قوماندان حضرت خان وویل؟

انجنیر صیب دا خبرې دی دلته پاته وی زما دســلاح پــه تســلیمولو سره د کلی او سیمې خلک هم حیران کړی او وایې چــې قومانــدان حضرت خان خو ډېر خلک وژلی او ډېر ی غلا ګانی یې کړی او اوس یې سلاح هم دولت ته تسلیم کړه اوس یې والله کــه ځــوک ژونــدی پریږدی خو دوی زما په پلانونو او کارونو ندی خبر داسې کارونه بــه وکړم مګر د خیر کارونه داسې د خیر کارونه چې هغه زما بد کارونــه ټول خلک هیر کړی او په خوا به دوی زما د بدو کاروپه مقابــل کــې رانه په ویره او لړزه کې وه او چا له یوی خبرې دوه راسره نــه کــولی اوس به زما د ښو کارو پــه مقابــل کــې یــوه خبــره لا ونکــوي ، اول خدای(ج) او دوهم که ته انجنیر صیب راسره مرسته وکړی .

انجنیر شمشاد وویل ،قوماندان صیب زه هر وخت تاته د خیر په کار کې حاضر یم.

قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب زما زړه دی چــې اول خــو خپله هغه جومات چې ما سوځولی دی جوړ کړم ، یو ښوونځی جــوړ کړمچې تر دوولسم ټولګی پوری هلکــان او انجــونی ســبق پکښــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووای دا بس دی چې مورِ نا پړه او بسواده لویان شولو زمورِ اولادونــه او د سیمې د خلکو اولادونه بې تعلیمه پاتی نشی او ټول ستا د مــور شینخالی په شان ډاکټراناو ستا په ډول انجنران شی ، یــو روغتــون جوړوم یو داوبو بند ،او یو ښوونځی چې سپین ږیری په عمــر پخــی ښځې ، پیغلی.او ځوانان د سواد زده کړی وکوي .

دا مرسته ته راسره وکوه چې امر ممر یې راته واخلی نور د جو مــات ځمکه خپله د خلکو ځمکه ده او نور د ښوونځیواو روغتون ځمکه او نورو او هم یو د اوبو بند جوړومچې زمورِ کر وندګر و ته خپله ماته او زمورِ ځمکوته یې اوبه راشی او ځمکې مو ابــادی شــی هــر څــومره مصرف چې کیږی هغه یې زما په غاړه.

انجنیر شمشاد وویل .

قوماندان صیب حضرت خانه دا خو داسې ښا یسته پلان او نیک کار دی چې ددولت له لوړو مقامونو نه نیولی د کلی او ســیمې تــر یــوه کوچنی ماشوم پوری به ټول درنه خــوښ او خوشــحاله شــی کــه د سیمې خلک اوس خوښ نشی او څه خفه غوندی شــی چــې زمــورِ ماشومان اوس مکتبیان کیږی خو چې کله ددوی اولادونه ډاکټــران شی ، ښونکې او انجنران شی بیا به نو دوعاګانی درته کوي تر نیمــو شپو قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشــاد پــه دی خبــرو ســره لګیاه وو .

وروسته انجنیر شمشاد ورته وویل ، کوم کارونه چې ددې سیمې په والی ، د پو هنی په ودیر ،ښاروالی او د صحت وزارت پــه نمــا ینــده پوری اړه لری دابه زه در سره مرسته وکړم او په دفترونو به درســره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګرزم ، او کوم کارونه چې په اړوند وزارتو پوری اړه لری زه به لیـــک هم درکړم او په تیلیفون به له خپل پلار قاضی میوند او خپلــې مــور شینخالی سره هم خبرې وکړم د هغو کارونو به دوی هلتــه در ســره مرسته وکړی .
شپه تیره شوه سهار دچای څښلو نه وروسته قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشاد اول وار د والی دفتر ته لاړل بیا نورو اړوند څانګوته په یوه اونی کې په ولایت کــې کارونــه خــلاص شــول او قومانــدان حضرت خان له خپلو درخو استیواو وړانیزونو سره چې والی او نــورو اړوند څانګو ورسره هو کې کړی و د هېواد دمر کز پخوا روان شو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې د هېواد مرکز ته ورسیده د موټرو په تم ځــای کــې قاضــی میوندورته ولاړ و او قوماندان حضرت خان د قاضی میوند ســره پــه موټر کې کېنو ست او قاضی میوند د خپل میلمه قوماندان حضــرت خان سره خپل کورته لاړ، د چای او ډوډی خوړلو نه وروسته قاضــی میوند قوماندان حضرت خان ته مخ مخ راواړاوه او ورته یې وویل زما زوی انجنیر شمشاد چې ته دوه ښونځی یو جومات ، یو روغتــون،او یو داوبو بند جوړوی نمونه دی هم ورباندې ایښی چې ښونځی د چــا په نوم ، روغتون په کوم نوم دی او نور نور .
قوماندان حضرت خان وویل ؟ قاضی صیب باور دی وشه چې ان پــه خپل ولایت کې له والی نیولی بیا تر ستا قاضیانو پوری ټولــو همــدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه خبره كوله خو زما شرط همدا دی چې په دغو ټولو به نمونــه زه خپله ور باندې ږدم ولی اوس نه یوازې په هغه ورځچې دا ټول ګټــې اخیستنی ته چمتو شی.
قاضی میوند وویل ؟ قوماندان صیب حضرت خانه باور ولره ستا څخه دومره خوشحاله شوی یم چې هیڅ حد او اندازه نلری یو خو دا چــې مورږ ته د مډالو اخیستلو مبارکې او سوغاتونه رالیږلیواو بــل پــه دی چې ټوله اسلحه دی دولت ته تسلیم کړه او اوس دی بیــا د خیــر او ثواب دا کارونه پیل کړی د ښونځی ،روغتون ، بنــد جــوړول تــر دی چې د سواد د زده کړی ښونځی هم جوړوی ، هغه پخوا دشر، مــرګ ژوبلی او د هیرو ینو د قاچاق کار ته د ګوره او اوس ددې خیر او فلاح کارونو ته حتمی د خدای توبه قبوله کړی اویا ملا یکوپه غوږ کې څه درته ویلی دی.
قوماندان حضرت خان وویل که بــاور د کیــږی او کــه نــه کیــږی او ریښتیا درته وایم دا ستا میرمن شینخالی د انجنیر صیب مور درتــه ښیم دا پر ښته ده پرښته او که پرښته نه وی نو خدای(ج) همد غــه ماته پرښته ګر ځولی او ماته یې د پرښتی په جامه کــې را لیږلــی او همدغه شینخالی وه او ددې ښه سلوک چې نور نو زه یې له بدو کارو ،غلا، سړی وژنی،او د حرامو خوړلو څخــه را و ګــر ځــولم دا خــدای (ج)ماته یوه پرښته کړه په ښو او بدو یې پوهــه کــړم، دادی خــدای نوره هم تکړه کړی او خدای د ددې ژوند نورهم اوږد کړی خــدای د زما عمر هم دی ته ورکړی هغه خو یــو زړه ســوی لــری د ناروغــانو درملنه به وکړی زه او زما په ډول سړی و ژونکې ، قا تــلان او ســړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژونکې ښېله دی چې د خلکو ژوندواخلی ، د خلکو مالونه چور او تــا لان کړی نور به څه وکړی خدای د اول ماته او بیا نورو زما پــه شــان خلکوته سمه لاره و ښیی.

شپه تیره شوه سهار قاضی میوند او قوماندان حضــرت خــان دواړه هغو اړوندوزارتونو ته لاړل چېرته چې ددوی کار ور پوری اړه درلوده ، په دی اوله ورځ ډېر کارونه خلاص شول او ما ښام نا وختــه کورتــه راغلل د ماښام ډوډی یې وخوړله قاضی میوند لاړ چــای یــې راوړی چې په دی وخت کې د قاضی میوند کو چنی لور ملالی کــوټی تــه را ننو تله قوماندان حضرت خان چې انجلی ته وکتل انجلی یې تر لاس ونیوه او قاضی میوندته یې وویل دا د کوچنی لور ده؟

قاضی میوند وویل همدا یوه لور لرم او هغه یــو زوی شمشــاد درتــه ښیم دا لور می هم

انشا الله اوس دوکلوته رسیږی .

قوماندان حضرت خان وویل ما شا الله ټنډه خــو یــې د خپلــې مــور شینخالی غوندی ده دا به هم لکه خپله مور انشــا الله ډاکتــره شــی ډاکتره، قاضی صیب څنګه به شی او که به لکه د خپل ورور شمشاد غوندی انجنیره شی.

قاضی میوند وویل یاره قوماندان صیب زه چې فکر کوم نه په ډاکتره شی نه به قاضی شی او نه به هم انجنیره شی داسې راتــه بــر یښــی چې دا به یوه هنر منده شی هنر منده څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تما مه ورځ يې يا راديو ته غوږ نيولی وی يا تلو يزيون ته نا سته وی او يا د موسيقی له وسا يلو سره سا تيری کوي نو ځکه وايم چې هنر منده به شی.

قوماندان حضرت خان وويل هنر مند لا څه ته وايې دا تاسی د ښــار خلک خو داسې خبرې کوي چې زموږ ښځه مودا خپله ژبه لا هيــره کړه .

قاضی ميوند وويل قوماندان صيب هنــر منــد هغــه تــه وايــې چــې سندری وايې ،ارمونيه غږوی، رباب وهی،ودی ته هنر مند وايې هنــر مند.

ښه قاضی صيب خو سم دم ووايه چې ډمه کېږی هنر مند لا څه دی موږ هغو ته چې سندری وايې، ډولک وهی ، ارمونيه غږوی او يا رباب وهی ورته ډم وايو ډم.

قاضی ميوند وويل ؟

نه قوماندان صيب اواز ويل او نور د مو سيقی الا تو غږول دا يــو ډول هنر دی ،مسلک دی او بيا د هر چا خپله خوښه چې هر ډول مسلک ځان ته خوښوی او بيا د هنر مندانو د روزنی د پاره هم مکتبونه شته همداسې فا کولتی لری او نور قوماندان صيب ته خپله ووايه چې مير من پروين، مهوش، نغمه،هما،ناشناس،استاد سراهنګ،بېلتون ،خــان قره باغياو داسې نور هنر مندان ځومره يې د هېواد خلک هغــه خــو ښوی هر چېرته په راديو تلو يزيون او ټيپونو کې ددوی سندری نــه اروی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان په خنداکې وويل قاضی صـيب دا څنګــه دی اول د ښځینه هنرمندانو نومونه وا خیستل او بیا د نارینه هنر مندانو نومونه دا تاسو چې وایاستی چې د ښځو او نا رینه و حقوق مســاوی دی نو باید اول د نارینه و بیا د ښځو نوم د اخیستس وای تا ټول اول د ښځو هنر مندانو نمونه واخیستل بیا د نارینه هنر مندانو نمو نــه د نارینه و حقوق د تر پښو لاندی کړل.

قاضی میوند که څه هم د قوماندان دی پو ښتنی حیران کړ نو یې ژر ورته وویل نه قوماندان صیب خبره خو داده چې اول خو په هر څــه کې د ښځو حق دی او بل دا چې همدا اوس زموږ په کــور کــې دوی ښځې دی چې یوه شینخالی ده او بله هم ملالــی ، ملالــی خــو هــم راتلونکې مور ده او زه یو نارینه په دی کور کې یم بیاهم رایه دوی را نه وړی چې دوی دوه دی او زه یو نو ځکه می د ښځینه هنر منــدانو نمونه اول یاد کړل .

قوماندان حضرت خان په کړس،کړس وخندل او وه یې ویــل زه هــم دلته ناست یم ما لکه چې په نــا رینــه و کــې نــه شــمیری او کــه د مساوات خبره وی نو باید دیوی ښځینه هنر مندی او بیــا د یــوه نــا رینه هنر مند نوم د ا خیسلای وای ، رښتیا دا زما غوندی نا رینه خو و لا که یا په ښځو کې حسا بیږی او نه په نارینه و کې دا زمــوږ د قــا تلانو نمونه باید په ځنا ورانو کې حساب شی په ځناورانو کې.

قاضی میوند ددې د پاره چې خبره خو ځینی تللی وه هغه یــو متــل دی چې وایې تر ورخ تیری اوبه بیرته نــه را ګــرزی نــو د قومانــدان حضرت خان د ډاډینی د پاره چې خفه نشی نو یې ورته وویل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب خدای د نکړی چې په ځناورا نو کې حساب شی خبره ما د خپل کور درته کوله چې یعنی همدا اوس چې زموږ د کورنی غړی چې حا ضر دی ښځې اکثر یت دی ځکه می دا خبره ادی چا خبره تر خبرې پوری درته وکړه او بل دا چې د نمونو په یادولو کې می کمی او زیاتی ندی کړی ځلو ر می د ښځینه هنر مندانواو ځلور می د نارینه هنر مندانو نمونه یاد کړل.

قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب خبره دی ښرته سره وګنډله او لاره دی ورته جوړه کړه خو یاره قاضی صیبه ته دا راته ووایه چې قاضی د ملا پلار ده او که ملا د قاضی پلار ده او که قاضی او ملا سره ورونه دی ، په خدای چې ددې زمانی قاضیان او ملا یان دواړه داسې دی چې سپین به درته تور او تور به درته سپین کړی او هیڅ به ورباندې پوهه هم نشی داخبره می دا ستا د پورته ځواب په باره کې هم ده او د څو کلونو او اوسنیو کلونو خبره هم ده .

دا څو کاله مخکې چې دروس سره مو جګړه وه په هغه وخت کې هم کوم دښونځی هلک ،ښونکې چې به مو ونیول ملا یانو به ویل دا مکتب وایې دا کافر دی او د مرګ سزا به یې ورته ورکړه . خو هغه قوماندان چې لس او یا شل کاله پخوا یې همدا ښونځی ویلی وه او په همدی ښونځی کې یې د ښونکې دنده درلوده او نن د قوماندان صیب سره یو ځای

لو ټماری،غلا سړی وژنه کوله هغه پاک مسلمان و.اوس تا هغه پخوانی کړه وړه را په یاد کړل بس ده نور به د ټوکو او ټکالو څخه تیر شودولت پو هیږی د ښځو حقوق یې پوهیږی قوماندانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیږی او د بشر حقوق څنګه چې یې جوړوی هغسی دی یې جوړه کړی خوته انجنیر صیب ته یو تیلیفون وکړه چې زه ورسره کار لرم .
قاضی میوند د جیب څخه مبا ییل را وایست غو ښتل یې چې زنګ ووهی قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب واخله دا زما مبا یـل واخله د خپل مبا ییل څخه زنګ وه وهه ګوره چې ستا مبا ییـل بـه کارت لری او کنه او بیا تاسو څه لری یوازې یوه تنخوا لری چې هغـه هم دوه یا دری میاشتی وروسته درکوله کېږی خدای خبر چې دا څو شپې زه دلته یم تاسو دا خوراک مراک له کومی خوا په قرض او پـور راوړی او که څنګه.
قاضی میوند وویل نه قوماندان صیب داسې هم نده لکه دا تـه چـې وایې شکر دی زه هم تنخوا لرم او شینخالی هم تنخوا اخلـی ددواړو په تنخوا مو ښه ګذاره کېږی .
په دی وخت کې قاضی میوند د مبا ییل شماری ووهلی وروسته لـه روغبړ څخه یې وویل دادی قوماندان صیب حضـرت خـان درسـره خبرې کوي انجنیر شمشاد وویل زه پو هه شوم چې قوماندان صیب له تاسو سره دی ما یې د مبا ییل شمیره و پیژ ندله.
انچنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په خبرو بوخت شـواو قوماندان حضرت خان ورته وویل انجنیر صیب کارونه انشا الله په دا څو ورځوکې خلا صیږی تر څو چې زه درځم نقشی مقشییې جـوړې کړه فکر د ونیسه چې د روغتون او ښونځی ددواړو نقشـی دوه ،دوه پو ړیزه وی نور یې په تیلیفون کې دیوه او بل سرهخدای په اما نـی وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره یوه اونی قوماندان حضرت خان د قاضی میوند په کور کې وه او د ورځې لخوا په اړوند وزارتونو کې د کــارونو د خــلا صــولو د پــاره کښته پورته ګر ځیدل.

دادی وروسته له څو شپو او څو ورځو قوماندان حضرت خان کورتــه راغی دوه ورځې یې په کور کې لا نه وی تیــری کــړی چــې انجنیــر شمشاد ته ورغی او خپله ټوله کبسه یې انجنیر شمشاد ته وکــړه او انجنیر شمشاد ته یې وویل یاره انجنیر صیب ستا مور او پلار ته دی خدای خیر ورکړی زما کارونه یې داسې په چټکې سره خلاص کــړل که دوی نه وای ولا که می په یوه کال کې خلاص کړی وای ډېر خلک راغلی وه چې ډېر یې سوداګران وهغو ښتل یې چې په خپله ســیمه کې روغتون یا ښوونځی جوړ کړی میا شتی ،میاشتی یې تیری کړی وی د کارونو سر او بر یې نه وه معلومهری وزارت خانی او دفتــر تــه چې به ورغلی په خدای باور وکړه او په ما ګنهګار یې مکــوه د یــوه کوچنی کار د خلا صولو د پاره به یې د ما مو رینو او کارمندانو ســتر ګی ستا د جیب په خوا کړی وی ما ویل چې موږ وړی یواو د ډوډی د پیداکولو د پاره په تورو شپو کې ګرزو راګرزو دادولت مامور ښ خــو ولالکه وړی لیوان په روڼا ورځ یې چور او تــا لان جــوړ کــړی ووکــه داسې حال وی والله چې خلک د خپلو کومکونو څخه تیر او پښیمانه شی.

انجنیر شمشاد ورته وویــل قومانــدان صــیب پیــداکېږی هــر ډول انسانان خدای پیداکړی چې ځنګله ته ورشی هلتــه هــم ډول،ډول ونی او بوټی شته د یوه لاس ګوتی لا یو ډول ندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب دادی نقشی وه یې ګوره خو ښیږی دی او کنه .
قوماندان حضرت خان چې نقشی سره واړولی راواړولی هیڅ نــه پــو هیده انجنیر شمشاد ورته وویل صیب دا نقشه د ښــونځی ده دایــې اول پوړ، دایې دوهم پوړ، دا ټولګی ده دا څــه او داڅــه د قومانــدان حضرت خان خو په هیڅ سر نه خلا صیده نو یې ورته وویل انجنیــر صیب زه خو ولا که په هیڅ پو هیږم او که پو هیدای تا ته به مــی نــه ویلای یوازې دومره درته وایم چې ښه نقشه وی ،ودانی یې ښــکلی وی او ډېری خونی ولری چې د سیمې ټول هلکان پکښی ځای شی ، روغتون هم ښه ښکلی جوړ کــړه وړکتــون او نــوری ټــولی ودانــی ښایسته او ښکلی جوړې کړی نور زه نه پو هیږم ټول کارونه یې هــم ستا پر غاړه دی خو هر کله چې راځی راشه ځمکه او ځای یې درتــه وښیم یو څه پیسی به هم درکړم زه نو بیا له خیــره ســره بېــت الله شریفی ته د حج او توبې کولو د پاره ځم کله چې راغلم بیا به نــوری پیسی هم درکړم خو ته یوازې دومره راته ووایه چې په څومره وخت کې دا جو ړیږی او تر هغه چې زه له حج څخه راځم څــومره پیســی بس دی داسې نشی چې د پیسو دکموالی له کبله کار ودریــږی هــو انجنیر صیب یوی خبرې ته دی پام وی په نورو کارونو د زه کار نلرم او نه ورباندې پوهیږم خو داخبره می ښه واوره چــې دهــری ودانــی ددروازی ښی لاسته په دیوال کې دومره ځــای چــې بیــا دودانــی د پرانیستلو نیټه او دودانی نوم یعنــی ښــونځی،روغتون د مرمــر پــه ډبرینه ولیکو او هلته یې پکښی و دروو (ولګوو).

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ ورسته انجنیر شمشاد سره د څو نورو انجنیرانواو د ولایـت د لوړو مقاماتو د قوماندان حضرت خان کلی تــه ورغلــل قومانــدان حضرت خان ، جومات،د بند ځای د ښونځی ځای ، دروغتون،کلنیک ځای او د سواد د زده کړی ځایونه ورته په نښــه کــړل او ددې ټولــو ودانیو ځمکه قوماندان حضرت خان لــه خپلــې شخصــی او پلرنــی ځمکې څخه ورکړه .

انجنیر شمشاد په څو ورځو کښېدبری،شگه،او نور دودانیو دجوړولو د اړتیا وړ شیان راوړل او کار گران یی ونیول او د ودانیو پــه جوړولــو پیل وشو .

انجنیر شمشاد د ورځې لخوا په ټولو ودانیو گر زی راگرزی او د ټولو ودانیو کارونه تر څارنی لاندی نیسی چېر ته چې کومــه خرابــې پــه ودانیو کې وینی هغه کار گرانو ته ور په گوته کوي .

څو اونی وروسته قوماندان حضرت خان د حج د فریضی د اداکولو د پاره بېت ا لله شریفی ته لاړ.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې قوماندان حضرت خــان بېــت الله شــریفی تــه لاړ انجنیــر شمشاد هم د نموړو ابادیو په کار داسې چټک کار کاوه چې گوته پــه غاښ ورته نیوله کښدله په دوو دریو اونیوکې دېر گار پر مختگ وکــړ ټول خلک ورته حیران پاتی وو انجنیر شمشاد هم شپه او ورځ ورته یوه کړی وه تر څو د قوماندان حضرت خان تر راتلو پوری کار ښه پر مخ لاړ شی تر دی چې د سیمې خلکو او په تیره بیا ځوانانو هم کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله د حشر په ډول ورسره کار کاوه په څو اونیو کې د ټولو تعمیرونو سرونه وتړل شول او دسیمې خلکو به ویل وګوری د انجنیر کبصرخان لمسی شمشاد ته چې د خلکو دپاره څومره خواری او زحمت ګالی ټولو خلکو ورته افرین او شاباس ویل خو ځینو ځینو به ویل څنګه به زحمت نه باسی پوهیږی چې د چا لمسی دی اخیر د هغه چا لمسی دی چې ټول هېواد یې خپل کور باله .

دادی قوماندان حضرت خان هم د حج د فریضی دادا کولو نه راغی او خپله انجنیر شمشاد ،شاه پرو، شینخالی، او قاضی میوند ته یې له مکې معظمی څخه سوغاتونه راوړی و چې په هغو کې د هریوه د پاره جای نماز خو حتمی وه خو نور سوغاتونه یې هم ورته را وړی وو .

کله چې قوماندان حضرت خان د هغو میلمنو څخه چې ده ته د حج دمبارکې د پاره راتله خلاص شو نو یوه ورځ د ودانیو په کار و ګرځیده اول یې د هغو ډبرینو ځا یونه وکتل اندازه یې کړل او اندازه یې له ځانه سره واخیستلی او انجنمیر شمشاد ته یې وویل انجنیر صیب کارونه ډېر پر مخ تللی دی ما خو دومره نه ګڼله چې داسې ژر دی دا ودانی له ځمکې پورته شی انجنیر شمشاد ورته وویل قوماندان صیب ولسی خلکو په تیره بیا ځوانانو

ډېر د حشر کارونه پکښې وکول ټول په خپله خوښه او شوق راتله او کارونه یې کول او ویل یې دازموږ ښونځی او روغتون او دا ټول زموږ د پاره دی .

قوماندان حضرت خان وویل خدای د دوی ته برکت ورکړی او ثوابونه دی ورته ورسیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان د هغو مرمرينو اندازه له ځانه سره واخيستله ښار ته لاړ او د ټولو مرمرينو ډېرو اندزهاو څه بايد وربانــدې وليكــل شي د ډېرو توړلو كسب كارانو او دوكاندارانو ته فر مايش وركړ .

د څو مياشتو په اوږدو كې د اوبو بند، كلنيک،او نورى ټــولى ودانــى ګټې اخيستو ته چمتو شوى نو انجنير شمشــاد قومانــدان حضــرت خان ته وويل ټول كارونه سرته ورسيدل او د ګټې اخيســتو د پــاره چمتو دى ، او قوماندان حضرت خان ته يې ټولى هغه نيمګړ تيــاوى چې هغه با يد دولت وكړى د ښونځى له ميزو، چوكېو ،كتابونو،بيــا د روغتون تر درملو پورى ټول پوره ليست يې قوماندان حضرت خــان ته وركړ قوماندان حضرت خان له ولايتــه نيــولى بيــا د هېــواد تــر پا يتخته پورى ټولو اړوند وزارتونو او دفترونو يو وار بيا و ګرځيــده او له ځانه سره يې له ډاكټره او ښونكو نيولى بيا د وړكتون او ښــونځيو تر ميز او چوكېو پورى ټول يې پوره او د ولايت او له ولايته د خپلــې ولسوالى په لور روان شو او ټول شيان يې له خپل ځان سره راوړه.

او هغه ډېرينى چې يې تيارى كړى وى انجنير شمشاد ته يــې دنــده وسپارله چې دا به په هغه ورته جوړشويو ځايونو كې و لګــوى مګــر هغه ليكنى چې په ډېرينو شويدى هغه به نه ګــورى او نــه بــه هغــه مخصوص ټوكر چې وربانديې پروت دى ليرى كــوي خــو يــوازې بــه دومره كوي چې د هرى ودانى ډېره چې پر ټوكر ليكل شويدى هغــه به په هغه ودانى كې ټينګوى .

انجنير شمشاد همدا كار د قوماندان حضرت خان په غوښتنه او وينا هما غسى وكړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوو نورو ورځو کې پرا نستلو ته تیاری شوی .
کله چې انجنیر شمشاد قوماندان حضرت خان ته پوره ډاډ ورکړ چې ټول کارونه چمتودی اوس باید والی او نور د ولایت لوړو کسانو تــه خبر ورکړو چې هغوی راشی او ودانــی د ګټــې اخیســتنی د پــاره پرانیزی .
قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور می سر مه خوږوه هــر څوک چې راغواړی هغه را وغواړه مګر پام چــې ســتا پــلار قاضــی میوند، ستا مور ډاکټرصیب شینخالی ، ستا انا شاه پرو او خپلــه تــه باید هرو مرو حاضر واوسی او را وه یې غواړه زما دی په خپــل حــج قسم وی تر څو همدا کسان نه وی چې ریس جمهور هم راشــی کــه یوه ودانی راځخه پرانیزی .
انجنیر شمشاد هک حیران شو نو مخا مخ د والی دفتر ته ورغی او د سیمې والی ته یې د قوماندان حضرت خان خبرې یو په یوه وکړی د سیمې والی د تلیفون په سلسله یی د دولت لوړ مقام ته خبر ورکړ.
ددولت لوړ مقام پریکړه وکړه چې دنموړی ولایت والی او په ولایــت کې داړوند ځانګو مسو لین دی په دی پرانیزه غونــډه کــې بــر خــه واخلی .
هغه وه چې سهار په شپږو بجو قاضی میوند او ډاکټر صیب شینخالی دهغه ولایت هوایی ډګر ته ځانونه ورسول او له هوایې ډګر څخه بــرا بر دهغه ولایت د والی دفتر ته یې ځانونه ورسول کله چــې والــی او راغلو میلمنو یعنی قاضی صیب میوند او ډاکټر صیب شینخالی یــوه یوه پیاله چای و خوړلی قوماندان حضرت خان هم دوالی د د فتر پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه ورننوت د سلام او روغبړ کولو نه وروسته د نموړی ولایت داړوند څانګومسو لین (ښاروال،د روغتیا مسول ،د پوهنی مدیر)،او نور مسولین هم را ورسیدل ټولو دیوه اوبل سره روغبړ وکړ ، په دی وخت کې د قوماندان حضرت خان ستر ګی د شینخالی په لور ملالی و لګیدلی ور ولاړ شو او ملالی یې په غیږ کې ونیوله او د مخ په دواړو خوا یې ښکل کړه او ورته یې وویل ملالی جانی غټه شوی یی هغه څو میاشتی مخکې چې زه ستا سو کورته درغلی وم هلته خودی خاپوړی کولی .

قاضی میوند وویل قوماندان صیب دا خو د ستا سو ددوعا برکت دی .

وروسته د سیمې والی وویل راځی چې ځو او خپل کارونه سره را لنډ کړو ټولو غوښتل چې ولاړ شی قوماندان حضرت خان وویل ؟ والی صیب او راغلو میلمنو مخکې له دی چې ولاړ شو زه به یوه خبره درته وکړم خدای د وکوي چې زما دا وروستنی خبره هم ومنی .

ټولو په یوه غږ وویل قوماندان صیب حضرت خانه وایه څه وایی ستا یوه خبره نه سل خبرې د منو .

قوماندان حضرت خان وویل زما یوه هیله ده د تاسو قدر منو میلمنو څخه هغه دا چې زه خو اول دا چې لیکونکې او لوستونکې نه یم د تاسو په شان چې د کاغذ او یا کتاب له مخی خبرې وکړم نو ځکه وایم چې زما خبرې ببله د کاغذ او کتاب له مخی ومنی ، اوبل دا زه غواړم چې زما د قوماندانی د ورځونه همدا نن ورځ وروستنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندانی وکوم او هغه دا څه چې زهوایم او کوم پروګـرام چـې مـا جوړ کړی تا سو يې راسره ومنی همدا زما هیله او ارزو ده .
ټولو ورته وویل همدا ستا حق دی ځکه چې موږ خو ستا میلما نه یو نو حتمی او ضروری څه چې ته وايې هغه به منو او هما هغسی به کوو نه دی دی اروېدلی چې وايې(مرده به دست زنده)نو نن موږ میلمانـه یو او ته د کور خاوند یې قوماندان حضرت خان وویل کـور مـو ودان ځی چې ځوخو شاه پرو نه ښکاری هغه چېری ده ، انجنیـر شمشـاد وویل هغه اوس رارسیږی کله چې والی ،ًقوماندان حضـرت خـان او راغلی میلمانه د ولایت له انګړ څخه راووتل شاه پرو هو د ولایـت د انګړ دروازی ته راورسیدله ،دوی ټول په ګډه په داسې حال کې چې د قوماندان حضرت خان موټر تر مخ روان واو نور وروسـته پـه څـو موټرو کې ورپسی روان و.
دادی اول ښونځی ته راورسیدل ټول له موټرانو راکښـته شـول او د پرانستلو د پټی په مخ کې سره را غونډشـول، پـه دی وخـت کـې قوماندان حضرت خان وویل ، د محترمی شـاه پـرو ،ډاکټـر صـیب شینخالی ،قاضی صیب میوند او انجنیر صیب شمشاد د څلـورو واړو څخه هیله کیږی چې د مرمرینی ډبری څخه د پردی په بېرته کولـو سرهد ښونځی ودانی پرانیزی ،دوی څلور واړه ورته را دمخه شول او په یوه وار څلورو واړو د مرمرینی څخه پرده کش کړه کله چې پـرده کش شوه په ډبرینه دا جملی (د انجنیر کبصـر خـان عـالی لیسـه) لیکلی وی ټول هک پک او حیرانه پاتی شول په دی وخت کې د شاه پرو،او شینخالی له ستر ګو د خوشحالی او پریشـانی اوښـکې تـوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی یو وار ټولو راغلو میلمنو او دسـیمې سـپین ږیـرو قومانـدان حضرت خان ته افرین او شا باس ووایه تر دی ګړی پـوری هیڅـوک حتی انجنیر شمشاد چې دا ودانی یې جوړه کړی هم وه خبـر نـه وه چې دا ښونځی د چا په نوم دی ،په دی وخت کې قوماندان حضـرت خان دوه جلا،جلا کاغذونه له جیبه را و استل

او د پوهنی او د پوهنی مدیر ته یې وویـل پـه دی لسـت کـې زمـا دکورنی د انجونو او هلکانو نمونه دی چې باید ښونځی ته شامل شی ،او په دابله پاڼه کې زما،زما دمیر منی او زما دکورنی نور نا رینه او په عمر پخو ښځو نمونه دی چې دسواد د زده کړی په ښونځی کې باید شامل شی ،او هم یې د سیمې د سپین ږیرواو ځوانـانو څخـه هیلـه وکړه چې ټول هلکان او انجونی ښونځی تهاو په عمر پاخه نارینـه او ښځې د سواد د زده کړی ته ور وپیژنی.

ددې نه ها خواته د روغتون ودانی وه هغې خواته لاړل او هلته بیـا د روغتون په دروازه کې ټول سره را غونډ شول او قومانـدان حضـرت خان وویل و محترمی خور شاه پرو ته بلنه ورکومچې د ډبرینی څخه د پردی په استه کولو سره روغتون پرانیزی، شاه پرو وردمخه شوله او د مرمرینی څخه یې پرده کش کړه ټولو ولیدل چې پـه مرمرینـه لیکل شوی وه د شینخالی روغتون د سیمې والی راغلـو میلمنـو او دسیمې خلکو کله قوماندان حضرت خان ته کتل او کله به یـې هـم شینخالی او کله د روغتون ودانی ته، اوبیا لاړل دسـواد د زده کـړی ودانی ته هلته بیا قوماندان حضرت خان را دمخه شواو وه یـې ویـل زما میلمنو او عزیزانو د پوهنی محترم مدیر صیب ته بلنه ورکـوم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ودانۍ له مرمرينې ډبرې څخه پرده پورته کړې او د سواد دزده کړې ودانۍ پرانيزې د پوهنې مدير صيب راغی او د ډبرينې څخه يې پرده پورته کړه چې په دې ډبرينه ليکل شوي و(دميرمن شاه پرو د سواد دزده کړې ښونځی).

وروسته دنوی جومات نوې ودانۍ ته راغلل قوماندان صيب حضرت خان د ولايت د جا مع جومات له ملا امام څخه غو ښتنه وکړه چې د مرمرينې څخه د پر دې په کشولو سره نوی جومات پرانيزی هغه و چې د ولايت د جامع جومات ملا امام راغی او د ډبر ينې څخه يې پرده کش کړهاو ليدل شول چې په ډبرينه ليکل شوی و د(قاضي ميوند جومات) قاضي صيب ميوند يوی اوبلې خواته وکتل ټولو راغلو ميلمنو او دسيمې خلکو قاضي صيب ميوندته مبارکې ورکړه او شينخالي هم د ګلو يو ه ګيډې د جومات په مرمرينه کېښوده.

له همدې ځايه د وړکتون د ودانۍ خواته ټول روان شول کله چې دوړکتون د انګړ دروازې ته ورسيدل نو قوماندان حضرت خان وويل ميلمنو او دوستانو وين چې د وړکتون په مرمرينه هيڅ نـدی ليکل شوی چې دا وړکتون د چا په نوم يې ياد کړو نو زه د ولسوالی د جامع جومات له مولوی صيب او څلورو نورو ملا صاحبانو او مولوی صاحبانو څخه دچې ټول پنځه کسان کيږی دا عالمان چې په سر کې يا ددې کميسون ريس د ولسوالی د جامع جومات مولوی صيب دی په دې وړکتون د دوی نوم کيږدی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عالمانو ټا کل شوی کمیسون د وړکتون دیه دیوال له څنګه ســره ودریدل او ددې وړکتون د نوم په ایښودلو یوی موافقی ته ورسیدل او د کاغذ په مخ یې لا سلیک وکړ د عالمانو ټاکل شــوی کمیســون راغی او راغلو میلمنو ته یې وویل ددې وړکتون نوم هغه وخت اعــلا نیږی چې موږ ټول وړکتون ته ننوزو او بیا بېرتــه راووزو بیابــه اعــلا نیږی دا زموږ د عالمانو پریکړه ده .

په دی وخت کې د پوهنی مدیر وویل راځی ددې وړکتون پرانیستل ددې کوچنی ماشومی چې د قاضی میوند لور ده دا به دا چا کلیــټ و دغو میلمنو ته په خپل لاس وویشی او اول به دا وړکتون ته ننــوزی ځکه چې دا وړکتون دی او د ماشومانو دپاره دی نو څنګه چــې بــل کوچنی ماشوم زموږ په او تاسو سره نشته او همدا یوه ماشومه ده نو ددې ماشومی په ننوتلو سره وړکتون ته وړکتون پرا نســتل کېــږی وروسته نو رو ټولو د پوهنی د مدیر خبره ومنله او همداسې وشول د قاضی میوند لور په ټولو خوږه وویشله او یو څه خوږه یې د وړکتــون د ننو تلو په دروازه کې و شیندله او ټول په داسې حال کــې چــې د قاضی میوند لور یی دمخه وه د وړکتون د وړکتون په دروازه ننوتل ، ټولګی،د شیدو خوړلو او د خوب خونی یې یو پر بل پسی وکتلی او د وړکتون څخه را ووتل ، دلته بیا ټول د وړکتون مخی ته ودریدل تــر څو ددېنی عالمانو د کمیسون پریکړه د وړکتون د نــوم ایښــودلو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره خلکوته واوروی ، ددېنی عالمانو د جوړ شوی کمیسون ریــس د ټولو تر مخ ودریده او داییې وویل ؟

ورونو موږ داسې پریکړه کړی چې که هر څوک اول ددې وړکتون په دروازه ننوزی وړکتون به دهغه په نوم وی او یادیږی او دادی تــول د کمیسون غړو لاسلیک هم کړی اوبیا یې ددېنی عالمانو کمیسون ته مخ راواړاوه او وه یې ویل ملا صاحبانو همداســې پریکــړه وه او کــه څنگه هغوی ټولو وویل هوکې همداسې پریکړه وه .

نو دکمیسون ریس وویل څنگه چې تاسو ټولو ولیدله چې خوږه هــم دی ماشومی وویشله او وړکتون ته هم دا ماشومه انجلی ننو تله نــو تاسو ووایاستی چې ددې ماشومی انجلی نوم څه شی دی ؟شاه پــرو د شینخالی مور ورته وویل ددې ماشومی انجلی نوم ملالی ده ملالی .

نو مولوی صیب وویل ددې وړکتون نوم شــود(ملالی وړکتون)،ټولــو راغلو میلمنو او دسیمې خلکو لاسونه وکړپول او د وړکتون ددروازی په مرمرینی یې په توش قلم ولیکل د ملالی وړکتون .

شینخالی د ملالی مور د وړکتون هغې دروازی ته چې مرمرینه ډبــره لگیدلی وه رانژدی شوه او ددې ډ برینی یوی خواته شینخالی او بلی خواته یې خپله لور ملالی ودروله او انجنیر شمشاد د شینخالی زوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې مور او خپلې خور د هغې مرمرينى سره چــې وربانــدې پــه توش قلم ليکل شوى ود ملالى وړکتون يادګارى عکسونه واخيستل.

په دى وخت کې دسيمې والى وويل قوماندان صيب حضــرت خانــه څنګه اوس داوبو بند پرانيزو،؟

قوماندان حضرت خان په ټوکو او مسخرو کې ورته وويل والى صيب څنګه د اوبو د بند نوم دى واخيستى لکه چې ترې شوى يې نن ټوله ورځبه زما په قومانده کارکوي ځکه چې زما د قوماندانى همــدا نــن يوه ورځ ده بيا به نه قوماندانى وى او نه بــه شــوک راتــه قومانــدان حضرت خان ووايې نو پريږده والى صيب چې نن خو زما قومانده هم وچليږى ورځ لويه ده هغه به وروسته پرانيزو اوس دډوډى وخت دى ډوډى خورو ما د ډوډى بندو بست کړيدى ډوډى تياره ده دادى اوس مى زوى راغى او راته يې وويل چې ډوډى تياره ده ما لا سهار ستا په دفتر کې تاسو ټولو ته وويل چې زه دکاغذ او کتاب له مخــى خبــرې نشم کولاى

زما کار ټول د صحرايانو کاردى نو اوس د ډوډى خوړلو قومانده ده د ډوډى خوړلو په وخت کې دوى ټول د قوماندان حضرت خان د کــور انګړ ته ننوتل او د ليږ ځنډ نه وروسته د ډوډى په خوړلو پيــل وشــو قوماندان حضرت خان هم داسې په خــرپ ډوډى تيــاره کــړى وه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو داسې په خوند،خوند خوړله تا به ویل چې د کابل د انترکانیننتل هوټل کې دا خوراکونه پا خه او تیار شویدی .

راغلو میلمنو ټولو دی مصرف او دی خوراکونو ته ګـوتی پـه غـاښ نیولی وی او هک حیران وه چې دا باندې وګوره او داخوراکونـه او د راغلو میلمنو څخه یوه وویل

قوماندان صیب دومره مصرف دی کړی دی دومره مصرف تـه هـیڅ ضرورت نه وه .

قوماندان حضرت خان وویل نه بابا داڅه مصرف دی بیا د تاسو قـدر منو میلمنو د پاره دا هم کم دی ؟

د سیمې والی وویل نه قوماندان صیب هر څه ډېردی خـدای(ج)دی تاته نور هم توان او قدرت درکړی چې نور هم د خیر کارونه وکړی،.

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې په خوله یې لیږ موسکا خپره شوه او په ټوکو کې یې وویل هر څه ډېر دی خو هغه یـو هغـه چې تاسو او د ښار خلک ورسره ډېره مینه لری هغه نشته هغه دی د هغه په ځای می ښی تروی او شړومبې درته ایښی دی .

داوبو او بریښنا ریس وویل ، قوماندان صـیب حضـرت خانـه خپلـه خبره خودی وکړه موږ ټول ورباندې وپو هیدلو او دا خبـره د ښېرتـه واخله ځکه موږ د هغو کسانو له ډلی څخه نه یو کوم چـې تـه فکـر کوي او بیا زموږ سره خو پوهیږی چې قاضی میوندهم شته او قاضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیب میوند خو ته پیژنی چې په قضا کې د هیڅ چـا طرفـداری نـه کوي او که مورږ هم بیا داسې کار وکړو او هغه چې ته یې یادوی هم نه یې خورو ځکه چې قاضی صیب په خپله وینی نو بیـا قاضـی صـیب شاهد ته اړتیا نلری ولا چې ته خبر یږی مورږ به بیـا د قاضـی صـیب میوند تر دورو تیر شوی یو.

قوماندان حضرت خان وویل ټوکه می وکوله یوه،یوه ټوکه چې نه وی خوراک هم خوند نه کوي .

ټولو په یوه ځای او په ډیره خوشحالی د غرمـی ډوډی د قومانـدان حضرت خان په کورکې وخوړله اودسـونه یـې تـازه کـړل او د مـا سپښین لمونځ هم ټولو یو ځای سره ادا کړنو قوماندان حضرت خان د سیمې والی صیب ته مخ وراواړاوه او ورته یې وویـل والـی صـیب خنګه اوس به داوبو د بند په خوا لاړ شو.

د اوبو بند ته ټول په ګډه لاړلاو هلته بیا قوماندان حضرت خان د بند د مرمر ینی له څنګه

چې ټوکر وربانديې غوړیدلی وو ودریده او داسې یـې وویـل محتـرم والی صیب او داوبو اوبریښنا ریس صـیب تـه بلنـه ورکـووچې لـه ډبر ینی څخه د پردی په ایسته کولو سره د اوبو بند پرا نیزی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبواو بریښنا ریس او وا لی صیب راغلل او د پردی په ټولولــو یــې ولیدل چې په مرمرینه ډېره لیکل شوی وودانجنیــر شمشــاد داوبــو بند.

قاضی میوند،شاه پرو او نور دسیمې او ولایت سپین ږیــرواو دولتــی چار واکو د انجنیر شمشاداو د قوماندان حضرت خان ددواړو غاړوته دومره ګلان ور واچول چې نور نو دواړو خپلې غاړی د ګلانــو څخــه هسکې نشوای نیولای او ټول انجنیر شمشاد او قومانــدان حضــرت خان ته مبارکې ویلی او د بند اوبه په ویالو او نهرونو کې پــه بهیــدو راغلی خلک هم حیران شول چې قوماندان حضرت خان ته وګوره او دومره عقل داسې نمونه یې ورباندې ایښی دی فقط لکه لــه کتــاب څخه یې را اخیستی وی..

دلته دسیمې والی او نورو راغلــو میلمنــو وویــل قومانــدان صــیب حضرت خانه نور نو موږ ته رخصت راکړه چــې ځوانشــا الله کارونــه خلاص شول .

قوماندان حضرت خان راغلو میلمنو ته وویل ما سهار لا درته وویــل چې زه همدانن د تاسو او دسیمې قوماندان یم هر امر چې کوم هغــه به منی کارونه چېری خلاص دی یو کار او وروستنی کار لا پاتــه دی راځی پر ما پسی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول په موټرو کې کېنا ستل او د قوماندان حضرت خــان پــه مــوټر پسی یو قطار موټری روانی شوی د قوماندان حضرت خان دمخــه او نوری موټری ور پسی روانی وی .

دادی د قوماندان حضرت خان موټر دســیمې د هــدیری لــه څنگــه ودریده د سیمې خلک او راغلی میلما نه هم لــه موټرانــو را کښــته شول او پلی له قوماندان حضرت خان سره د هدیری پــه مــنځ کــې روان شول ،خو د راغلو میلمنو له ډلی څخه یوه میلمانــه قومانــدان حضرت خان ته په ټوکوسره وویل قوماندان صیب حضرت خانه موږ ټولوته دی قبرونه جلا جلا جوړ کړی او که دی ټولو ته د....په شان یو قبر جوړ کړی قوماندان حضرت خان وویل څومره وار خطا یاســتوار خطا کېږی مه اخیر نه اخیرمو دا ځــای دی څــوک وروســته څــوک وړاندی ، په دی وخت کې قوماندان حضرت خان دیوه لوی قبرچــې له څنگه سره ییبل یو کوچنی قبرواو دواړه په ښــو مرمرینــو ډبــرو جوړاو ښایسته شوی ووودریده او ددې قبر په مرمرینه داسې لیکل شوی و(دشهید ارواح ښادانجنیر کبصرخان ارام ځای).

شهید انجنیر کبصر خان او دده وړوکې زوی شمشادچې د قوماندان حضرت خان پــه قومانــده یــې خپــل خوږژوندلــه لاســه ورکــړی خدای(ج)ددوی شهادت قبول او په جنت کې یې ددوی دواړو ځــای غواړو ، او په وروستی برخه کې یې لیکلی وددوی قبرونه د قوماندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت خان په شخصی پیسو جوړ شویدی ،ټولــو راغلــو میلمنــواو دسیمې خلکو دا لیکلی کړښی ولوستلی .

وروسته له څو دقیقو چو پتیا څخه قوماندان حضرت خان را دمخــه شواو دولاړو کسانومخی ته ودریده او داسې یې وویل؟

ګرانو میلمنو او راغلو دسیمې سپین ږیروغواړم یو څولنډې خبــرې وکړم او هغه دا چې تاسو پو هیــږی چــې زه یــو جګــړه مار،ســړی وژونکې،غل،او قاچاق وړونکــې وم او دا دوه قبرونــه چــې وینــی دا دانجنیر کبصر خان او دده د ماشوم زوی شمشاد قبرونــه دی چــې دوی دواړه زما په امر او قومانده شهیدان شویدی نو زه په خپلو تیرو ټولو عملونو او کارونو پیښمانه یم نو ځکه دا قبرون ما جــوړ کــړه او ښکلی می کړل د ملایانو څخه می ارویدلی چې که هر څوک د خپلو خپلوانو زاړه قبرونه جوړوی نو باید خیرات وکړی نو ما هم دا قبرونه جوړ کړیدی او هغه دی دوه غوایان می راوستی دی چــې دلتــه یــې ددې قبرو د جوړولو په خاطر حــلال کــړم او ددې خیــرات ثوابونــه انجنیر کبصر خان او ددې هدیری ټولو مرده ګانو ته ورسیږی نو پــه دی وخت کې یې په خپلو سړو غږ وکړ او وه یې ویــل چــې غوایــان حلال کړی ، دده سړو د غوایانو په حلالولواو د غوښو په ټوټــه کولــو پیل وکړ .

قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پسی اوږدی کړی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو میلمنو او قدرمنو عالمانو بله خبره داده چې مـا مخکــې هــم وویل او تاسوهم خبر یاستی چې انجنیر کېصر خــان او دده وړوکــې زوی زما په امر او قوماندِه مړه شویدی.

نو د انجنیر کېصر خان له مېرمنې شاه پرو ، دهغه د لور شینخالی ، د قاضی صیب میوند ښځه چې د شینخالی مېړه ده هیله کوم چې ماته تر دی ګناه راتیر شی او ماته که څه هم

د بښلو وړ نه یم راته عفوه وکړی او ما وبښی تر څو می زړه په امــان او ډاډه شی.

په دی وخت کې شاه پرو ،شینخالی ،قاضی میونــد،او شمشــاد ددې ځای ښځه لیږ بېرته لاړل او هلته سره کښینا ستل او څه یــې ســره ویل.

او قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پســی اوږدی کــړی او داسې یې وویل ، بله خبره داده چې دا دولایت نــه راغلــی میلمانــه ،والی صیب ،دسیمې،کلی او ولسوالی خلکوته به حتمی سوال پیــدا شوی وی چې د اوبو له بنده،روغتون،ښونځی ،جومات دا ټول د یوی کورنی په نوم شول دا څنګه چل دی ؟

نو ورونو زه تاسوته دا ویلای شم چې که ددې کورنی غړی په خاصه توګه همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صیب شینخالی درته ښیم که نه وای او زه یې نه وای پو هولی باور وکړی چې په دی هدیره کې لا څه په نورو هدیرو کې به اوس د مړی ځای لا نه وای پیدا شوی او نه به ما د خیر کـارونو تـه لاس ور وړی وای یامی مخه ورته کړی وای.

بیا یې خپله ټوله کیسه دده د مېرمنې له ناروغی چې په اولد ناروغه وه ، بیا خپله دده ناروغی چې ټپی شـوی وه دا ټـولی کیسـی یـې وکولی نو ځکه دا ټول ځایونه ما ددوی په نوم کړل.

او بله خبره داده چې زه دا څو میاشتی کېږی چې د حج د فریضی له ادا کولو وروسته کور او کلی تـه راغلـم او هلتـه یعنـی پـه بېـت ا للهشریفه کې می په اخلاص تـو بـه ایسـتلی ده چـې بیابه،وژنـه، قتل،حرام خوری او قاچاق نکوم نو له تاسو ټولو هیلـه لـرم او هغـه څوک چې دلته نشته هغوی ته هـم تاسـو ووایاسـتی چـې لـه دی وروسته ماته قوماندان حضرت خان

ونه وایاستی له دی وروسته ماته حاجی حضرت خان ووایاستی بس همدغه نوم زما د پـاره افتخـار دی بـس همدغـه زمـا خبـرې وی خدای(ج)د وکړی چې خفه شوی نه یاستی.

په دی وخت کې شاه پرو ،د شینخالی مور را ولاړه شـوه پـه داسـې حال کې چې د خپل مېړه کیصر خان د قبر دسر خواته ودریده او وه یې ویل ګرانو ورونړاو محترمو میلمنو مخکې حاجی صـیب حضـرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان زما د خدای ښښلی مېړه کېصر خان د شهادت پــه بــاره کــې د ښښنی خبره یاده کړه او تا سو ولیدل چې زموږ د کورنی ټــول غــړی هلته سره په خبرو شوو

نو زه د خپلې کورنی په نما ینده ګی موږ خپله پریکړه داسې اعلانوو ځنګه چې خدای (ج)

په خپل کلام کې ویلی دی چې څومره ثوابونه چې په عفوه کــې دی په غچ اخیستنه کې نشته نو موږ ددې دپاره چــې د انجنیــر کېصــر خان شهادت ته کوم تاوان ونه رسیږی او بل دا چــې حــاجی صــیب حضرت خان په تیرو پښیمانه دی او تو به یې ایســتلی زمــوږ لخــوا ورته عفوه ده عفو.

په دی وخت کې ټولو خوښی وکړه او د ولسوالی د جا مع جومات ملا امام هم شینخالی او ددې د کورنی له غړو څخه مننه وکړه او هــم د سیمې یو سپین ږیری پورته شواو وه یې ویل موږ د ســیمې د والــی صیب څخه هیله کوو چې ډاکټر صیب شینخالی په همدغه روغتون کې قوماندانه مقرره کړی قوماندانه .

د سیمې والی صیب وویل په روغتون کې قوماندانی نشته روغتــون قوماندانی ته اړتیا نلری ولی ریس ته اړتیالری ریس د روغتون ته ؟

هغه سپین ږیری وویل والی صیب موږ ریس نه پیژنو موږ اوس یوازې او یوازې قوماندان پیژنو قوماندان بیــا چــې تاســو وایاســتی چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ته اړتیا نشته نــو بیــا همدغــه ډاکتــره صــیبه دی ددې روغتون ریسه مقرره کړی.

دلته حاجی حضرت خان ولاړ شواو وه یې ویــل ورونــو او د ســیمې سپین ږیرو ډاکتره صیبه شینخالی چې ددې روغتون ریسه مقــرره شی دومره خدمت نشی کولای په دی وختو کــې ولســی جرګــی او ولایتی شوراګانی جوړیږی ولی ولسی جرګی ته یې نه انتخــابو چــې ټول ولایت ته خدمت وکړی.

د سیمې والی او راغلو میلمنو وویل دادوروسته کار دی بیا بــه ســره کښینو چې ولسی جرګی ته یې کاندید کړو او که دلته پــه روغتــون کې دا کار مشوری ته اړتیا لری .

نور نو دسیمې والی او راغلو میلمنو له حاجی حضرت خان څخه دده د خدمتونو په اړوند مننه وکړه او ددولت د ریس جمهور له خواهغــه ستا ینلیک چې حاجی حضرت خان ته یې رالیږلی وه د والی صــیب لخوا حاجی حضرت خان ته ورکړل شو.

په درنښت

یارمحمد سهار

25. 5. 1384 کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (نجیب احمدزي او ملګرو) څخه یې د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د لیکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال لنډه پېژندنه:

انجنیر یار محمد سهار د ملا امیر محمد سلیمانخیل زوی او د امیرخان بابا لمسی په (۱۳۳۳) لمریز کــال د پکتیکا ولایت د جانیخېلو ولســوالی د (هستي ممي) نومي کــلي په یوه منوره او مذهبي کورنۍ کې یــې دنــیا ته سترګې غړولي او د شاتورو د برنس په کلی کې یې خاپوړې کړې دي، پلرنی ټاټوبی یــې د امنو شاتوری دی څنګه چې د نو موړي پلار یو دینی عالم و، کله په یوه ســیمه او کله په بله سیمه او کلي کې ا مامت کاوه او ورســره یــي دکتــوازو پــه ډېــرو مکتبونو(ښو ونځیو) کې د ښو ونکی دنده هم سرته رسولې ده.

انجنیر یارمحمد سهار تر دریم ټولګي د هستي په د هاتي ښونځي کې زده کړې کړې دي تر نهم ټولګی پورې یې د غزني د کوچیانو په لیلیه کــې او لېســه دوره یې د کټوازو د سلیمان بابا په لېسه کې او لوړې زده کړې یې د پخواني شــوروي او اوسني روسي د لینینګراد په ښار کې سر ته رسولې دي، د نوموړي دا لانــدی لیکنې چاپ ته چمتو دي:

او مړوخبری کولې(د لنډو کیسو ټولګه)

سو ځېدلی بڼ (د لنډو کیسوټولګه)

د وزی پاټک(طنزی ټو لګه)

نا مطلوب (طنزی ټولګه)

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۱۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library